

ЩОДЕННА
НЕБЕСНА МАННА

для
дому віри

ЗБІРНИК ВІРШІВ СВЯТОГО ПИСЬМА

з

відповідними цитатами з
Zion's Watch Tower
на кожний день в році

**“Браття, докладіть до цього всю пильність і покажіть у вашій вірі чесноту [стійкість], а в чесноті – пізнання, а в пізнанні – стримання [самовладання], а в стриманні – терпеливість, а в терпеливості – благочестя, а в благочесті – братерство, а в братерстві – ЛЮБОВ.
Бо коли це в вас є і примножується, то воно зробить вас нелінивими, ані безплідними для пізнання Господа нашого Ісуса Христа”.**
2 Петра 1: 5-8

ТОВАРИСТВО ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІЇ
КОРИСТЬ ЩОДЕННОЇ ДЕСЯТИНИ

І тим Мене випробуйте, – промовляє Господь Саваот: чи небесних отворів вам не відчиню, та не виллю вам благословення аж надмір? (Малахії 3: 10).

Якщо християни дозволяють, щоб наплив і натиск самолюбних амбіцій позбавляв їх щоденної порції небесної їжі, їх не повинно дивувати, якщо вони з кожним днем убогіше зростають духовно і якщо “мир Божий” в їхніх серцях поступається місцем незадоволенню, яке зростає в світі, незважаючи на примноження наших вигод і привілеїв. Пам’ятаймо пересторогу: “Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки” (Пр. 3: 6).

Наше перше видання “Манни”, 20000 примірників, мало набагато кращий успіх, ніж ми могли сподіватися, і ми були дуже підбадьорені милими словами багатьох її приятелів зблизька і здалека. Деякі називають її своєю “Небесною сніданковою їжею” і говорять, що вони насолоджуються її уроками так само регулярно, як сходом сонця. Звичайно, маленька десятина часу, кожного дня проведеного при споживанні її шматочків небесної мудрості, не може не бути корисною всім, хто споживає. День, який починається такими роздумами, безперечно, повинен бути краще проведений і більш корисний. Для серця, таким чином зверненого до святих думок, існує набагато менша ймовірність зійти з правильних стежок. Отже “мудрість, що зверху вона”, поступово і легко засвоюється і не може не принести певного доброго плоду в серцях святих і не може не викликати пошани в серцях світських людей.

Кожен християнин, котрий побачив цю книгу, безперечно, зацікавиться нею і захоче її примірник для свого власного сніданкового столу. І оскільки вона видається не задля прибутку, а для добра, ми поставили таку низьку ціну, яка робить її доступною для всіх. Ми робимо цінну послугу нашим друзям і близьким, коли представляємо “Манну” їхній увазі і запевнюємо їх, що вона є просто християнською – не відноситься до якогось віросповідання. Дехто використовує її як подарунок до дня народження і подарунок до інших свят. Інші прагнуть поширити її добрий вплив, купуючи її у великих кількостях і продаючи з незначною націнкою, щоб покрити витрати часу і перевезення. Всі є запрошені взяти участь у цьому служінні любові в міру їхніх можливостей і здібностей.

Ця книга є актуальною на все життя, її можна використовувати рік за роком, тому що священне послання ніколи не старіє, а є як наказ за наказом, правило за правилом.

Ваш брат і слуга, Ч.Т. Рассел

БОЖА ЦІЛЬ ЩОДО ХРИСТІЯНСТВА

Християни готуються до славної майбутньої праці обдаровування благословеннями всього світу людства. Це і є той благословенний факт Святого Письма, який надає сенс християнському життю. Випробування віри, дисципліна і години терпеливої виснажливої праці в Господній службі втратили б багато значення, якщо б тоді, коли вузька дорога жертви досягне свого кінця, не було б ніякої діяльності – нічого, крім вічного безділля.

Святе письмо закликає нас подавляти себе і своє самолюбство, щоб наші серця і розум могли бути наповнені і контрольовані любов'ю. Ми повинні любити Бога і один одного так, як Він любить нас. Бог виявив Свою любов через дар Свого Сина, щоб Він був нашим Відкупителем і Відкупителем усього світу. Ісус показав Свою любов через добровільне жертвування Свого земного життя як викупу за Адама і його рід, засуджений на смерть з причини гріха. Очевидно, що коли така любов торкнулася нас, ми також будемо радіті привілеєм служіння іншим.

Безперечно, однією з найсолодших радостей, які зазнає християнин, є жертвування зусиль для допомоги іншим. Але теперішнє життя коротке. Людські слабкості є перешкодою, яка обмежує нашу немічну службу. Тільки-но ми усвідомимо це, вечір життя починає розстилати довкола нас свої похмурі тіні; і якщо Дух Бога і Христа наповнює наші серця, ми будемо відчувати, що вся наша служба була надто мізерною, що, коли було б можливо, ми хотіли б продовжити цю службу і примножити її на славу Богу.

Існує можливість робити саме те, що Святе Письмо представляє нам як велику ціль християнського життя. Апостол Павло ототожнює християнську церкву, яка складається з усіх справжніх послідовників Учителя, з божественно приготованим шляхом благословення для всього людства. Бог обіцяв Аврааму, що його насіння буде благословити всі народи землі. Апостол показує, що це обіцяне насіння становить Христос і Його церква (Галатів 3: 16, 27-29). Ця велика праця благословення все ще належить майбутньому. Це праця тисячолітнього віку, коли Христос і Його церква царюватимуть як духовні правителі землі. Церква має частку в “першому воскресінні”, щоб вона могла жити і царювати з Христом (Об’явлення 20: 4, 5).

Про те, що світ прагне благословення, книга “Божественний План віків” говорить так: “Все створіння, стогнучи і болісно страждаючи, ніби інстинктивно очікує, тужить і надіється на ДЕНЬ, який називає Золотим Віком. Однак люди ідуть наосліп, тому що не знають великих та славних намірів Єгови”. Яким привілеєм це буде в новому, тепер уже недалекому, віці – брати участь з Христом у великій праці просвітлення світу стосовно повного любові Божого плану і давати людям можливість стати учасниками благословення життя і щастя, яке Він приготував через викупну працю Христа.

МОЯ РАНКОВА ПОСТАНОВА

Я прагну, щоб моєю першою думкою на світанні було: “Чим я відплачу Господеві за всі добродійства Його на мені? Я чашу спасіння прийму і прикличу Господнє Ім'я [для благодаті допомоги]! Присяги свої Господеві я виконаю” (Псалом 116: 3-5).

Пам'ятаючи Божественний поклик: “Позбирайте для Мене побожних Моїх, що над жертвою склали заповіта зо Мною” (Псалом 50: 5), постановляю, що сьогодні, при допомозі Господньої благодаті, як святий Бога, буду виконувати мої обіти, продовжуючи працю жертвування мого тіла і його інтересів, щоб досягнути Небесну спадщину у співспадщині з моїм Відкупителем.

Буду старатися бути скромним і щирим зі всіма.

Не буду намагатися задовольняти і шанувати себе, а лише Господа.

Буду обережно вшановувати Господа своїми устами, щоб мої слова могли бути елем і благословенням для всіх.

Намагатимусь бути вірним Господу, Правді, братам і всім, з ким матиму до діла, не лише у великих справах, але й у малих життєвих речах.

Ввіряючи себе Божественній турботі і Провидінню, яке керує всіма моїми інтересами для мого найвищого добра, намагатимусь не лише бути чистим у серці, але й відхиляти від себе всі тривоги, всі невдоволення і знеохочення.

Не буду нарікати, ані ремствувати на те, щó Господнє провидіння може дозволити, тому що

“Віра може твердо покладатися на Нього,
Щó би нам не трапилось в житті”.

ОБІТ ГОСПОДУ

Отче наш, що еси на небесах! Нехай святиться Ім'я Твоє. Нехай Твоє панування щораз більше входить у моє серце, а Твоя воля буде виконана в моєму смертному тілі. Покладаючись на підтримку обіцяної Тобою благодаті допомагати через Ісуса Христа, нашого Господа, в кожній потребі, складаю цей обіт.

Щоденно буду пам'ятати перед Престолом Небесної благодаті про загальні інтереси праці жнива і особливо про частку, якою я сам маю привілей втішатися в цій праці, а також про дорогих співробітників, де б вони не знаходились.

Обіцяю ще старанніше, якщо можливо, ще ретельніше перевіряти мої думки, слова і вчинки з метою бути більш придатним до служби Тобі і Твоїй дорогій черідці.

Обіцяю Тобі, що буду на осторозі, щоб протистояти всьому, що близьке до спіритизму та окультизму, і, пам'ятаючи, що є лише два пани, буду всіма розумними шляхами опиратися пасткам, які походять від противника.

Далі обіцяю, що, за винятком згаданого нижче, буду всякого часу і на кожному місці поводитись наодинці з ким-небудь з протилежної статі так само, як поведився б з ним привселюдно – в присутності зібрання Господнього народу.

І наскільки це розумно і можливо, буду уникати знаходитись в одній кімнаті наодинці з ким-небудь з протилежної статі, хіба що двері в кімнату будуть широко відчинені.

Винятки у випадку братів – дружина, діти, матір і тілесні сестри; у випадку сестер – чоловік, діти, батько і тілесні брати.

1 СІЧНЯ

Благословляйте, народи, нашого Бога, і голос слави Його розголошуйте, що зберіг при житті нашу душу, і не дав нозі нашій спиткнутись (Псалом 66: 8, 9).

Хай буде подяка Богу за те, що Його милість захистила нас, “зберегла нас від падіння” протягом ще одного року: що так багато з нас і надалі є одного серця і однієї думки щодо Його Слова і Його служби! Коли ми пам'ятаємо, що противнику має бути дозволено привести на Господній народ “дію обмани” саме з метою відсіяти всіх, хто не є дійсно Його (2 Сол. 2: 10-12), то це, без сумніву, повинно викликати нашу вдячність Богу, що на початку нового року ми й далі міцно стоїмо – оцінюємо Правду і перебуваємо в повній згоді з усіма божественними розпорядженнями, через які Він зберіг нас від падіння. WT '03-3.

2 СІЧНЯ

Ви не свої. Бо дорого куплені ви. Отже прославляйте Бога в тілі своєму, та в душі своєму, що Божі вони (1 Коринтян 6: 19, 20).

Який урок міг би бути важливішим для нас на початку нового року, ніж той, що ми не є свої, а належимо іншому; що ми, отже, не повинні старатися подобатися собі, а подобатися Йому; ані старатися служити собі, а служити Йому; що ми не повинні старатися слухатися своєї волі, а, навпаки, Його волі? Це означає святість в найбільш повному і всеохоплюючому значенні слова (не лише відокремлення від гріха до праведності, але й відокремлення від своєї волі до волі Бога в Христі). WT '97-35.

3 СІЧНЯ

Безперестанку молитесь (1 Солунян 5: 17).

Якими б не були наші природні уподобання стосовно конкретності та наполегливості в молитві, ми повинні брати для себе вказівки з Святого Письма; і, перемагаючи наші природні нахили, ми повинні, як “малі діти” і як “улюблені діти”, узгодити наші погляди і поведінку з вказівкою, яка дана згори. То ж пам’ятаймо слова: “Просіть (в ім’я Моє) – і отримаєте, щоб повна була ваша радість” (Ів. 16: 24). Небесний Отець приготував численні милості, благословення і провидіння для Своїх слухняних і вірних дітей, котрі проситимуть їх. WT '96-162.

4 СІЧНЯ

Надійся на Господа, будь сильний, і хай буде міцне твоє серце, і надійся на Господа (Псалом 27: 14).

Час є важливим елементом усіх Божих планів, тому ми не повинні розчаровуватися, коли приходить випробування витривалістю, а благословення, яких ми так палко бажаємо, довго затримуються. Богу потрібен був час, щоб сформувавши світ і приготувати його для проживання людини; час, щоб дати світу необхідний досвід зла; час, щоб підготувати прихід Христа як Відкупителя світу; час для приготування Церкви до участі в Його славному царюванні і час для впорядкування і врегулювання особистих справ Його народу. Бог не забув, коли здається, що відповідь на наші молитви довго затримується. Той, Хто помічає падіння горобця, Хто порахував навіть волосся на наших головах, не є байдужий до найтихішого звертання або найменшої потреби Своєї покірної дитини. WT '95-20.

5 СІЧНЯ

Зневаги тих, хто Тебе зневажає, упали на Мене (Римлян 15: 3).

Давайте слідкувати за тим, чи ми носимо зневаги Христа так, як Він носив їх – зі співчуттям і молитвою за тих, хто помиляється і хто розбещений, чи не дасть їм Бог покаєння, і з покірною стійкістю вважаючи привілеєм доказувати нашу відданість Господу, терплячи труднощі в Його службі як добрі воїни. Він не був здивований проявами людського зіпсуття: Він знав, що знаходиться в неприязному світі, який зв’язаний гріхом і значною мірою є під владою князя темряви, тому Він сподівався зневаги, насмішок і переслідувань, і все це переносив терпеливо, в той час як Його велике любляче серце, майже не звертаючи уваги на власні страждання, було сповнене співчуття та люблячої турботи про інших. WT '96-83.

6 СІЧНЯ

Навчи нас лічити отак наші дні, щоб ми набули серце мудре (Псалом 90: 12).

Християнин, підраховуючи свої дні, не робить цього з сумом або почуттям розпачу, хоча й робить це тверезо. Він вважає минаючі дні багатими на благословення, багатими на привілеї, багатими на нагоди “звіщати чесноти Того, Хто покликав нас із темряви до дивного світла Свого”, надавати допомогу іншим у мандрівці пілігримів і щораз більше розвивати в собі характер, приємний Божим очам, – ставати більше і більше відбитком улюбленого Божого Сина. WT '01-333.

7 СІЧНЯ

Щоб нікого не лихословили (Тита 3: 2, Дерк.).

Коли б воїнам хреста вдалося збагнути властиву думку, що обмова і лихослів'я є вбивством характеру іншого, а наклеп – грабунком його доброго імені, то вони швидше побачили б цю річ в її справді огидному світлі, як вона, мабуть, виглядає в Господніх очах. І побачена один раз з цієї правдивої, божественної точки зору ця річ повинна пробудити нове створіння до якомога більшої активності в перемаганні таких вчинків тіла та диявола. Тоді кожен обов'язково намагатиметься очистити стару розчину злоби, заздрості, незгоди, крутіства і лихослів'я, щоб бути чистим в серці, щоб бути подобою Господа. WT '03-425.

8 СІЧНЯ

Глядіть, щоб ніхто нікому не віддавав злом за зло, але завжди дбайте про добро один для одного й для всіх (1 Солунян 5: 15).

Згідно з критерієм Святого Письма, вибрана церква Христа повинна бути найбільш вихована, найбільш шляхетна, найбільш ввічлива, найбільш великодушна, найбільш доброзичлива з усіх людей на світі. І все це повинно бути в ній у найбільш повному значенні; не просто як зовнішня форма і видимість люб'язності, доброти і т.д., які так поширені в світі, а як доброта, люб'язність, які випливають з серця, з оцінювання Господнього духа, духа Правди, духа любові, а також духа справедливості. WT '01-297.

9 СІЧНЯ

Хто бо тебе вирізняє? Що ти маєш, чого б ти не взяв? (1 Коринтян 4: 7).

Всі з посвяченого Господнього народу повинні розуміти, що вони прийшли до теперішньої милості і правди не через свою власну мудрість, ані через мудрість інших, а через мудрість і милість Господа. Цю ж думку повинні плекати всі, котрі служать Церкві Бога як служителі, слуги в тому чи іншому напрямку, і якимось чином відповідальні перед Господом за своє становище в домі віри. Вони повинні усвідомлювати та визнавати свої нагоди служити Господніми речниками. А нездатність визнати їх означає нездатність правильно їх оцінити. WT '03-430.

10 СІЧНЯ

Візьміть, браття, пророків за приклад страждання та довготерпіння, – вони промовляли Господнім Ім'ям (Якова 5: 10).

Правильна дорога і надалі є “вузькою дорогою” самоприниження і самовідречення – дорогою смиренності та покори. Щоб іти нею цього року, буде вимагатися стільки ж зусилля і благодаті, як торік, а, можливо, й більше, тому що чим більше ми зростаємо в благодаті та знанні, тим сильніші будуть спокуси до хвалькуватості, самовдоволення, гарячковості, зарозумілості. Чим вище ми піднімаємось в вірі, надії, любові і активності в Господній службі, тим більше великий противник буде протидіяти нашому поступу, і тим більше його посланці будуть лихословити, чинити наклепи і в загальному намагатися нам нашкодити. WT '95-3.

11 СІЧНЯ

І стало це [Його Слово] в серці моїм, як огонь той палючий, замкнений у костях моїх, – і я змучивсь тримати його й більш не можу (Єремії 20: 9).

Ми, котрі привілейовані до цього часу залишатись в ласці, благословенні та світлі, віддаймо славу Господу і слідкуймо за тим, чи виявляється в нас мила вдача Івана, а також його енергія, його ревність; бо хоча він названий люблячим учнем, ми повинні пам'ятати також, що за свій нестримний запал він, разом з своїм братом, був названий Воанергес – син грому. Будьмо повні енергії, повні жертв, до яких спонукує любов, щоб ми могли славити Господа в нашому тілі та душі, які є Його. WT '01-151.

12 СІЧНЯ

Браття, як людина й упаде в який прогріх, то ви, духовні, виправляйте такого духом лагідності, сам себе доглядаючи, щоб не спокусився й ти (Галатів 6: 1).

Давайте добре засвоїмо урок, що докоряти іншим слід дуже лагідно, дуже тактовно, дружелюбно, радше через натяк, аніж через пряме звинувачення і розгляд подробиць зла, – радше через розпитування стосовно теперішнього стану їхнього серця, аніж стосовно колишнього стану, в якому, як ми знаємо, вони помилялися. Ми повинні менше турбуватися про покарання, яким будуть супроводжуватись злі вчинки, аніж про навернення грішника з його хибної дороги. Ми не повинні намагатися судити і карати один одного за злі вчинки, а краще пам'ятати, що все це знаходиться в руках Господа. Ми в жодному значенні слова не повинні самі мстити, накладати покарання або відплачувати за зло. WT '01-150.

13 СІЧНЯ

Діточки мої, – це пишу я до вас, щоб ви не грішили! А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, – Ісуса Христа, Праведного (Івана 2: 1).

Якщо ми бачимо, що через брак віри або слабкість тіла був вчинений неправильний крок, який суперечить Господній волі та нашим найкращим духовним інтересам, не можна втрачати ані миті на те, щоб відтворювати в пам'яті вчинене і зволікати зі зверненням до Господа. Ми маємо жертвник, посвячений дорогоцінною кров'ю Христа, у всіх відношеннях набагато кращий від того, який посвятив Авраам кров'ю образних тварин, і апостол закликає нас: “Приступаймо з відвагою [сміливо – повні віри] до престолу благодаті, щоб прийняти милість та для своєчасної допомоги знайти благодать” (Євр. 4: 16). WT '01-233.

14 СІЧНЯ

Тож біжу я не так, немов на непевне, борюся не так, немов би повітря б'ючи (1 Коринтян 9: 26).

Повне посвячення волі, вчинене з розумінням – повне залучення в службі кожної прикмети і таланту розуму і тіла, – виявиться великою допомогою для слабкостей зіпсутої природи. Той, хто має цей властивий погляд на своє посвячення Господу і вступ до Господнього війська, усвідомлює, що в нього більше нічого немає для Господа, а, отже, будь-яка боротьба волі, яку він може мати, закінчилась тоді, коли він раз і назавжди вирішив: “Я та дім мій будемо служити Господеві”. Тому дуже важливо, щоб всі воїни розуміли, що строк служби триває до смерті, і що неможливо навіть міркувати над якою-небудь пропозицією вийти з бою і хоча б на годину перестати вести добру боротьбу віри. WT '03-421.

15 СІЧНЯ

Чого пожадає від тебе Господь, – нічого, а тільки чинити правосуддя, і милосердя любити, і з твоїм Богом ходити сумирно (Михея 6: 8).

Всі погодяться, що це дуже розумні вимоги. Очевидно, що Бог не міг вимагати менше від тих, котрих Він навчає на майбутніх суддів світу, а, отже, всі ці три якості, перераховані пророком, містяться в одному слові – Любов. Любов вимагає, щоб ми поводитися справедливо з нашими сусідами, з братами, з нашою родиною, з собою; щоб ми намагалися розвивати наше оцінювання прав інших – їхніх фізичних прав, їхніх моральних та інтелектуальних прав, їхніх свобод; і щоб, оцінюючи їх, ми в жодному сенсі слова не намагалися їх обмежувати або заперечувати. WT '02-172.

16 СІЧНЯ

Перебувайте в молитві (Римлян 12: 12).

Який благословенний привілей, дорогі співучні Господа, належить нам – бути швидкими до молитви, молитися завжди, тобто підносити наші серця і розум до Бога в будь-який час і в будь-якому місці і таким чином щоденно і щогодини усвідомлювати, що Отець і наш дорогий Господь Ісус постійно перебувають з нами. І тоді, коли повсякденні обов'язки виконані під Його наглядом і керівництвом (або в будь-який час, коли душа відчуває потребу), яким чудовим є привілей ввійти в свою кімнату і там, наодинці з Богом, зняти тягар з нашого серця. WT '95-215.

17 СІЧНЯ

Бережіть себе самих у Божій любові (Юди 21).

Ми щодня і щогодини можемо берегти себе в Господній любові через послух і зростаючу любов до принципів праведності. І в кожному досвіді життя – в його пробах, труднощах, смутку, розчаруваннях і т.п. – ми повинні радіти не менше, ніж в його приємностях, якщо через будь-які або всі з них Господь має намір навчити нас і дати нам ясніше розуміння наших власних недоліків і ще ясніше розуміння цього досконалого закону свободи і любові, який Він встановив, і для якого Він вимагає повного і відданого підкорення нашого серця. WT '02-173.

18 СІЧНЯ

У роботі не ліниві, духом горючі, Господеві служачі (Римлян 12: 11, Кул.).

Нехай кожний, хто хоче успішно бігти в змаганнях, добре подивиться на свою ревність і активність в Господній праці. Якщо ми закопаємо один або багато талантів під тягарем світських турбот і тягарів, яких могли б уникнути або які могли б відкинути; якщо ми закопаємо їх під світськими амбіціями для себе чи для сім'ї – чи це буде через даремну трату посвяченого часу на науку, філософію, музику чи мистецтво, або на бізнес, політику чи насолоди, або на потакання гордості та пристрасті – то, як невірні слуги, ми раніше чи пізніше підемо в зовнішню темряву. WT '91-9.

19 СІЧНЯ

Як же любий мені закон Твій! Цілий день думка моя про нього (Псалом 119: 97, Кул.).

Вивчати Господнє Слово є великим привілеєм християн, однак велика частина вивчення робиться без жодної цілі. Вивчення, яке не впроваджене в практику, є більш ніж даремною тратою часу. Господній народ повинен використовувати кожну розумну нагоду, щоб здобути знання божественного плану – навіть, якщо це вимагає жертвування. Однак Господня дитина буде уважною, щоб жертвувати власні зручності і вигоди, а не переважно зручності й вигоди інших. Вивчення Біблії, що проводиться тільки коштом інших, є радше ознакою самолюбства, аніж ознакою того, що в такій особі рясно перебуває Господній дух любові. WT '99-156.

20 СІЧНЯ

Коли терпите кару, то робить Бог вам, як синам. Хіба є такий син, що батько його не карає? (Євреїв 12: 7).

Характер не можна повністю розвинути без випробування. Він схожий на рослину: спочатку він дуже тендітний, потребує надміру сонячного світла Божої любові, частого зрошення дощем Його милості, багато підживлювання через застосування пізнання Його характеру як доброї основи для віри і натхнення до послуху; а потім, коли він таким чином розвинеться під цими сприятливими обставинами, він є готовий до обрізання рукою дисципліни і здатний також переносити певні суворі умови. Мало-помалу, в міру розвитку сили характеру, випробування, застосовані до нього, служать лише для розвитку більшої сили, краси і милості, аж доки характер остаточно не стане сформований, розвинений, зміцнений і вдосконалений – через страждання. WT '95-107.

21 СІЧНЯ

Коли хоче хто йти вслід за Мною, – хай зречеться самого себе, і хай візьме свого хреста, та й іде вслід за Мною (Матвія 16: 24).

Несення хреста тісно пов'язане із самозреченням, однак між ними можна зауважити різницю. Самозречення більше стосується пасивного послуху і терпеливості в ім'я Господа; несення хреста більше стосується активності в Господній службі, яка, як ми зауважуємо, перебуває в суперечності з нашими природними нахилами. Вірність у самозреченні означає відвагу і ревність; несення хреста означає перемогу, звитягу. Наші самозречення можуть бути перемогами в нашому власному серці, про які інші можуть нічого не знати, і про які вони не повинні нічого знати, якщо ми прагнемо мати повноту Господнього благословення. Однак наше несення хреста можуть, принаймні до деякої міри, бачити ті, хто тісно пов'язаний з нами, і особливо ті, хто йде тою самою “вузькою дорогою”. WT '00-118.

22 СІЧНЯ

Будьте сильні, і хай буде міцне ваше серце, усі, хто надію покладаєте на Господа (Псалом 31: 25).

Може здаватися, начебто противник інколи намагається знеохотити нас, підсуваючи думку, що проби і труднощі “вузької дороги” жертвування так чи інакше будуть даремними, і що ми з таким же успіхом могли б відмовитися від неї... То ж як нам слід поступати в такі хвилини? Ми повинні наслідувати приклад нашого Господа і шукати обличчя Отця, прагнучи пізнати, чи всі наші інтереси є в згоді з Ним; прагнучи якогось запевнення, що хоча світ, можливо, ненавидить нас і облудно наговорює на нас всяке лихе слово, ми й далі маємо Його схвалення; прагнучи якогось додаткового запевнення, що з нами все буде гаразд, що Господь дасть нам частку в кращому воскресінні до вічного життя. WT '01-79.

23 СІЧНЯ

Браття, кожен із вас, в яким стані покликаний був, хай у тім перед Богом лишається (1 Коринтян 7: 24).

Часом може здаватися, що обов'язки суперечать один одному, але насправді це не так. Першим обов'язком християнина є його щире визнання свого Творця і Господа на всіх своїх дорогах. Його другий обов'язок, якщо він чоловік і батько, стосується його дружини і дітей; або, якщо вона дружина і матір, – її чоловіка і дітей. Подружня угода, згідно з божественним порядком, стає немов першою заставою на весь час чоловіка і на весь час жінки, і вимоги цієї застави повинні бути розумно виконані, перш ніж що-небудь може бути належно зроблене для сторонніх людей. WT '99-155.

24 СІЧНЯ

Милість та правда нехай не залишать тебе, – прив'яжи їх до шиї своєї, напиши їх на таблиці серця свого (Приказки Соломона 3: 3).

Хоча справедливість є першою рисою заповіді любові, вона не є кінцем її вимог: вона вимагає, щоб наша любов, виходячи за межі строгої справедливості, спонукувала нас проявляти милосердя і прощення. А проявляючи милосердя, ми лише наслідуюмо божественну любов... Отже в наших стосунках з іншими, котрі подібно до нас є зіпсутими і недосконалими, ми повинні пам'ятати цю рису і не лише бути справедливими до них, але й, на додаток, бути милосердними, великодушними, доброзичливими навіть до невдячних, – щоб таким чином ми могли бути дітьми нашого Отця в небесах. WT '02-171.

25 СІЧНЯ

Отож, не журіться про завтрашній день, – бо завтра за себе само поклопочеться (Матвія 6: 34).

Наш Господь запевнює нас, що якщо головною турботою нашого серця є Його служба, сприяння праведності та досягнення Царства, яке Бог обіцяв тим, хто любить Його, то ми не повинні надмірно турбуватися про майбутнє. Як Його учні ми день у день будемо мати достатньо проб і клопотів і щодня потребуватимемо спиратися на руку Нареченого в нашому намаганні йти вузькою дорогою. Кожний день буде мати досить свого зла; і дяка Богу, що ми маємо обітницю, що кожного дня Його милість також буде достатньою для нас. WT '98-44.

26 СІЧНЯ

А як постите, то не будьте сумні, як оті лицеміри (Матвія 6: 16).

Піст особливо рекомендується Господньому народу в той час, коли вони бачать, що їм не вистачає духовності і що вони виставлені на суворі випробування з боку світу, тіла і диявола; тому що шляхом виснажування фізичних сил і життєвості піст може допомогти повнокровним та імпульсивним контролювати себе в кожному напрямку. Віримо, що для більшості християн було б корисно інколи постити – триматись деякий час дуже простої дієти або ж цілком утримуватись від їжі. Але піст, який бачили б і про який знали б люди, або який перетворювався б у нашому власному розумі в ознаку нашої побожності, був би справді шкідливим і вів би до духовної пихи та лицемірства, які б значно перевищили його користь для нас на шляху стриманості. WT '98-45.

27 СІЧНЯ

Над усе, що лише стережеться, серце своє стережи, бо з нього походить життя (Приказки Соломона 4: 23).

Недостатньо визнати, що гріх в його різних формах є злом, і постановити боротися з ним, бо він знаходиться під Господньою заборонаю. Ми додатково повинні викоринити з нашого серця всяке прагнення, всяке бажання чогось, що не є повністю схвалене Господом. О, яке б це означало очищення серця і життя, а особливо думок багатьох тих, котрі іменують себе іменем Христа! Багато тих, котрі не здатні зауважити цей пункт, постійно опиняються в оточенні спокус, бо хоча зовні вони уникають відвертої неморальності, таємно вони плекають симпатію до речей, що потрапляють під осуд, – бажаючи мати їх, якщо б тільки вони не були заборонені. WT '99-140.

28 СІЧНЯ

Переможець зодягнеться в білу одежу, а ймення його Я не змию із книги життя, і ймення його визнаю перед Отцем Своїм і перед Його Ангелами (Об'явлення 3: 5).

Вірні переможці пильнують і бережуть свої шати незаплямленими від світу... “Одежі своєї вони не споганили” і зберегли “себе чистими від світу”. Вони не хотіли дозволити гріху занечистити їх і відділити від Господа, а негайно просили і досягали того, що дорогоцінна кров усувала кожну пляму. Вони так наполегливо чинять опір гріху і так широко готові берегти свої шати незаплямленими, що противник не має над ними жодної влади – “лукавий їх не торкається”. Все це показує повне підкорення їхньої волі під волю Христа – вони “вмерли з Ним”, отже не можуть добровільно практикувати гріха. WT '97-161.

29 СІЧНЯ

Початок премудрості – страх [пошана] перед Господом (Псалом 111: 10).

Це єдине властиве відношення створіння до Творця, Автора нашого існування, і Творця, Хранителя і Господа всього Всесвіту. Отже, коли Він говорить, наші вуха повинні з пошаною прислухатися до Його голосу, і всі наші сили повинні бути готові виконувати Його розпорядження. Наша безпека, наша щасливість, а також шляхетність характеру, яка спонукує до любові і вдячності, і яка швидко й розумно прислухається до вказівки і чинить поступ у знанні та мудрості, залежить в першу чергу від нашої найвищої пошани до Господа. Ось чому Господь бажає виховувати і розвивати в нас цю належну, синівську пошану, якої заслуговує Його ім'я. WT '96-155.

30 СІЧНЯ

І Він розповів їм і притчу про те, що треба молитися завжди і не занепадати духом (Луки 18: 1).

Приходячи до Бога, ми зовсім не повинні боятися, що Він надто зайнятий справами більшої ваги, або що Він втомлений тим, що ми часто приходимо до Нього з незначними речами. Щоб переконати нас в протилежному, наш Господь розповів притчу про наполегливу вдову, котра була вислухана і отримала відповідь завдяки своїй наполегливості. Поступаючи так само, ми проявляємо щирість наших бажань і віру в те, що наші молитви будуть вислухані, якщо тільки ми не впадемо духом через брак віри або ревності, коли відповідь затримується, а що часто буває неминучим, оскільки час є важливим елементом в усій Божій діяльності. WT '95-214.

31 СІЧНЯ

Він провадить покірних у правді, і лагідних навчає дороги Своєї (Псалом 25: 9).

Така вдача є обов'язковою для тих, котрі хочуть отримати мудрість, що походить згори. Вони повинні покірно оцінювати свої власні недоліки і недостачу мудрості, інакше вони не можуть рясно і щиро прийняти мудрість, яку Богу в теперішньому часі вподобалося дарувати лише тим, котрі мають відповідний стан серця, щоб її отримати. З часом виявиться також, що ця покора розуму є істотною як основа для духа здорового розуму – бо хто ще є у властивому стані думати справедливо, розсудливо, безсторонньо, крім, перш за все, тих, котрі мають покірну вдачу? Отже ми повинні погодитися, що покора є першочерговим елементом вдачі, тобто розуму, Христа. WT '00-68.

1 ЛЮТОГО

А коли ви відхилитесь праворуч, чи підете ліворуч, то вуха твої будуть чути те слово, яке позад тебе казатиме: “Це та дорога, – простуйте ви нею” (Ісаї 30: 21).

Якщо ми прийшли до роздоріжжя – до якогось переломного моменту в пережитому нами – і не знаємо, чи повернути направо, чи наліво, ми повинні відразу зупинитися і прислухатися до голосу. Іншими словами, ми повинні відразу звернутися до Господнього Слова і, роздумуючи над його настановами і принципами, над його ілюстраціями, які пов'язані з хвилюючими нас справами, ми повинні намагатися дізнатись, якою є воля Господа, прохаючи також керівництва Його Духа і намагаючись привести розум до люблячого, покірного і довірливого стану. WT '95-6.

2 ЛЮТОГО

Коли живете за тілом, то маєте вмерти (Римлян 8: 13).

Що означає жити за тілом? Відповідаємо, що це означає жити за (згідно з, йдучи за) нахилами і пристрастями зіпсутої людської природи. І поступати так є найлегшою з можливих речей. Все, що нам треба робити, це лише байдуже піддатися течії нашої власної природи і перестати боротися з нею. Як тільки ми це чинимо, ми починаємо плисти вниз за течією і згодом помічаємо, що течія стає щораз швидшою, а опиратися їй стає щораз важче. WT '95-8.

3 ЛЮТОГО

Мій сину, прислухайся до моїх слів, до речей моїх вуха своє нахили. Бо життя вони тим, хто їх знайде, а для тіла усього його лікування (Приказки Соломона 4: 20, 22).

Небагато хто усвідомлює вплив розуму на тіло. Бог так улаштував нашу істоту, що чисті, шляхетні, святі думки в загальному мають не лише шляхетний і благородний вплив на розумовий та моральний стан, але й оздоровлюючий вплив на фізичну систему. І, навпаки, кожна нечиста, лукава, непристойна, злобна думка (а також дія) має прямий вплив не лише на занепад розуму і моральності, але й на проростання насінин хвороби, які вже знаходяться в будові зіпсутого людського роду. WT '96-180.

4 ЛЮТОГО

Вийдіть із нього, люди мої, щоб не сталися ви спільниками гріхів його, і щоб не потрапили в карання його (Об'явлення 18: 4).

Кожен, хто гідний імення “Мої люди”, чутиме і слухатиметься Господнього голосу і вийде з Вавилону, “не потрапить в карання його”, тому що їхня слухняність, щоб утікати, як тільки вони побачать істинний стан Вавилону, буде доказом, що вони ніколи не були в справжній згоді з його гріхами. Ті, котрі бачать Вавилон з його богохульними доктринами в світлі, яке сяє тепер, і залишаються в ньому, вважаються такими, що схвалюють ці богохульства і в повній мірі заслуговують на “покарання” – стільки ж або й більше від “куколю”, класу вавилонян, тому що вони мають більше світла. WT '00-3.

5 ЛЮТОГО

Бо це воля Божа [стосовно вас], – освячення ваше (1 Солунян 4: 3).

Звертаючись до Святого Письма, щоб дізнатись, якою є Божа воля, ми бачимо, що велика праця, якої Бог вимагає від нас, не є працею для інших, але працею в нас самих, працею підкорення, подолання і контролювання себе. Тому кожна інша річ – наша служба для дому віри і наші добрі діла для всіх людей через вітчизняні та закордонні місії і т.п. – сприяє цій найважливішій праці всередині нас. Бо коли б навіть ми, говорить натхненний апостол, красномовно проповідували євангелію іншим, коли б ми віддали все наше майно, щоб нагодувати бідних, або стали мучениками для доброї справи, та не мали любові, Духа Христа і Отця, розвинутого в нас у вигляді керівного принципу життя, то з божественної точки зору ми були б нічим. WT '99-4.

6 ЛЮТОГО

Не від сходу, і не від заходу, і не від пустині надійде вивищення, але судить Бог: того Він понижує, а того ввищує (Псалом 75: 7, 8).

Ми можемо мати бажання і прагнення щось виконувати, які ніколи не будуть задоволені. Господь, мабуть, бачить, що ми не змогли б перенести вивищення і почесей, яких шукаємо. Він знає набагато краще від нас, що є для нашого добра, і тому бажає, щоб ми були спокійні, задоволені Його провидінням – не бездіяльні, а старанні; не недбалі, а пильні; не безжурні, а повні сильного, щирого бажання виконувати волю Бога; до того ж терпеливі в обмеженнях, задоволені, коли є знехтувані й забуті, пам'ятаючи, що “ті також служать, котрі стоять і чекають”, і що Господь в обрану Ним годину може привести нас до виконання Свого милостивого задуму. WT '95-11.

7 ЛЮТОГО

Любов не чинить зла ближньому, тож любов – виконання Закону (Римлян 13: 10).

Тому, хто бачить, що його серце не є в злагоді з цим законом Нової Угоди, любов'ю – милосердям, лагідністю, доброзичливістю, добротою, – бракує доказу, підтвердження, що він в якому-небудь значенні слова прийнятий як син Бога і співспадкоємець з Христом. Якщо в наших серцях немає любові до братів і любові у вигляді доброзичливості і прихильності до всіх людей і навіть до німих створінь, то в нас немає духа, який допомагав би нам у чиненні жертв, потрібних за теперішніх умов. Для таких буде лише питанням часу, коли сила гордості й марної слави, стримуючи їх на дорозі жертви, відтягне їх убік, а самолюбство візьме над ними повний контроль. WT '98-201.

8 ЛЮТОГО

Маловірний, чого усумнився? (Матвія 14: 31).

Що потрібно зробити, щоб подолати цей брак віри і примножити віру? Ми відповідаємо, що, подібно до апостолів у давнину, ми повинні молитися: “Господи, додай нам віри”. А тоді, діючи згідно з цією молитвою, кожен повинен розвивати віру в своєму власному серці: (а) через постійне відсвіження своєї пам’яті божественними обітницями, стаючи дуже близьким до них в Слові Отця; (б) він повинен намагатися щораз більше пам’ятати, що після складення ним угоди з Господом, ці обітниці належать йому, і своїм серцем та устами він повинен звертатись до них, як до своїх, з вдячністю в молитві перед Господом. Він повинен звертатись до них у своїх думках і в своїх розмовах про святі речі з братами. WT '00-170.

9 ЛЮТОГО

Вернися, о душе моя, до свого відпочинку, бо Господь робить добре тобі (Псалом 116: 7).

Склад розуму християнина справді дуже пов’язаний з його духовним прогресом або регресом, а також є показником його духовного стану, тому добрий склад розуму потрібно дбайливо розвивати. Під “складом розуму” ми маємо на увазі той нормальний стан, до якого розум за звичкою повертається у хвилини розумового дозвілля. Коли ми зайняті виконанням обов’язків життя, то неодмінно повинні звертати нашу розумову енергію на працю рук, бо якщо ми робимо щось просто механічно, без зосередження розуму, то не можемо робити цього добре; однак навіть тут християнський принцип, добре утверджений в характері, буде підсвідомо керувати нами. Та коли напруження праці і турбот на хвилю минає, усталений склад розуму, мов стрілка компаса, повинен швидко повернутися до свого відпочинку в Бозі. WT '95-250.

10 ЛЮТОГО

Будь зразком для вірних у слові, у житті, у любові, у душі, у вірі, у чистості (1 Тимофія 4: 12).

Кожний християнин повинен старатися бути зразком, гідним наслідування, – зразком щирого, вірного намагання копіювати Христа у своєму щоденному житті і зразком постійного запалу в Його службі. Ми не можемо сподіватися в теперішньому житті бути зразком досконалості, кінцевої моральної слави і краси святості. Такий зразок ми маємо лише в Христі, нашому Господі. В такому сенсі ап. Павло ніколи не говорить “наслідуйте мене” або “наслідуйте нас”. Навпаки, він говорить: “Будьте наслідувачами мене, як і я Христа” (1 Кор. 11: 1). Апостол був великим зразком щирого намагання досягнути досконалості, але не кінцеву досконалість, яка була лише в Христі; і ми повинні наслідувати цей його запал і велику щирість у старанні копіювати Христа і виконувати Його волю. WT '95-251.

11 ЛЮТОГО

Блаженні ви, як ганьбити та знати вас будуть і будуть облудно на вас наговорювати всяке слово лихе ради Мене. Радійте та веселіться, – нагорода бо ваша велика на небесах! Бо так знали й пророків, що були перед вами (Матвія 5: 11, 12).

Протистояння і переслідування є неминучими супутниками активності в служінні Богу, і їх слід сприймати з розумом і неупереджено; та коли це не досягне своєї мети, тоді, зі серйозною пересторогою про безпеку такої поведінки, добровільного сперечальника потрібно полишити, щоб він ішов своєю власною дорогою, в той час як ми звертаємось до інших з посланням спасіння. В опозиції, яку викликав до Себе наш Господь, і в способі, яким Він її зустрів, є важливі уроки для всіх, хто випробовується подібним чином. WT '94-368.

12 ЛЮТОГО

А терпеливість нехай має чин досконалий, щоб ви досконали та бездоганні були, і недостачі ні в чому не мали (Якова 1: 4).

Жоден крок на шляху прогресу не може бути зроблений без застосування цієї чесноти терпеливості; і жодна з чеснот так чудово не прикрашає християнського характеру, не здобуває схвалення людського сумління і не прославляє Бога всіх милостей, правда Котрого надихає її. Довготерпелива покірність щиро намагається стати на шляху людської недосконалості та слабкості і з дбайливою турботою намагається відновити божественну подобу. Вона є повільною до гніву і щедрою на милосердя. Вона швидко розпізнає стежки правди і праведності і негайно ступає ними; вона пам'ятає власні вади і співчуває вадам і недолікам інших. WT '93-295.

13 ЛЮТОГО

Любов... не думає лихого (1 Коринтян 13: 5).

Кожен, хто нехтує Господніми заповідями стосовно “лукавих здогадів”, снує павутину для своєї власної пастки, якою б “обережною” не була його поведінка в інших справах. Серце, просякнуте сумнівом і підозрою до ближніх, є більш ніж наполовину готове не довіряти Богу: дух невдоволення і гіркості перебуває в конфлікті з духом Господа, духом любові. Перемагає той або інший. Поганого духа слід позбутися, інакше він осквернить нове створіння і вчинить його “негідним”. І навпаки, якщо нова природа братиме верх як “переможець”, то лише в такому напрямку: якщо зле підозріння переможене, то половина битви проти теперішніх труднощів і перешкод виграна. WT '98-84.

14 ЛЮТОГО

Бо зо слів своїх будеш виправданий, і зо слів своїх будеш засуджений (Матвія 12: 37).

Всі наші слова Господь вважає показником нашого серця. Якщо наші слова бунтівничі, віроломні, легковажні, нахабні, немилі, невдячні, нечисті або непристойні, то серце є відповідно суджене за принципом: “Чим серце наповнене, те говорять уста”. Неможливо, щоб ми, як недосконали істоти, завжди були досконалими в слові та в ділі. Всупереч нашим найкращим старанням, ми інколи будемо помилятися у слові, а також в учинку, однак досконале панування над нашими словами і дорогами є тим, чого ми повинні шукати шляхом невтомних і добросовісних зусиль. WT '96-32.

15 ЛЮТОГО

А хто додержує Його слово, у тому Божя любов справді вдосконалилась (1 Івана 2: 5).

Послух є пробою. В міру того, як ми дотримуємось Господнього Слова, Божя любов вдосконалюється в нас; бо якщо ми отримали розум Христа, Святого Духа, Божого Духа, то, як наслідок, це буде спонукувати нас хотіти і чинити Його добру волю – у міру нашої спроможності. І ця спроможність постійно, рік за роком, повинна зростати. І хоча ми не можемо сподіватися бути досконалими, доки не будемо “перемінені” та обдаровані нашими новими тілами у воскресінні, все-таки весь цей час ми можемо так близько триматися Господа в душі нашого розуму, що можемо мати постійну спільність з Ним. WT '97-312.

16 ЛЮТОГО

Через славу й безчестя, через ганьбу й хвалу; як обманці, але ми правдиві... ні в чому ніякого спотикання не робимо, щоб служіння було бездоганне (2 Коринтян 6: 8, 3).

Коли ми якомога краще виконуємо наші обов'язки і, судячи зі всього, над нами і над нашими справами в найбільш помітній мірі проявляється Господнє благословення і милість, несподівано можуть постати неприємності, прийти напасті, може здатися, що сили темряви торжествують, і на якусь хвилю в очах наших ближніх ми можемо виглядати винними і відверто покинутими божественним провидінням. Такі випробування, без сумніву, необхідні для нас, бо хоча ми можемо співати:

“Краще з Богом у темряві йти,

Ніж при світлі ходити без Нього”,

однак це може бути лише пустою хвальбою, якщо ми не перейшли важких випробувань, котрі розвинули б таку віру, таке довір'я, які трималися б Господньої руки і поклалися на божественне провидіння в найпохмурішу годину. WT '01-314.

17 ЛЮТОГО

Візьміть на себе ярмо Моє... бо ж ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий (Матвія 11: 29, 30).

Ті, котрі несуть це ярмо, мають запевнення божественного Слова, що все допомагає їм на добре; що чим важчий накладений тягар, тим більшим буде благословення і нагорода в майбутньому; що чим суворіше пережите ними протягом теперішнього часу, тим яскравішою буде слава і яскравішим буде їхній характер, а також більшою буде певність, що вони приготівані та відполіровані для небесного Царства. З цієї точки зору кожен тягар є легким, тому що наше ярмо оцінене і є таке любе, таке прийнятне; до того ж воно таке легке, бо в цьому ярмі з нами є Господь. WT '00-137.

18 ЛЮТОГО

Господь, Бог ваш, випробовує вас, щоб пізнати, чи ви любите Господа, Бога вашого, усім своїм серцем і всією своєю душею (5 Мойсея 13: 4).

Царство призначене лише для тих, котрі через Божу благодать стануть подібні серцем до Господа Ісуса, люблячи Господа всім своїм серцем і всією своєю душею, і зможуть сказати: “Не моя воля хай буде, о Господи, а Твоя”. Жоден інший стан, крім цього повного підкорення Господу, не може чинити нас прийнятними для Царства, тому що жоден інший стан не представляє повного підкорення себе і повної любові до Бога. І не забуваймо, що всі небесні речі, які “око не бачило й вухо не чуло, і які на серце людині не впали”, Бог зберіг для тих, хто любить Його понад усе. WT '98-40.

19 ЛЮТОГО

Для чистих все чисте, а для занечисчених та для невірних не чисте ніщо, але занечистилися і розум їхній, і сумління. Вони твердять, немов знають Бога, але відкидаються вчинками, будиши бридкі й неслухняні, і до всякого доброго діла нездатні (Тита 1: 15, 16).

Який жахливий стан, і якими обережними повинні бути всі з Господнього народу, щоб не лише мати чисте серце, чистий розум, але й берегти своє сумління надзвичайно чутливим, у тісній згоді зі Словом Господа. Цей стан можна підтримувати, лише розсуджуючи самих себе (до того ж строго і постійно) за допомогою критерію, який дав нам Бог, – Його закону любові.

“Спочатку хочеться мені, щоб я відчув,
Що ж то є гордість і марне бажання,
Щоб загасити той вогонь, що спалахнув,
І припинити волі власної блукання”.

WT '99-214.

20 ЛЮТОГО

Коли ж хто гадає, що він побожний, і свого язика не вгамовує, та своє серце обманує, – марна побожність того (Якова 1: 26).

Оскільки язик є показником серця, і “чим серце наповнене, те говорять уста”, тому незагнуданий язик, який говорить самолюбно, заздрісно, з гіркотою, хвалькувато, з наклепом, доводить, що серце, з глибини якого це випливає, є неосвяченим, нечистим, і йому дуже бракує духа Христа. Отже, якої б релігійності воно не досягло, вона й далі є марна, бо таке серце не є спасенне, ані не є в стані, в якому може стати спасеним. Але Добрий Лікар вказав на ліки від отруєння душі – ліки, які, якщо їх правильно приймати згідно з приписами, осолодять гірке серце. WT '99-215.

21 ЛЮТОГО

Бо ти скеля моя та твердиня моя, і ради Ймення Свого Ти будеш провадити мене й керувати мене (Псалом 31: 4).

Після того, як Господь дав нам деякі уроки і досвід, частина якого приходить до нас у спокійних і тихих умовах, цей порядок може змінитися, і знаки Господнього провидіння можуть свідчити про певну зміну умов (які були сприятливими і несприятливими в деяких відношеннях), провадячи до нових обставин і умов. Справжньому духовному ізраїльтянину не личить нарікати або жалітися і навіть висловлюватись про свій вибір, а слідкувати за Господнім керівництвом. Якщо він може розпізнати керівництво божественного провидіння, навіть знаходячись в пустинних умовах, більш посушливих і небажаних, ніж ті, в яких він був раніше, то він повинен йти за Господнім керівництвом без зайвих питань і з піснями віри та довір'я. WT '02-249.

22 ЛЮТОГО

Будьте життям не грошоловби, задовольняйтесь тим, що маєте (Євреїв 13: 5).

Самолюбні молитви є надто дорогі. Деякі отримали багатство і втратили правду та служіння їй; деякі здобули здоров'я лише для того, щоб переконатись, що разом з ним вони отримали інші, не менш суворі, випробування: деякі отримали дорогих їм осіб з обіймів смерті лише для того, щоб згодом шкодувати, що Бог вислухав їхні молитви – точніше, шкодувати, що вони не прийняли Господньої мудрості і провидіння з довір'ям, із задоволенням, без нарікань... Духовний Ізраїль повинен мудро ставитися до тих речей, які є в межах його досяжності, – приймаючи все з вдячністю, як Божий дар, – а його прохання повинні бути про духовні дари, включаючи терпеливу витривалість і задоволення серця. WT '02-250.

23 ЛЮТОГО

Я зроблю тебе мудрим, і буду навчати тебе у дорозі, якою ти будеш ходити, Я дам тобі раду, Моє око вважає на тебе (Псалом 32: 8).

Одним з найважливіших уроків, який має засвоїти духовний ізраїльтянин, полягає в тому, щоб шукати Господнього керівництва в усіх справах життя – щоб ніколи не пориватись робити яку-небудь справу, життєву чи духовну, без намагання зауважити волю Господа щодо неї... Ми крокуємо до Ханаану і знаємо, що перш ніж ми зможемо успадкувати обітницю, ми повинні перейти ще інші потрібні нам випробування. Уроком для нас є негайний і цілковитий послух Господньому керівництву, без нарікань – з радістю. А цього можна сподіватися лише з боку тих, котрі засвоїли попередні уроки, дані їм, і перш за все уроки віри – довір'я до Господньої сили, доброти і вірності. WT '02-251, 249.

24 ЛЮТОГО

Бо що було неможливе для Закону, у чому був він безсилий тілом, – Бог послав Сина Свого в подобі гріховного тіла, і за гріх осудив гріх у тілі, щоб виконалось виправдання Закону на нас, що ходимо не за тілом, а за духом (Римлян 8: 3, 4).

Що за потіха і заспокоєння міститься в цих запевненнях! Це справді чудові слова життя! Вони надихають нас надією. Якщо Бог прийме досконалі прагнення серця замість абсолютної досконалості тіла, то ми дійсно маємо надію досягнути критерію, який Він позначив для нас – критерію досконалості... Ми можемо ходити за Духом, хоча, коли мова йде про наші смертні тіла, ми не можемо піднятися до вимог Духа. Наш розум може піднятися до Духа, наші прагнення можуть бути досконалими, і саме цього наш Небесний Отець шукає в нас – досконалості прагнень. WT '02-248.

25 ЛЮТОГО

Не хлібом самим буде жити людина, але кожним словом, що походить із уст Божих (Мт. 4: 4).

Ми повинні засвоїти урок, що життя людини не полягає в численності речей, які вона має (їжа та одяг), а що її життя, в найповнішому, найвеличнійшому, найвищому значенні, залежить від її повного підкорення божественній волі: від її пильної уваги до кожного слова, що походить з уст Бога, – до кожного застереження, кожного підбадьорення, кожної обітниці, які необхідні для розвитку тих, кого Бог тепер кличе до вічного життя як співспадкоємців з Його Сином в Царстві. Тож, як послідовники, учні Господа Ісуса, стараймося щораз більше берегти в пам'яті вказівки слів цього вірша і поводитися згідно з ними. WT '02-246, 248.

26 ЛЮТОГО

Радійте в Господі завсіди, і знову кажу: радійте (Филип'ян 4: 4).

Ми не можемо мати надто багато радіючих християн, та й вони не можуть занадто радіти, якщо вони радіють в Господі. Ця радість не обов'язково є бурхливою, ані навпаки. Вона свідчить про спокій, щасливість, мир, задоволення душі й зовсім не означає, що при цьому обов'язкова галаслива показність, як дехто, мабуть, помилково вважає... Завжди радіти можуть лише ті, котрі живуть дуже близько Господа і завжди можуть відчувати свою єдність з Ним, Його охорону і опіку над собою і певність Його обітниць, що все допомагатиме на добре для їхнього найвищого благополуччя як Нових Створінь. WT '03-7.

27 ЛЮТОГО

Ваша лагідність [поміркваність] нехай буде відома всім людям (Филип'ян 4: 5).

Грецьке слово, перекладене тут на “лагідність [поміркваність]”, здається, містить в собі думку про розсудливість і не надто строге домагання своїх прав. Милосердя і поблажливість є рисами, які напевно вимагатимуться від усіх, котрі мали б бути членами Тіла Помазанця. Нашим правилом повинна бути вірність у виконанні, наскільки можливо, всього, що від нас вимагатиме справедливість, і милосердя стосовно всіх наших вимог справедливості від інших. Так ми будемо дітьми нашого Отця, Який в небесах, бо Він є добрий і милосердний до невдячних. WT '03-7.

28 ЛЮТОГО

Ні про що не турбуйтеся, а в усьому нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою й проханням з подякою (Филип'ян 4: 6).

Може постати питання: чому Бог не дасть нам речі, які, як Він бачить, нам потрібні, без наших прохань до Нього і посилян на Його обітниці? Без сумніву, тому, що спочатку нам слід прийти до властивого стану серця, щоб отримати Його милості і користь від них. І навіть якщо так станеться, можемо бути певні, що ми недостатньо оцінюємо божественну турботу, даровану нам у минулому і тепер. Навіть у стані молитви і вдячності ми не розпізнаємо, мабуть, і половини причин для вдячності, які побачимо в майбутньому, коли пізнаємо так, як пізнані ми. WT '03-8.

29 ЛЮТОГО

Бог є любов, і хто пробуває в любові, пробуває той в Бозі, і в нім Бог пробуває (1 Івана 4: 16).

Справедливість накладає повну міру, але любов потрушує нею, вдавлює, насипає з верхом і пересипає через краї справедливості. Тому любов – це щось, чого не можна вимагати, і на відсутність чого не слід жалітися, але що слід вдячно оцінювати як милість і щедро відплачувати за неї взаємністю. Кожен, хто палко бажає любові, повинен бажати її в найвищому сенсі – в сенсі захоплення і благоговіння. Така любов є найбільш коштовною, і єдиний шлях досягнути її – це показати таку шляхетність характеру, яка викликає любов у інших, котрі є по-справжньому шляхетні. WT '02-266.

1 БЕРЕЗНЯ

І мир Божий, що вищий від усякого розуму, хай береже серця ваші та ваші думки у Христі Ісусі (Филип'ян 4: 7).

Мир, про який тут говориться, не є наш власний мир. Це мир Бога – мир, який приходить до нас від усвідомлення Божої сили, доброти і готовності тримати нас Своєю правицею як Своїх дітей. Думка полягає в тому, що цей мир постійно стоїть насторожі, як вартовий, щоб давати відсіч кожній ворожій, бентежній думці або боязні. Цей мир тримає розум християнина, тому в серці він має мир з Господом, спільність, єдність, – і це оберігає його розум, а також його вміння думати, навчаючи його і запевнюючи про божественну силу, мудрість і любов. WT '03-8.

2 БЕРЕЗНЯ

Що тільки правдиве, що тільки чесне... думайте про це (Филип'ян 4: 8).

Хто симпатизує брехливості або перебільшенню, той так чи інакше оскверняє себе. Хто очищує свої думки, уникає перебільшення і т.п., той такою ж мірою очищує свій розум і весь свій характер. Недостатньо впевнитися в правдивості речей. Ми повинні вникати в них далі і виявляти, наскільки вони є чесні, шляхетні, бо хоча Господь покрив ганебні риси нашого характеру і пропонує покривати їх Своєю власною заслугою аж до кінця, проте ми не можемо з симпатією ставитись до нашого зіпсутого стану, а, навпаки, повинні прагнути правдивої шляхетності й найвищого мірила чесності в наших серцях, в наших помислах, в усіх наших справах із нашим Богом і з нашими ближніми. WT '03-9.

3 БЕРЕЗНЯ

Що тільки праведне [справедливе]... думайте про це (Филип'ян 4: 8).

Ми не повинні дозволяти нашому розуму схилитися до того, що було б несправедливим, а повинні вчитися застосовувати цей критерій справедливості до кожної нашої думки, слова і вчинку, водночас навчаючись дивитися (наскільки дозволить здоровий розум) на поведінку інших з відмінної точки зору – з точки зору милосердя, прощення, співчуття, бажання допомогти. Проте обережність ніколи не може бути зайвою чи надмірною тоді, коли ми критично розглядаємо кожну думку, яку приймаємо, і кожен план, який обдумуємо, щоб лінія справедливості в жодному сенсі слова не була порушена нами за згодою нашого серця. WT '03-9.

4 БЕРЕЗНЯ

Що тільки чисте, що тільки любе, що тільки гідне хвали... думайте про це (Филип'ян 4: 8).

Ми до такої міри повинні любити і розвивати те, що є чисте, щоб те, що нечисте, ставало для нас нестерпним, прикрим, і щоб ми прагнули викинути його з пам'яті. А цього можна досягти лише шляхом постійних роздумів про те, що чисте, уникаючи віддаватися думкам про те, що нечисте. Ми повинні розпізнавати справжню красу і цінувати її. Коли нам доводиться думати про речі виняткової чистоти, ми обов'язково повинні підняти розумовим поглядом якомога вище і якомога ближче роздивитись красу досконалого характеру нашого Бога і нашого Господа Ісуса Христа, а також красу, яка проявляється в характері того чи іншого послідовника Ісуса, котрий пильно йде Його слідами. WT '03-9.

5 БЕРЕЗНЯ

Коли яка чеснота, коли яка похвала, – думайте про це (Филип'ян 4: 8).

Про вартісні речі (про чесноти), про речі, деякою мірою гідні похвали (чийсь шляхетні слова, шляхетні вчинки або шляхетні почуття), ми можемо роздумувати без побоювань і, як наслідок, бачити, що ми піднімаємось до тих ідеалів, якими живиться наш розум, наша нова природа. Таким чином ми будемо щораз більше перемінюватися шляхом відновлення нашого розуму і ставатимемо щораз ближчими до славної подоби нашого Господа і Учителя, змінюючись від слави на славу, поступово, потрохи, крок за кроком, протягом теперішнього життя. Перебуваючи в такому стані думок і підтримуючи нашу єдність з Господом, ми матимемо частку в Першому Воскресінні, яке навіки удосконалить нас на образ і подобу Господа. WT '03-9.

6 БЕРЕЗНЯ

Навчився я бути задоволеним із того, що маю. Умію я й бути в упокоренні, умію бути й у достатку (Филип'ян 4: 11, 12).

Якщо виявиться, що пережите нами в житті є надто різноманітне, ми можемо зробити висновок, що Господь бачить, що нам потрібні одночасно злети і падіння успіху та скрути, щоб належно навчити нас і підготувати до становища, яке Він передбачив для нас у майбутньому. Тож давайте, як апостол, вчитися бути в достатку, не допускаючи, щоб ряснота земних речей відвела нас від наших обітів посвячення; і давайте вчитися також бути в нужді і не бажати при цьому нічого понад те, що Господня мудрість і провидіння вважає за краще нам дати, – тобто бути задоволеними. WT '03-10.

7 БЕРЕЗНЯ

Коли один одного любимо, то Бог в нас пробуває, а любов Його в нас удосконалилась (1 Ів. 4: 12).

Чи я в Божих очах є чимось чи нічим, має вимірюватись радше моєю любов'ю до Нього, до Його братів, до Його справи, до світу в загальному і навіть до моїх ворогів – аніж моїм знанням, популярністю чи красномовством.

Тому, оцінюючи характер, ми повинні поставити любов першою і вважати її головною пробою нашої близькості до Господа і нашого прийняття Ним.

Всі зачаті Святим Духом повинні мати добру вдачу. Жодним чином ми не можемо краще звіщати чесноти Того, Хто покликав нас із темряви до дивного Свого світла, ніж через прояв духа любові в щоденних життєвих справах. WT '03-56, 5.

8 БЕРЕЗНЯ

Бог розклав члени в тілі, кожного з них, як хотів (1 Коринтян 12: 18).

Жоден член тіла Христа не може сказати, що він зовсім не потребує іншого члена, і жоден член не може сказати, що немає нічого, що він міг би робити в службі Тілу. Під керівництвом нашого славного Голови кожен член, наповнений Його Духом і бажаючий служити Йому, може щось робити. Коли настане час нагород, хто знає, скільки корисності Павла і Аполлоса може бути приписано деяким з покірних осіб, таким як Акила і Прискилла, котрі різним шляхом служили, а також заохочували і підтримували своїх здібніших братів у Господній праці. WT '03-59.

9 БЕРЕЗНЯ

Не є Бог несправедливий, щоб забути діло ваше та працю любові, яку показали в Ім'я Його ви, що святим послужили та служите (Євреїв 6: 10).

Жодна Господня дитина не повинна дозволяти, щоб теперішній жнивний час, з його нагодами служіння і співпраці, минав без намагання щоденно особисто піднімати царське знамено і привселюдно звіщати чесноти Того, Хто покликав нас із темряви до світла, або без допомоги і співпраці з іншими, кого Господь у Своїй передбачливості помістив у більш сприятливе становище для публічної служби. WT '03-59.

10 БЕРЕЗНЯ

Кожного дня заохочуйте один одного, доки зветься “Сьогодні”, щоб запеклим не став котрий з вас через підступ гріха (Євреїв 3: 13).

Якщо ми відчуваємо, що нас деякою мірою охоплює духовна апатія, непомітно притуплюючи наші духовні почуття, і правда втрачає свій надихаючий вплив на нас, нашим першим обов'язком є вдатися до молитви і спільності з Богом та Його Словом, щоб усвідомити його освячуючу силу. WT '03-54.

“Бо ми стали учасниками Христа, коли тільки почате життя затримаємо певним аж до кінця” (Євреїв 3: 14).

11 БЕРЕЗНЯ

Тож і ми, мавши навколо себе велику таку хмару свідків, скиньмо всякий тягар та гріх, що облутує нас, та й біжім з терпеливістю до боротьби, яка перед нами (Євреїв 12: 1).

Ви, котрі розпізнаєте нагороду вашого високого поклику і намагаєтеся невпинно бігти в цьому напрямку до мети, “підпережіть стегна свого розуму”, збільште і укріпіть ваші наміри та зусилля, відновіть вашу рішучість, подвойте ваш запал, відкиньте вбік тягарі зайвих світських турбот, пожвавте вашу ревність і, як наполягає апостол, із терпеливістю біжіть в змаганні, яке призначене вам. Біжіть не так, як той, хто лише б'є повітря, а як той, хто має перед собою мету і хто у відчайдушній завзятості вирішив вчинити своє покликання і вибрання міцним. WT '03-54.

12 БЕРЕЗНЯ

Ціль же наказу – любов від чистого серця, і доброго сумління, і нелукавої віри (1 Тимофія 1: 5).

Ми повинні чітко тримати в нашому розумі факт, що кінцевою метою всієї божественної діяльності з нами і для нас, а також кінцевим значенням всіх божественних обітниць для нас, є розвиток любові, яка є Подобою Бога, тому що Бог є любов. А щоб ця любов розвинулась в нас у такому значенні і до такої міри, як це передбачив Господь, необхідно, щоб вона виходила з чистого серця, була в повній згоді з Господом та Його законом любові і цілковито суперечила противнику та його закону самолюбства. WT '00-360.

13 БЕРЕЗНЯ

Тож усі, хто досконалий, будьте цієї думки; коли ж про щось ви думаєте інакше, то Бог вам відкриє й це. Та до чого дійшли ми, поступаймо в тім самім далі (Филип'ян 3: 15-17, Diaglott).

Тим, хто досягнув мети досконалої любові, необхідно залишатися активно зайнятими в Господній службі, кладучи своє життя за братів. Вони повинні стояти не лише як представники Бога і принципів праведності, але й як представники тих, хто міцний Господом і могутністю сили Його та вірою Його Слово, – готові, охочі й діяльні в підбадьоренні інших, котрі також біжать в цьому змаганні, щоб вони так само могли досягти “мети”. WT '01-10.

14 БЕРЕЗНЯ

Ліпший від силача, хто не скорий до гніву, хто ж панує над собою самим, ліпший від завойовника міста (Приказки Соломона 16: 32).

Хоча гнів у значенні ненависті, злоби, незгоди, заздрості повинен бути усунений всіма, хто намагається бути відбитком дорогого Божого Сина, однак гнів у значенні праведного обурення проти злодіяння, гріха в різних його формах, є властивим. І хоча застосовувати його потрібно з великою стриманістю, підтриманою любов'ю, бувають обставини, в яких було б неправильно не мати праведного гніву і не виявити його. WT '96-279.

15 БЕРЕЗНЯ

Праведний житиме вірою (Євреїв 10: 38).

Недостатньо того, що ми через віру одержуємо перший імпульс життя, але таким самим чином перейшовши від смерті до життя, ми повинні продовжувати отримувати і засвоювати духовну поживу, щоб нею зростати. Ми повинні ходити вірою, слідуючи за керівництвом Святого Духа через Слово правди.

Життя віри є особистою справою, як і життя серця та розуму. Це щось значно більше, ніж прийняття доктрин, які ми вважаємо біблійними, а тому правдивими. Це засвоєння того, що, як ми переконалися, є Правдою, так що її принципи стають нашими принципами, а її обітниці – нашим натхненням. WT '95-92, 93.

16 БЕРЕЗНЯ

Ми знаємо, що ми перейшли від смерті в життя, бо любимо братів... І ми мусимо класти душі за братів (1 Івана 3: 14, 16).

Одним з кінцевих і найретельніших випробувань цих “братів” (випробуванням, в якому, мабуть, найбільше з тих, які пробудились і озброїлись, впаде), буде любов до братів. Здається, багато хто вхитить в цьому пункті, а значить, на цій основі буде вважатися негідним щедрого входу в Царство.

Якщо хтось є дуже слабкий і схильний спотикатися, справжній воїн хреста не нехтуватиме ним і не ображатиме, як не вчинив би цього старший брат, Провідник. Навпаки, він буде більш дбайливий і послужливий до слабшого, не дивлячись на те, що йому самому найбільше подобається перебувати в товаристві сильніших. WT '99-88.

17 БЕРЕЗНЯ

Візьміть же від нього таланта, і віддайте тому, що десять талантів він має. Бо кожному, хто має, дасться йому та й додасться, хто ж не має, – забереться від нього й те, що він має (Матвія 25: 28, 29).

Чому чоловік, який мав один талант, вибраний як приклад тих, які закопують таланти? Очевидно, щоб показати відповідальність тих, котрі мають найменше, – що Господь навіть від найменшого зі Свого посвяченого народу сподівається, що той знатиме про таланти, якими володіє, і вживатиме їх, і що Він не вважатиме невинними навіть тих, котрі мають найменшу здібність служити Йому, Його братам і Його правді й занедбують її використовувати. WT '0-59.

18 БЕРЕЗНЯ

Тому то, підперезавши стегна свого розуму та бувши тверезі, майте досконалу надію на благодать, що приноситься вам в з'явленні Ісуса Христа (1 Петра 1: 13).

“Підперезавши стегна свого розуму” для тривалого, стійкого і рішучого зусилля, “будьте тверезі”; не дозвольте собі потрапити у збудження і під впливом цього збудження вичерпати всю свою духовну життєвість за дуже короткий час, а потім знову стати холодними або розчарованими; а ретельно все обдумайте і приготуйтеся до довгої та терпеливої витривалості в усіх вправляннях та випробуваннях віри і терпеливості, потрібної, щоб довести, що ми є переможці та гідні благословенної нагороди, обіцяної “тому, хто переможе”. Біг, який перед нами, не є бігом ривками, а “витривалістю в добрім ділі”. WT '03-54.

19 БЕРЕЗНЯ

Як слухняні, не застосовуйтеся до попередніх пожадливіостей вашого невідання, але за Святим, що покликав вас, будьте й самі святі в усім вашім поведженні (1 Петра 1: 14, 15).

Деякі християни мають помилкове уявлення, що Бог Сам проводить всю обробку, і Його діти повинні бути лише пасивними в Його руках. Проте ап. Петро висловлюється не так. Він закликає нас самим обробляти себе згідно з божественними вказівками. Праця повинна виконуватися в нас і довкола нас, і ті, котрі не встають і не працюють, а пасивно сидять і чекають, що Господь чинитиме чуда для них, дуже обманюють себе і дають ворогу велику перевагу над собою, яку він обов'язково використає, щоб зв'язати їм руки й ноги і кинути в зовнішню темряву, хіба що вони пробудяться, щоб виконувати своє власне спасіння зі страхом і тремтінням. WT '03-55.

20 БЕРЕЗНЯ

Як у слові Моїм позостанетеся, тоді справді Моїми учнями будете, і пізнаєте правду, – а правда вас вільними зробить (Івана 8: 31, 32).

Божественну правду ніколи не можна знайти без божественно призначених джерел, а цими джерелами є Господь, апостоли і пророки. Пробувати в науці, викладеній в їхніх натхнених писаннях, вивчати і роздумувати над ними, беззастережно довіряти їм і вірно підкоряти їм свій характер – ось що означає позоставатися в Слові Господа. Якщо ми таким чином зостаємося в Слові Господа, як старанні й щирі учні, ми справді “пізнаємо правду”, будемо “тверді в вірі” і “готові на відповідь кожному, хто в нас запитає рахунку про надію, що в нас”, будемо наполегливо “боротись за віру, раз дану святим”, “провадити добру війну”, “засвідчувати добре визнання” і стійко “терпіти лихо, як добрі вояки Христа Ісуса”, аж до кінця нашої дороги. WT '03-61.

21 БЕРЕЗНЯ

Любіть ворогів своїх, благословляйте тих, хто вас проклинає, творіть добро тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто вас переслідує (Матвія 5: 44).

Ось спосіб перевірити справжній стан вашого серця стосовно таких осіб. Чи будете ви охоче виявляти їм доброзичливість і, в міру вашої здатності, допомагати їм побачити і подолати помилки їхнього шляху? Чи можете ви з любов'ю молитися за них і терпеливо зносити їхні слабкості, їхнє незнання й недостаток розвитку і намагатися шляхетним прикладом показувати їм кращий шлях? Якщо так, то ви зневажаєте гріх, а не грішника. Ви повинні ненавидіти гріх, але ніколи – грішника. Доки безпомилковий Божий суд не проголосить, що гріх і грішник є нероздільно зв'язані між собою, нехай любов продовжує триматися такого брата. WT '91-141.

22 БЕРЕЗНЯ

Бо коли б ми самі судили себе, то засуджені ми не були б. Та засуджені від Господа, караємося, щоб нас не засуджено з світом (1 Коринтян 11: 31, 32).

Підрахувати досягнення і втрати Нового Створіння і те, як, коли і де вони прийшли до нас у постійній битві зі світом, тілом і дияволом, безперечно, буде корисним для всіх, хто робить такі підрахунки з єдиною ціллю – подобатися Господу.

Духовні ізраїльтяни щодня і щогодини повинні жити життям близькості до Первосвященника. Вони повинні постійно звертатись до крові дорогого Відкупителя з метою очищення найменшого забруднення совісті, щоб весільні шати приписаної праведності нашого Господа не сталися брудними, але щоб найменша пляма була усунена, і щоб ми могли мати їх без “плями чи вади, чи чогось такого”. WT '03-3, 4.

23 БЕРЕЗНЯ

Ви витерпіли запеклу боротьбу страждань. Ви були то видовищем зневаги й знуцання, то були учасниками тих, що жили так (Євреїв 10: 32, 33).

Найміцніші з братів потребують допомоги, підбадьорення, підтримки інших. Господь влаштував так, щоб ми не почувалися цілком самодостатніми, і що навіть наше властиве покладання на Господа, очевидно, вимагатиме співпраці, підбадьорення, співчуття і любові співпрацівників у винограднику. Чи може хтось, хто переніс хоч частку трудів і спеки дня в євангельській службі, не поділяти цієї думки? Отже перед нами шлях, яким багато з дорогого Господнього народу, самі не маючи великої кількості талантів чи нагод для служіння, можуть бути співпрацівниками і помічниками в євангельській праці. WT '03-40.

24 БЕРЕЗНЯ

Я тебе не покину, ані не відступлюся від тебе (Євреїв 13: 5).

То чому ж ми повинні боятися того, що може зробити нам людина, або тривожитись щодо Господньої праці, начебто сатана чи будь-яка інша зла сила може взяти над нею гору? Однак ми повинні показувати нашу відданість не лише в нашій ревності, але й в нашій розсудливості... тому ми повинні й далі продовжувати Господню працю так, мовби вся відповідальність лежить на нас, але в нашому серці ми повинні визнавати, що весь тягар і відповідальність лежить на Господі.

Давним-давно хтось сказав: “Я вічний, доки не закінчилась моя праця”. І ми можемо бути певні, що це, по суті, стосується всіх зайнятих у Господній службі – “дорога в очах Господа смерть богобійних Його”. WT '03-41.

25 БЕРЕЗНЯ

Тож ви, улюблені, знаючи це наперед, стерезіться, щоб не були ви зведені блудом безбожних і не відпали від свого вгрунтування, але щоб зростали в благодаті й пізнанні Господа нашого й Спасителя Ісуса Христа (2 Петра 3: 17, 18).

Ми зростаємо в знанні тоді, коли звертаємо увагу на обітниці Бога, коли вірою застосовуємо їх до себе і намагаємося розгледіти виконання цих обітниць в нашому житті. Одночасно ми зростаємо в благодаті, бо якщо кожен пункт знання не буде прийнятий в добре і чесне серце і не принесе своєї міри послуху і праведності (благодаті), ми не будемо приготовані до наступного кроку знання і, таким чином, зупинимося або ж, можливо, повернемо назад. І як деяка втрата знання означатиме деяку міру втрати благодаті, так само втрата благодаті означатиме відповідну втрату знання – відхід у темряву, де обітниці Господнього Слова ставатимуть щораз більше тьманими і неясними – пропорційно тому, як наша доброта і милість будуть зникати в земній суєті або в гріху. WT '03-70.

26 БЕРЕЗНЯ

Не належимо ми ночі, ні темряві. Тож не будемо спати, як інші (1 Солунян 5: 5, 6).

Християнин, як послідовник Господа, як учень в школі Христа, готується до місця в Тисячолітньому Царстві – до участі в його славі, честі та безсмерті. Отже ми бачимо необхідність частих пересторог Святого Письма, щоб Господній народ був пильним – не був на зразок тих, хто дрімає, хто бездіяльний, хто обтяжений турботами цього життя, але щоб палав духом, служачи Господу. Його служіння Господу в першу чергу полягає в приведенні себе до якомога ближчої згоди з Господньою волею і до якомога ближчої подоби до божественного зразка. По-друге, воно полягає в тому, щоб через настанову і приклад допомагати іншим покликаним на цю саму вузьку дорогу. WT '03-70.

27 БЕРЕЗНЯ

Я благаю за них... щоб були всі одно... щоб були досконалі в одно... щоб пізнав світ, що... їх полюбив Ти, як Мене полюбив (Івана 17: 9, 20-23).

Ми з подивом питаємо: як таке може бути? Наш Господь Ісус завжди був у досконалій згоді з Отцем – Син, Котрий славно віддзеркалював Його подобу. Але з нами було не так. Ми були грішними і не мали нічого вартого любові. Так, але ми були обмиті й очищені і, незважаючи на те, якими недосконалими можуть бути наші земні посудини, наші серця є досконалими в очах Того, Хто здатний читати серце. А коли Бог бачить нас із досконалим серцем (з досконалою метою і наміром) – коли ми стараємось перемагати слабкості й немочі нашого недосконалого тіла і з болісним, однак рішучим, зусиллям виконувати Його волю, покірно довіряючись приготуванням, які Він вчинив для нашого відкуплення від падіння, – Він визнає в нас те, що гідне Його любові. WT '03-79.

28 БЕРЕЗНЯ

Терни лихо, як добрий вояк Христа Ісуса (1 Тимофія 2: 3).

Справжній воїн не дебатуює про свою справу. Слушно припустити, що він переконався в її справедливості і праведності ще до того, як дав згоду їй служити. Далі він доводить це та нехтує усім, що їй суперечить. В її обороні він готовий віддати все і навіть самого себе.

Яка честь служити Христу чесно, з повною відданістю. Яка невимовна радість – бути на правильному боці, знати, що за полем крові й долиною тіней є щедрий вхід у радощі та мир тріумфального Царя царів. Задля цієї надії ніхто не повинен ухилятися від труднощів битви, ніхто не повинен здригатися перед люттю ворога і тремтіти перед неминучістю голоду, спраги, наготи, ран або смерті. WT '03-84.

29 БЕРЕЗНЯ

Бо спасенні ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий (Ефесян 2: 8).

Як члени зіпсутого роду ми були нездатні виконувати яку-небудь працю, яку наш святий Бог міг прийняти. Тому наше теперішнє становище як Нових Створінь не є результатом чогось, що було зроблене або могло бути зроблене старим створінням. Це не від нас, це дар Божий, і цю лекцію слід засвоїти повною мірою, інакше ми постійно будемо в небезпеці падіння.

...Апостол (дуже далекий від того, щоб вважати Нове Створіння еволюцією старого створіння) намагається дати нам чітко зрозуміти, що мова йде про нове і відособлене створіння. Ми створені в Христі Ісусі як майстерний витвір Бога – приготовані для добрих діл, але не через добрі діла. WT '03-90.

30 БЕРЕЗНЯ

А коли все оце поруйнується, то якими мусите бути в святому житті та в побожності ви (2 Петра 3: 11).

Без сумніву, богоподібність не може містити жодного згубного базікання, жодної нечистої чи безбожної розмови, жодних віроломних чи бунтівних слів. Нехай такі речі будуть здаля від всіх, хто в щирості та правді іменує себе іменем Христа. І не забуваймо щодня залагоджувати наші рахунки з Господом, щоб переконатися, що жодний запис пустого слова, нерозкаяного, а отже, не прощеного, не свідчить проти нас. Якщо ми щодня здаємо свої рахунки Богу і шукаємо Його ласки заради більшої сили перемагати кожного наступного дня, ми будемо виправдані в суді й стоятимемо перед Богом, отримавши схвалення через Христа і маючи свідчення Його Святого Духа нашому духу, що ми приємні та прийнятні для Нього. WT '96-33.

31 БЕРЕЗНЯ

Змагай добрим змагом віри, ухопися за вічне життя, до якого й покликаний ти, і визнає буй добре визнання перед свідками багатьма (1 Тим. 6:12).

Чи наша боротьба буде більш відкритою, чи більш особистою – це повинна бути боротьба. До того ж, повинен бути поступ і перемога, інакше ми ніколи не будемо прийняті Господом як “переможці”.

Ще одна думка повинна бути засвоєна всіма нами. Господь, оцінюючи нас, братиме до уваги радше духа, який спонукує нас, аніж результати, отримані внаслідок наших зусиль. З огляду на це, пильнуймо, щоб не лише всіма силами робити те, що знайдуть наші руки, але й пильнуймо, щоб кожна наша жертва і дар для Господа і Його справи були так наповнені любов'ю і відданістю, щоб Господь неодмінно схвалив їх – як зроблені з любові до Нього і тих, хто Його, а не з марної слави. WT '03-91.

1 КВІТНЯ

Пильнуйте й моліться, щоб не впасти в спокусу (Марка 14: 38).

Поки спокуси не прийдуть на нас, ми не можемо виразно розпізнати характер цих спокус, бо коли б ми заздалегідь знали все про них, вони були б лише легкими спокусами. Тому пильнуйте і завжди моліться, бо єдиний безпечний шлях – це бути наготові, тому що ваш противник, диявол, шукає, кого б пожертви. Він знає ваші слабі сторони і готовий скористатися ними. Кожному з нас, якщо ми хочемо перемогти, будуть потрібні благодаті Духа в нашому серці, а також Господня “благодать для своєчасної допомоги”.

“Душе моя, ти мушиш пильнувати,
Довкола вороги і перешкоди,
Війська гріха так сильно напірають,
Щоб відтягти тебе від нагороди”. WT '03-119.

2 К В І Т Н Я

Тож тому, поки маємо час, усім робімо добро, а найбільш одновірним (Галатів 6: 10).

Християнин повинен бути готовий ціною свого власного часу і вигод робити добро всім людям, але за братів він повинен бути готовий класти своє життя – повинен шукати нагоди, щоб день у день класти своє життя в значенні віддавання свого часу для розповсюдження Правди, для надання будь-яким чином допомоги Господнім братам зодягнутись в повну Божу зброю і встояти в злий день. WT '03-121.

3 К В І Т Н Я

Ніч минула, а день наблизився, тож відкиньмо вчинки темряви й зодягнімось у зброю світла (Римлян 13: 12).

Вчинки темряви – це будь-які вчинки, які не витримали б прискіпливого розгляду і не отримали б схвалення у світлі нової епохи, якщо б вона була повністю впроваджена. Пам’ятаймо, що ми належимо до нової епохи, а не до старої, і тому ми повинні жити згідно з нашим громадянством і нашою відповідальністю перед Князем Світла, а також в опозиції до князя темряви, його діл та його методів. WT '03-122.

4 К В І Т Н Я

Як удень, поступаймо доброчесно (Рим. 13: 13).

Кожен повинен стежити за тим, щоб бути чесним не лише в грошових справах, але й чесним у трактуванні своїх ближніх, братів і, найголовніше, чесним у своєму визнанні Бога і власної віри. Випробування відбувається саме в цьому напрямку, і ті, котрі люблять прихильність людей більше, ніж прихильність Бога, котрі нечесно бажають сповідувати і визнавати брехню, будуть віддані їхній брехні, і їм буде дозволено зруйнувати свої вічні інтереси. Цим вони докажуть свою непридатність для Царства, – незалежно, чи в кінцевому результаті вони ще можуть бути для чого-небудь придатними. WT '03-122.

5 К В І Т Н Я

Уста мої хвалять губами співними, як згадаю Тебе на постелі своїй, розмишляю про Тебе в сторожах нічних (Псалом 63: 6, 7).

Молитва є не лише привілеєм, але й необхідністю – настановою, невід’ємною для нашого християнського зросту. Кожен, хто втрачає бажання дякувати, віддавати шану і спілкуватися з Отцем усіх милостей, може бути впевнений, що він втрачає самого духа синівства, і негайно повинен спробувати усунути перешкоду – світ, тіло чи диявола. Кожен додатковий доказ Господнього довір’я до нас через об’явлення нам Його характеру і плану не лише не повинен зменшувати нашу пошану і наші молитви, а, навпаки, повинен примножувати їх. Якщо наші серця є добрим ґрунтом, то вони принесуть ще рясніші плоди. WT '96-161.

6 К В І Т Н Я

Коли [хто страждає] – як християнин, то нехай не соромиться він, але хай прославляє Бога за те (1 Петра 4: 16).

Хвороби та незручності будь-якого роду, викликані нашою активністю в службі Правді, є дозволені нашим Отцем на доказ нашої відданості та любові; бо коли б ми не наражались на такі труднощі або миттєво звільнялись від них чудовим чином, Господня служба не коштувала б нам жодної жертви і проба нашої готовності терпіти в ім'я Правди була б неповноцінною. Однак кожен фізичний чи душевний біль, кожна рана, що завдані тілу або почуттям, громадське чи буквальноне обезглавлення за Правду стають свідоцтвом духа, говорячи про нашу вірність. І в усіх таких труднощах, як говорять наш Господь і апостол Петро, ми повинні вельми радіти. WT '96-166.

7 К В І Т Н Я

А мій Бог нехай виповнить вашу всяку потребу за Своїм багатством у славі, у Христі Ісусі (Филип'ян 4: 19).

Якщо у вас немає палкої ревності проповідувати добру новину великої радості, моліться про це щиро, вірно і наполегливо, прикладайте зусилля, і незабаром ви це отримаєте. Якщо ви маєте ревність і любов до євангелії, але вам бракує вміння представляти її, то моліться про таке вміння, одночасно повністю використовуючи те, яке ви маєте. Якщо ви маєте ревність і вміння, але вам бракує сприятливих нагод, то якомога швидше представте це Господу в молитві, говорячи Йому, що ви вірно використовуєте всі нагоди. Потім сподівайтесь більших нагод, не складаючи при цьому рук, і використовуйте найскромніші та найменш значні з тих, які вам доступні. WT '96-163.

8 К В І Т Н Я

Коли ж він відступить, душа Моя не матиме впадовання у ньому (Євреїв 10: 38, Хом).

Спочатку відступ може бути дуже незначним відхиленням від вузької дороги жертвування – можливо, лише озиранням, зітханням за тим, що позаду, незначним сповільненням бігу, який перед нами, потім маленькою схильністю до компромісу з Правдою на користь домагань зіпсутої природи. Таким чином готується шлях для хитроців спокусника, котрий швидко зауважує наші слабкі сторони і використовує їх способом, найбільш підходящим у нашому випадку. Проти розсудливості пускаються в хід витончені неправди; тілесному розуму є представлені привабливі спокуси, що мають вигляд праведності; і майже непомітно душа забуває свою “першу любов” до Господа, свою першу ревність до Його служби і мандрує геть від Правди та її духа, оскільки вже не є ведена Святим Духом Бога. WT '95-93.

9 К В І Т Н Я

Хіба ви не знаєте, що ті, хто на перегонах біжить, усі біжать, але нагороду приймає один? Біжіть так, щоб одержали ви (1 Коринтян 9: 24).

Щоб здобути перемогу, ми повинні не лише зодягнути повну Божу зброю, але й бути героями в битві, вести запеклу боротьбу проти пожадливоростей очей і тіла, проти життєвої пихи і всіх ворогів праведності та чистоти. Любов до Господа, до Правди і праведності повинна надихати нас, інакше ми ніколи не станемо переможцями. Тільки любов може втримати нас вірними аж до смерті і вчинити придатними для спадщини святих у світлі. Де палка любов керує серцем, там серце повністю підкорене Господу, а це означає, що дев'ять десятих битви вже виграно. Однак навіть тоді, як говорить апостол (Юди 21), ми повинні берегти себе в Божій любові, в пильності, в молитві й старанні; і ласка зарясніє там, де рясніє любов. WT '95-93.

10 КВІТНЯ

Тож підкоріться під міцну Божу руку, щоб Він вас Свого часу повищив (1 Петра 5: 6).

Це справді нелегка справа – ступати стежиною покори, постійно загнуждувати людські прагнення і тримати жертву на жертovníку, аж доки вона повністю не згорить. Однак саме таким чином ми повинні зі страхом і тремтінням виконувати власне спасіння високого поклику, щоб не виявитися негідними нагороди високого поклику, обіцяної вірним переможцям, котрі старанно намагаються ступати слідами нашого блаженного Попередника... Котрий був смиренний і серцем покірливий.

І коли ми є настільки покірні та вірні, Господь чинить нас Своїми вибраними посудинами, щоб нести Його Ім'я іншим. Якщо ми таким чином опустошили себе, Він може наповнити нас Своїм Духом і Своєю Правдою, і ми можемо йти далі, міцні в Господі сил небесних і в Його потужній силі, щоб нести доблесну службу як воїни хреста. WT '93-7.

11 КВІТНЯ

Поступаймо... не в гульні та п'янстві (Римлян 13: 13).

Дехто захоплюється грішми, багатством, інші захоплюються бізнесом, ще інші – одягом, музикою, мистецтвом. Але ми, як Господній народ, отримали пробіск нового дня і великої праці Бога, яка має бути здійснена того дня, і наші серця повинні бути так поглинуті Божою працею, що ті справи, які вважаються досить властивими і досить правильними для інших, для світських людей (через те, що вони не пробудилися, як ми, і не бачать майбутнього, як бачимо ми), повинні бути далеко від наших помислів і нашого шляху. WT '03-123.

12 КВІТНЯ

Чаша благословення, яку благословляємо, – чи не спільнота то крові Христової? Хліб, який ломимо, чи не спільнота він тіла Христового? Тому що один хліб – нас багато (1 Коринтян 10: 16, 17).

Чаша є одна, хоча вона містить сік багатьох виноградин, і так само хлібина є одна, хоча вона складається з багатьох зерен. Зерна не можуть зберегти свою індивідуальність і своє життя, якщо вони мають стати хлібом для інших; виноградини не можуть залишитися виноградинами, якщо вони мають бути “животворящим” духом. Таким чином ми бачимо красу слів апостола, що Господній народ є спільником однієї хлібини і чаші. Немає жодного іншого шляху, яким ми можемо досягнути нову природу, ніж через прийняття Господнього запрошення пити з Його чаші, бути зламаними з Ним як члени однієї хлібини, бути похованими з Ним в хрищенні в Його смерть і таким чином досягнути з Ним воскресіння слави, честі і безсмертя. WT '01-76.

13 КВІТНЯ

Якщо ви споживати не будете тіла Сина Людського й пити не будете крові Його, то в собі ви не будете мати життя (Івана 6: 53).

З радістю, любий Господи, ми їмо (привласнюємо для наших потреб) заслугу Твого чистого ества, пожертвованого за нас – для нашого виправдання. З радістю ми ділитимемо з Тобою також чашу страждань, усвідомлюючи, яким блаженним привілеєм є страждати з Тобою, щоб у свій час ми могли також царювати з Тобою; бути мертвими з Тобою, щоб у вічному майбутньому ми могли жити з Тобою, бути подібними до Тебе і ділити Твою любов і Твою славу як Твоя Наречена. О, щоб ми були вірними не лише у виконанні символу, але й в

дійсності! Блаженний Господи, ми чуємо Твоє Слово, яке говорить: “Чашу, що Я її п’ю, ви питимете, і хрищенням, що Я ним хрищусь, ви охриститесь”. Господи, самі ми не здатні так жертвувати, але Твоя милість є достатньою для нас, бо ми цілковито Твої, тепер і навіки. WT '99-51.

14 КВІТНЯ

На смерть віддав душу Свою, і з злочинцями був порахований (Ісаї 53: 12).

Оскільки кожен, хто йде слідами Учителя, обов’язково повинен мати деякий досвід Гефсиманії, то кожен мусить, принаймні, скуштувати всього, що пережив Учитель. Тож не забуваймо оглядатися довкола себе в пошуках нагод служіння “братам”, “малим цим”, членам Тіла Христа. Нехай кожен пильнує, аби не додавати до зневаги, яка повинна прийти на всіх послідовників Агнця, а, навпаки, дарувати слова співчуття і допомагати один одному нести хрест, труднощі та проби на цьому шляху. Таким чином ми можемо краще показати нашому Господу і Голові, як ми оцінювали б нагоду допомогти Йому нести Його хрест дорогою на Голгофу. WT '99-125.

15 КВІТНЯ

Отче, у руки Твої віддаю Свого духа (Лк. 23: 46).

Наш дорогий Відкупитель з повним довір’ям звернув очі до Отця і з повною вірою промовив, що Він передав любові Отця і силі Отця все життя і всі благословенні надії на майбутність – щоб вони були здійснені згідно з планом і Словом Отця. І так само ми, котрі йдемо слідами нашого Учителя, повинні з вірою дивитися вперед і в нашу смертну годину повинні віддати всі наші інтереси в руки Того, Хто виявив Свою любов до нас не лише в дарі Свого Сина як нашого Відкупителя, але й – впродовж усієї нашої мандрівки – в Своїй передбачливій турботі, а також в надзвичайно великих і коштовних обітницях, які йдуть перед нами і дають нам силу, втіху і запевнення. WT '99-128.

16 КВІТНЯ

І будуть Мені вони власністю, – каже Господь Саваот, – на той день, що вчиню, і змилосерджуся над ними, як змилосерджується чоловік над синами своїми, що служать йому (Малахії 3: 17).

Якщо б Господь послав нас шукати Йому Наречену, ми могли б зібрати когось з тих, кого Він відкидає як недостойних, – тому що ми нездатні читати серце. Ця думка повинна зробити нас дуже покірними, лагідними і сумирними до всіх, дуже довірливими до Господа і надзвичайно схильними шукати Його керівництва стосовно нашої праці як Його слуг, саме так як Самуїл шукав Господа в зв’язку з помазанням Давида. WT '03-223.

17 КВІТНЯ

А помазання, яке прийняли ви від Нього, – воно в вас залишається (1 Івана 2: 27).

Благословення і сила Господа якимось чином супроводжували помазання Давида (як саме – зрозуміти важко), роблячи його здатним до поступу в знанні і т.п., пристосовуючи і готуючи його до обов’язків становища, на яке він був помазаний. А чи прообразом цього ми не можемо вважати помазання, яке сходить на церкву від часу її прийняття Господом? Наше помазання не є фізичним, і даровані нам благословення не мають тимчасового характеру: як Нові Створіння ми зростаємо в благодаті, знанні та любові; і як Нові Створіння ми незабаром будемо удосконалені в Першому Воскресінні і зійдемо на престол з нашим Господом і Учителем – з нашим Головою. WT '03-223.

18 КВІТНЯ

Улюблені, не дивуйтесь огневі, що вам посилається на випробування, немов би чужому випадку для вас. Але через те, що берете ви участь у Христових стражданнях, то тіштесь, щоб і в з'явленні слави Його раділи ви й звеселялись (1 Петра 4: 12, 13).

В неприязному світі ми можемо сподіватися отримувати лише зневаги нашого Учителя, бо слуга не є більший від свого Пана. Світ, тіло і диявол опираються нашому шляху: всередині точаться сутички, зовні є страхи, а також багато стріл і вогняних списів, націлених на праведних. Але що є безпечним становищем душі в нещастях і суворих пробах? Чи ж не є ним мовчання перед Богом, чекання і пильність, щоб передусім зрозуміти Його керівництво, Його волю в кожній справі – перш ніж наважитися торкатися речей, які часто так багато тягнуть за собою? Тому псалмист радить, кажучи: “Занімів я в мовчанні, замовк про добро [навіть про вчинки і слова, які здавалися добрими в моїх очах]”. WT '96-31.

19 КВІТНЯ

Чим серце наповнене, те говорять уста. Добра людина з доброго скарбу добре виносить, а лукава людина зо скарбу лихого виносить лихе (Матвія 12: 34, 35).

Нашою першою турботою, отже, повинна бути турбота про серце – щоб його настрої і нахили могли бути повністю під контролем божественної благодаті, щоб у ньому міг запанувати кожний принцип правди і праведності, щоб справедливість, милосердя, доброта, братерська доброзичливість, любов, віра, покора, стриманість, найвища пошана до Бога та Христа і палка любов до всіх красот святості могли бути міцно закріплені як керуючі принципи життя. Якщо ці принципи будуть закріплені, усталені в серці, тоді з доброго скарбу серця уста говоритимуть слова правди, розсудливості, мудрості і милості. WT '96-30.

20 КВІТНЯ

Хто вірний в найменшому, – і в великому вірний (Луки 16: 10).

Це не означає, що Господній народ повинен бути задоволений звичайною рутинною щоденного життя вдома чи на роботі і повинен говорити собі: “Бог приймає мою працю так, ніби вона віддана Йому безпосередньо в дещо іншій, більш прийнятній формі”, – але це означає, що кожен, хто знаходиться в такому становищі, повинен день у день уважно переглядати свої земні обов'язки і зобов'язання, щоб побачити, яким чином він міг би справедливо і властиво відділити хвилини, години або дні від служби земним речам і земним інтересам, щоб негайно віддати їх в жертву для духовних речей і духовних інтересів (як своїх, так і інших). Посвячене серце, тобто священик, який складає жертву, буде розумно використовувати швидкоплинні хвилини, вживаючи їх, наскільки можливо, для справи Отця. WT '03-407.

21 КВІТНЯ

Бо ми маємо не такого Первосвященника, що не міг би співчувати слабостям нашим, але випробуваного в усьому, подібно до нас, окрім гріха. Отже, приступаймо з відвагою до престолу благодаті, щоб прийняти милість та для своєчасної допомоги знайти благодать (Євреїв 4: 15, 16).

В хвилину спокуси серце повинно прийти до великого Учителя з усією певністю віри, усвідомлюючи Його любов, Його мудрість, Його здатність допомогти нам і Його готовність вчинити так, щоб усе співпрацювало для добра тих, котрі Його люблять. Прохання про таку

своєчасну допомогу неодмінно принесе нам Господню пораду, допомогу і силу для праведності, правди, чистоти і любові. І саме так ми повинні бути переможцями щогодини, переможцями щодня і переможцями остаточно. WT '98-23.

22 К В І Т Н Я

Кажу ж вам, що за кожне слово пусте [некорисне, згубне], яке скажуть люди, дадуть вони відповідь судного дня (Матвія 12: 36).

Якщо при уважному щоденному розгляді наших доріг (що є обов'язком кожного християнина) ми виявимо, що наші слова хоч у чомусь знеславили Господа, ми повинні згадати, що в ім'я нашого Заступника ми можемо наблизитися до престолу благодаті, пояснити нашому Небесному Отцю про своє усвідомлення помилки і глибокий жаль щодо нашої нездатності вшанувати Його ім'я і Його справу святою поведінкою та розмовою. Ми повинні покірно благати, щоб гріх не був нам зарахований, а щоб він міг бути скасований завдяки Його милостивому задуму про наше очищення через Христа, покірно визнаючи, що в Його дорогоцінній крові є вся наша надія і довіра. Таким чином ми повинні давати відповідь за кожне пусте слово. І через наші слова каяття, до яких додані заслуги Христа, застосовані завдяки вірі, ми будемо визнані невинними. WT '96-32.

23 К В І Т Н Я

А те, що на добрій землі, – це оті, хто як слово почує, береже його в щирому й доброму серці, – і плід приносять вони в терпеливості (Луки 8: 15).

Кожен, хто жертвує, обов'язково повинен бути покірним, сумирним, здатним навчатися, інакше він дуже швидко зійде з дороги. Він повинен також вчитися розвивати благодать Господа в напрямку терпеливості, тому що терпеливість, безумовно, потрібна для того, щоб зректися себе, і деколи навіть підкоритися несправедливості, коли немає прийнятних способів уникнути її, не заподіявши шкоди Господній справі або декому з Його народу. Це означає також розвиток братерської доброзичливості – одним словом, розвиток усієї Божої волі в нашому серці й житті, тобто розвиток любові, яку ми повинні досягнути у великій і переможній мірі, перш ніж завершимо нашу земну працю жертвування. WT '03-408.

24 К В І Т Н Я

Кожен із нас нехай догоджає ближньому на добро для збудування (Римлян 15: 2).

Настанова для кожного члена Царського Священства полягає в тому, що особливою метою його становища, діяльності, покликання в теперішньому часі є жертвування... Однією з форм служіння, яка часто залишається непоміченою Царським Священством, є нагода зректися наших власних доріг, планів, власних методів, тобто вподобань, і в інтересах миру прийняти замість них плани, вподобання інших – коли це справа тільки особистого вибору, і коли, як віримо, Господь погодиться прийняти цю справу тим чи іншим шляхом. В інтересах миру ми можемо жертвувати своїми уподобаннями заради бажань інших, якщо бачимо, що завдяки цьому можна отримати щось добре. WT '03-406, 407.

25 К В І Т Н Я

Догодити ж без віри не можна. І той, хто до Бога приходить, мусять вірувати, що Він є, а тим, хто шукає Його, Він дає нагороду (Євреїв 11: 6).

“Нехай станеться тобі згідно з твоєю вірою” – таким, мабуть, є Господній метод діяльності з усіма, котрі є Його учнями, від початку до кінця їхньої християнської дороги і

досвіду. Віра – коли здається, що Він не помічає нас; віра – коли виглядає, що все йде успішно для нас в наших духовних і тілесних справах; і така ж міцна віра, коли здається, немов хід подій і всі сили спрямовані проти нас.

Перемогою, що перемагає світ, є віра, яка в будь-яких умовах здатна звертати очі до Господа, повністю довіряючи Його доброті і вірності, і яка здатна усвідомлювати, що в кінцевому підсумку, згідно з Його обітницею, все сприятиме нам на добре, бо ми – Його народ. WT '00-139.

26 КВІТНЯ

Хто бо ввійшов був у Його відпочинок, той відпочив від учинків своїх, як і Бог від Своїх (Євреїв 4: 10).

Замість вимагати одного дня з семи, закон любові насправді контролює і регулює весь наш час. Сім днів на тиждень ми повинні любити Господа нашого Бога всім нашим серцем, розумом, душею і силою; сім днів на тиждень ми повинні любити нашого ближнього, як самого себе; і сім днів на тиждень ми повинні також відпочивати – відпочивати від наших власних діл – відпочивати вірою в завершену працю Христа, відпочивати в Божій любові, відпочивати в Божому мирі, який перевищує розуміння, постійно пануючи в наших серцях. WT '02-205.

27 КВІТНЯ

Нехай у вас будуть ті самі думки, що й у Христі Ісусі (Филип'ян 2: 5).

Мати розум Христа справді є однією з вимог законної боротьби – розум, який покійно і вірно підкоряє себе волі Бога, вираженій в Його великому плані віків, і який віддає всю енергію виконанню Його волі, тому що розумно оцінює Його кінцеві наміри.

Отже, якщо ми наповнені тими самими думками, які були в Христа Ісуса, то, подібно до Нього, ми будемо бажати, наскільки можливо, звільнитися від плутанини земних справ, аби мати якомога більше вільного часу для Господньої служби, а тоді віддати цій службі всю енергію, здібність і старання. WT '02-265.

28 КВІТНЯ

Ми хвалимося в утисках, знаючи, що утиски приносять терпеливість, а терпеливість – досвід, а досвід – надію, а надія не засоромить, бо любов Божя вилилася в наші серця Святим Духом, даним нам (Римлян 5: 3-5).

Ми потребуємо терпеливості, а її можна здобути лише у випробуваннях. Ми потребуємо віри, а віру можна розвинути лише в нестачах. Ми потребуємо досвіду для нашої майбутньої праці, який можна здобути лише завдяки таким випробуванням, які дозволять, щоб нас торкнулось відчуття немочей, скрути і випробувань тих, хто поруч із нами і для кого ми будемо служителями і представниками, коли зійдемо на престол. Отже, для нас урок теперішніх випробувань полягає в тому, щоб протистояти злу – до того ж не злом, а добром. WT '03-348.

29 К В І Т Н Я

Як він Мене кликатиме, то йому відповім, Я з ним буду в недолі, врятую його та прославлю його (Псалом 91: 15).

Наш блаженний привілей – завжди нести свою журбу і печаль Господу:

“Бо знає Він, як усувати
Всю гіркоту печалі у житті”.

Він чинить це, показуючи нам через досвід марноту всіх земних речей та їхню цілковиту неспроможність задовольнити прагнення душі чи заспокоїти зраний дух. Потім приходиться думка, що яким би прикрим не було пережите нами, воно незабаром закінчиться, і якщо ми дозволимо йому, то воно лише виховає в нас мирні плоди праведності і розвине в нас міцний і шляхетний характер, призвичаєний, шляхом самоконтролю, до розважливого міркування, терпеливої витривалості в недолі, лагідної відданості, вірності і довір'я до Бога. WT '96-31.

30 К В І Т Н Я

Але ви – вибраний рід, священство царське, народ святий, люд власності Божої, щоб звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до дивного світла Свого (1 Петра 2: 9).

Істинна ціль нашого поклику до цього світла полягає в тому, щоб ми могли дозволити йому сяяти. Якщо ми не дозволяємо йому сяяти, то ми не варті його – цей скарб буде забраний від нас, а ми залишимося у темряві. Якщо ми справді отримали світло і повністю посвятили себе Богу, то запитаймо себе: Що я роблю, щоб показати славу Того, Котрий покликав мене з темряви? Чи йду я з цією звісткою до моїх сусідів, близьких і далеких? Чи можу я з чистим серцем заявити, що:

“Для Ісуса, для Ісуса
Все життя своє віддам,
Всі думки, слова і вчинки,
Весь мій час для Нього дам”.

WT '03-165.

1 Т Р А В Н Я

Син Людський прийшов не на те, щоб служили Йому, а щоб послужити (Матвія 20: 28).

Якщо посвячення вчинене для Господа, то кожна жертва наших законних прав та інтересів на користь нас як Нових Створінь, на користь чоловіка чи дітей, батька чи матері, сусідів чи приятелів, братів у Христі вважається Господом як зроблена для Нього. Водночас, якщо ті самі послуги були зроблені з якоїсь іншої причини – кимсь невинуватим і непосвяченим Господу, або просто зроблені для когось, але не як жертва для Господа, – то нам, як священикам, це не буде залічене як наша жертва. WT '03-407.

2 Т Р А В Н Я

Та й усі, хто хоче жити побожно у Христі Ісусі, – будуть переслідувані (2 Тимофія 3: 12).

Протистояння слід сподіватися, і воно, безперечно, буде тривати, доки ми не закінчимо своєї життєвої дороги в смерті. Терпеливо змиритися з цим протистоянням означає пожертвувати нашими особистими природними вподобаннями щодо дружби та насолоди теперішнього життя і, як добрі воїни, переносити труднощі в ім'я Правди (в якій би формі не

прийшли ці труднощі), намагаючись виконувати Господню волю і працю сприяння інтересам Його Царства.

По-справжньому бути зайнятим у Господній службі означає: по-перше, ретельно і постійно досліджувати Божий план; по-друге, вбирати в себе його дух, який провадить, по-третє, до палкого ентузіазму втілювати цей план і, у міру здатності, бути активним у службі йому, якого б кошту чи жертви це не вимагало. WT '03-164, 165.

3 ТРАВНЯ

А справа тверда – для дорослих, що мають чуття, привчені звичкою розрізняти добро й зло (Євреїв 5: 14).

Ті, котрі мають справжню і щиру віру в Бога, готові вірити Йому на слово. Початкові принципи вчення давно мали бути закладені в них; велика частина надбудови із золота, срібла і дорогоцінного каміння вже повинна бути зведена, і ця праця повинна невпинно просуватися вперед. Такі особи, якщо вони віддані та вірні Богу, здатні відрізнити правду від неправди. Ми повинні знати, у що ми віримо і чому ми в це віримо, а тоді повинні бути відважні та безкомпромісні, проголошуючи це, бо “коли сурма звук невиразний дає, – хто до бою готовитись буде?” WT '03-167.

4 ТРАВНЯ

Бог бачить не те, що бачить людина: чоловік бо дивиться на лице, а Господь дивиться на серце (1 Самуїлова 16: 7).

Якщо ми випустили з уваги факт, що Бог рахується з нами з точки зору волі, якщо ми дійшли до того, що самі оцінюємо себе (і вважаємо, що Бог оцінює нас) за тілом, то напевно ми такою ж мірою потрапимо в темряву, сум'яття і зневіру. Але, з другого боку, не забуваймо, що дух, тобто воля, вважається живим завдяки його праведності, завдяки тому, що він є в згоді з Богом. Тому ніколи не будьмо недбалими стосовно волі (наміру), яка керує нашою поведінкою в житті, а пам'ятаймо, що будь-яка недбалість означатиме відповідну втрату в духовному житті. Для нас завжди є можливим правильно бажати, і ніщо, крім повної відданості, не може бути прийнятним для Бога в Христі. WT '03-171.

5 ТРАВНЯ

Коли духом умертвляєте тілесні вчинки, то будете жити (Римлян 8: 13).

Отже умови, на яких може тривати наше споріднення з Господом і наша надія на частку в славі Першого Воскресіння, включають, як виразно стверджено, умертвлення вчинків тіла – стримування тілесних уподобань, віддання їх на смерть, розпинання їх, вживання їх у службі Господу та Його справі. Таке умертвлення тілесних вчинків, така битва проти слабкостей тіла – це те, що апостол в іншому місці називає “боротьбою”, коли він говорить нам, що тіло воює проти духа, а дух, в свою чергу, воює проти тіла, бо вони протилежні один одному і будуть противниками до кінця життя. І якщо дух був охочий і з усіх сил боровся проти слабкостей тіла, то Господь, завдяки заслугі Відкупителя, зарахує повну перемогу. WT '03-172.

6 ТРАВНЯ

Бо всі, хто водиться Духом Божим, вони сини Божі (Римлян 8: 14).

Отже, це – керуючий принцип, за допомогою якого ми можемо пізнати наше справжнє становище не лише на початку бігу, але й до самого його кінця, тобто, якщо ми ведені Духом

Божим – якщо це напрямок, в якому ми йдемо, і якщо це те, що ми шукаємо, – тоді ми є синами Бога. Він визнає і приймає всіх, котрі прийшли до Нього через Христа, котрі покладаються на заслугу весільних шат і котрі продовжують залишатися в цьому стані серця. WT '03-173.

7 ТРАВНЯ

Горе мені, коли я не звіщаю Євангелії (1 Коринтян 9: 16).

Ми повинні хутко говорити іншим найкращу новину, яку ми маємо. Співчуття до стогнучого створіння в різних життєвих випробуваннях повинні вести нас до того, щоб вказувати на Господні обітниці щодо Царства, яке надходить, і благословення, яке тоді буде для всіх племен землі. Кожний, хто таким чином не проголошує щоденно, при кожній підходящій нагоді, дає доказ недостачі знання чи віри в об'явлення, або самолюбства, якого Господь не може схвалити, і яке, якщо в ньому тривати, в кінцевому результаті позбавить його частки в Царстві. WT '03-174.

8 ТРАВНЯ

А оце та обітниця, яку Він Сам обіцяв нам: вічне життя (1 Івана 2: 25).

Ми всі повинні розуміти, що для здійснення милосердних обітниць Бога щодо нас ми зобов'язані щось робити. Коли йдеться про справи теперішнього життя, Він обіцяв, що хліб та вода будуть нам забезпечені, але це не означає, що ми повинні нехтувати розумними нагодами, щоб їх здобути. Він також обіцяв нам незабаром частку в Царстві, але наш обов'язок – чинити наше покликання і вибрання міцними. Бог повністю здібний і цілковито охочий виконати все зі Свого боку в будь-якій справі, але для нашої користі Він закликає нас показати нашу віру через наші діла – через нашу співпрацю з Ним усіма розумними способами. WT '03-175.

9 ТРАВНЯ

Отже, як ви прийняли були Христа Ісуса Господа, так і в Ньому ходіть, будиши вкорінені й збудовані на Ньому, та зміцнені в вірі, як вас навчено, збагачуючись у ній з подякою (Колосян 2: 6, 7).

Загальна думка між вчителями хибних вчень, котрі вважають, що бути утвердженим у вірі необов'язково і недоцільно, полягає в тому... що бути утвердженим у вірі означає бути фанатиком. Так буває тоді, коли хтось є настільки нечесний розумом, що приймає і цупко тримається того, що він ніколи не довів ані здоровою логікою, ані авторитетом Біблії. Але той, хто приймає Боже Слово в простоті віри і з усією пошаною до Бога, не є нерозумним фанатиком. Такі і тільки такі є дійсно утверджені в Правді. Відмінність між сильним та стійким християнином і фанатиком полягає в тому, що один є утверджений в Правді, тоді як інший утверджений в неправді. WT '03-199.

10 ТРАВНЯ

Мою голову Ти намастив оливою, моя чаша повна, аж переливається (Псалом 23: 5, Дерк.).

Повна чаша, яка переливається, має подвійне значення. Це чаша радості і чаша смутку, і в обох випадках вона переливається. Той, хто хотів би мати частку в radoшах Господа, повинен також мати частку в Його чаші страждань. Ми повинні страждати з Ним, якщо хочемо царювати з Ним. Але ми вважаємо страждання цього теперішнього часу не вартими

порівняння зі славою, котра об'явиться в нас, а отже ми можемо радіти в горі, щоб, як переливаються страждання, так переливалася б і радість, і разом з апостолом ми можемо говорити: “Радійте, і знову кажу: радійте”. WT '03-413.

11 Т Р А В Н Я

Нас побивають за Тебе щоденно, пораховано нас, як овечок жертвних (Псалом 44: 23).

Ми повинні пам'ятати, що кожний з нас має лише одну жертву, і її потрібно скласти Господу день у день, використовуючи кожен нагоду, яка нам трапляється, щоб служити Йому і тим, хто Його. Ми повинні пам'ятати, що хоча вона складається з багатьох маленьких жертв (деякі з них надто малі, щоб їх згадувати і навіть розглядати), однак всі вони будуть потрібні для завершення цієї єдиної жертви, яку ми вчинили на початку нашого вступу до Його сім'ї. Коли ми віддали нашу волю, ми віддали все, що в нас є, і будь-яке ухиляння в будь-яких малих життєвих справах – будь-яка відмова жертвувати те, що на нашу думку було б приємне Господу, – означає затримування того, що ми Йому посвятили. WT '03-408.

12 Т Р А В Н Я

Отож, любі, мавши ці обітниці, очистьмо себе від усякої нечисті тіла та духа, – і творімо святиню у Божім страху (2 Коринтян 7: 1).

Як багато сподіваних членів Царського Священства виявляє, що вони осквернились злобою, лукавством, лицемірством, заздрістю, лихослів'ям! З певністю можна сказати, що кожен має деякі, якщо не всі, з цих слабкостей тіла, з якими потрібно боротися, – особливо після того, як він розпочав виконувати свої священничі обов'язки. Як дбайливо всі повинні намагатися усунути всі ці речі! Як ретельно кожен повинен досліджувати не лише всякий вчинок, всяке слово і всяку думку, але й, на додаток, всякий мотив, який лежить в основі його слів, думок і дій – щоб вони могли бути щораз більше очищеними від земної скверни і щораз більше прийнятними для Господа! WT '03-408.

13 Т Р А В Н Я

Таж послух ліпший від жертви, покірливість – краща від баранячого лою (1 Самуїлова 15: 22).

Наш небесний Отець бажає, щоб ми були дуже уважні до Його Слова і ні на мить не допускали думки, що ми можемо покращити його або що час і обставини внесуть зміни в доречність нашого послуху Йому. Прислухаймося до Слова Господа і будьмо близько до нього, не боячись наслідків, а маючи віру, що Той, Хто нас тримає, ніколи не дримає і не спить, що Він є надто мудрий, щоб помилятися, а також повністю спроможний впоратися з кожною критичною ситуацією, яка може виникнути в результаті нашого послуху. WT '03-218, 219.

14 Т Р А В Н Я

Щоб були ми правдомовні в любові, і в усьому зростали в Нього, а Він – Голова, Христос (Ефесян 4: 15).

Що означає зростати в благодаті? Це означає зростати в милості у Господа завдяки тісному особистому знайомству і спільності духа з Ним... Зростати таким чином в благодаті і не зростати в знанні є неможливо, тому що особлива мета такої спільності полягає в тому, щоб будувати нас у досконалішому знанні Господа і знайомстві з Ним – привести нас до

тіснішої співпраці з божественним планом і дати нам привілей бути “співробітниками” з Ним у здійсненні цього плану. Отже, якщо ми любимо і слухаємося Господа і бажаємо зростати в Його милості, то Його писане Слово є предметом наших щоденних роздумів і досліджень, і таким чином ми зростаємо в знанні. WT '03-200.

15 Т Р А В Н Я

Коли б фігове дерево не зацвіло, і не було б урожаю в виноградниках, обманило зайняття оливкою, а поле їжі не вродило б, позникала отара з кошари і не стало б в оборгах худоби, – то я Господом тішитись буду й тоді, радітиму Богом спасіння свого (Авакума 3: 17, 18).

Ми бачимо, що Бог дозволяє зло у світі, щоб світ міг засвоїти деякі лекції гіркого досвіду як природну відплату за лихі вчинки. Однак ми бачимо також, що зло служить святим – служить їхньому випробуванню, шліфуванню і очищенню, роблячи їх готовими і доводячи їхню гідність, як переможців, успадкувати чудові речі, які Бог береже для вірних. WT '03-94.

16 Т Р А В Н Я

Йменням новим будуть звати тебе, що уста Господні докладно означають його. І ти станеш короною слави в Господній руці й діадемою царства в долоні Бога свого (Ісаї 62: 2, 3).

Ніколи не забуваймо, що ми – “вибраний рід”, відокремлений від основної маси номінальних християн, а також від світу. Ми маємо вищі надії, цілі й устремління, ми привілейовані яснішим баченням глибоких Божих речей і покликані з нашої попередньої темряви до Його дивного світла. Отож, коли ми таким чином відокремлені від світу і від християн, котрі мають значну міру світського духа, то чи ж дивно, якщо ми виявимо, що всі вони не є в згоді з нами та ігнорують нас або протидіють нам. WT '03-164.

17 Т Р А В Н Я

Вас виженуть із синагог. Прийде навіть година, коли кожен, хто вам смерть заподіє, то думатиме, ніби службу приносить він Богові (Івана 16: 2).

Сьогодні переслідування є більш витончені, ніж в будь-який попередній період. Сьогодні вірних не каменують буквальним камінням, в них не стріляють буквальними стрілами і буквально не стинають їм голови. Однак надалі так ведеться, що нечестиві пускають в праведних стріли “гострих слів”, і багато з них внаслідок своєї вірності зносять докори, лихослів'я і відлучені від товариства – “обезглавлені за свідчення Ісуса” (Дерк.). Нехай усі вони наслідують Степана, першого християнського мученика. Нехай свої свідчення вони дають з таким же сяючим обличчям, як у нього. Нехай їхні очі віри бачать Ісуса по правиці Маєстату на Висоті як свого Заступника і Визволителя. Нехай їхні слова будуть стримані, як слова Степана, і нехай їх стосується те, що написано про нього, – “повний ласки та сили” і “повний Духа Святого”. WT '97-57.

18 Т Р А В Н Я

Бо до відпочинку входимо ми, що ввірували (Євреїв 4: 3).

Наш відпочинок в Господі є настільки повним, наскільки ми віримо в Нього. Той, хто повністю вірить, той повністю відпочиває. Хто вірить лише частково, той лише частково відпочиває. Ідеальним станом духовного ізраїльтянина є здобуття досконалого відпочинку, досконалого дотримання Суботи в його теперішньому житті, а також чекання і праця задля

іншого, повнішого відпочинку – справжнього відпочинку досконалого стану, відпочинку, котрий залишається для Божого народу. “Отож, попильнуймо ввійти до того відпочинку [Суботи], щоб ніхто не потрапив у непослух за прикладом тим [тілесного Ізраїлю]” (Євреїв 4: 9-11). WT '99-253.

19 Т Р А В Н Я

Ми, сильні, повинні нести слабості безсилах, а не собі догоджати (Римлян 15: 1).

Від принципів ніколи не можна відмовлятися з жодних міркувань. Але свободи й особисті права часто можна зігнорувати в інтересах інших і для божественного вподобання. В обороні принципів апостол Павло був готовий йти на що завгодно (Гал. 2: 5, 11), але в жертвуванні своїх земних прав, привілеїв і свобод в ім'я Христа і церкви апостол, очевидно, був наступним після нашого Господа Ісуса і є благородним прикладом для всієї церкви. WT '97-75.

20 Т Р А В Н Я

Людей вибраних, у добрих ділах запопадливих (Тита 2: 14).

“Люди вибрані” – це люди особливі не одягом, не манерами, не мовою, не недоладними, безглуздими звичками та екстравагантністю, а особливі тим, що вони відділені від світу і від духа світу. Вони мають Духа Христа – духа повного посвячення Господу і відокремленості від світу та його самолюбних намірів. Вони особливі своєю відданістю Слову Господа як їхньому єдиному закону. Вони особливі тим, що відкидають світську мудрість, коли вона суперечить божественному об'явленню. Вони особливі тим, що перебувають у світі, але не є зі світу. Вони особливі тим, що мають тверду віру і завзято поступають згідно з цією вірою. Вони особливі тим, що жертвують себе і не знають іншої волі, крім волі свого Царя. Вони особливі тим, що знають Правду і спроможні дати відповідь про надію, що в них, тоді як інші лише будують здогадки, дивуються і сумніваються. WT '97-95.

21 Т Р А В Н Я

Усе Писання Богом натхнене, і корисне до навчання, до докору, до направи, до виховання в праведності, щоб Божя людина була досконала, до всякого доброго діла готова (2 Тимофія 3: 16, 17).

Усім нам було б добре пам'ятати, що всі благодаті Духа і весь поступ у знанні божественних речей, якого ми вже досягли і який може допомогти нам наблизитися до Бога і святості, прийшли до нас через Писання Старого Заповіту і через слова нашого Господа і Його натхнених апостолів. Тому немає жодної потреби звертатися до інших джерел за справжньою мудрістю, яка приготувала б нас до обіцяного спасіння. WT '97-170.

22 Т Р А В Н Я

Бо не дав нам Бог духа страху, але сили, і любові, і здорового розуму (1 Тимофія 1: 7).

Дух Господа, яким наділений Його народ, не є духом страху, а, навпаки, духом сили, активності, завзяття, пробудженого любов'ю. Це повна любові відданість Богу і бажання подобатися і служити Йому. Це повна любові відданість Правді і повна любові відданість Божому народу, бажання будувати його у святих речах і робити добро всім людям, коли є нагода. Це дух “здорового розуму” – розуму, який утверджений і зміцнений Словом Господа в кожній справі. І хоча цей розум зовсім не боїться людей, він є мудрим в оцінюванні часів, пір і методів вживання енергії любові, що палає, мов вогонь, у посвяченому серці. WT '97-170.

23 Т Р А В Н Я

Повинні й ви один одному ноги вмивати (Івана 13: 14).

Це означає, що члени Тіла Христа повинні мати взаємну турботу про благополуччя один одного, повинні берегти один одного незаплямленими, святими, невинними і допомагати один одному долати випробування, спокуси і перепони цього теперішнього злого світу, які впливають з трьох джерел спокуси: “світа, тіла та диявола”. Лише тоді, коли ми плекаємо різні чесноти духа – покору, терпеливість, доброту, братерську доброзичливість, любов, – ми можемо сподіватися бути особливим чином корисними для інших, допомагаючи їм одягатися у все те, що оздоблює характер і очищує життя, і звільнитися від скверни світу та тіла. WT '97-243.

24 Т Р А В Н Я

Любов... не поривається до гніву (1 Коринтян 13: 5).

До якої б міри природна розбещеність, спадковість і нервові розлади не підштовхували до духа дратівливості, мовчазності та образливості, кожне серце, наповнене Господнім Духом, повинно противитись цьому нахилу до зла в своєму тілі і повинно вести проти нього добру боротьбу. Недостатньо сказати: “Така моя звичка”, – адже всі звички зіпсутої природи є погані. Завдання нової природи – перемагати стару природу в цьому та в інших вчинках тіла і диявола. І небагато що показує нашим приятелям та домашнім силу чесноти Любові більше, ніж це. Зростаючи, ця чеснота повинна робити кожну Божу дитину особою милої вдачі. WT '97-247.

25 Т Р А В Н Я

Не будь переможений злом, але перемагай зло добром (Римлян 12: 21).

Ми ніколи не повинні підхоплювати або вживати погані слова, методи чи манеру поведінки. Поступати так означає тимчасово приєднатися до ворога або визнавати, що його знаряддя і методи є кращими, ніж знаряддя і методи Провідника, Якому ми належимо. Відповідати гнівом на гнів, лихослів'ям на лихослів'я, гіркими словами на гіркі слова, наклепом на наклеп, переслідуванням на переслідування, ударом на удар або ще щось подібне, було би спробою перемагати зло злом. Нам наказано уникати того, що притаманне нашій зіпсутій природі, щоб ми могли ґрунтовніше розвивати нову природу. Дозволити противнику ввести нас в оману, щоб тим чи іншим способом вживати його методи, означає бути переможеними злом. WT '97-267.

26 Т Р А В Н Я

Знання надимає, любов же будує (1 Коринтян 8: 1).

Всі, котрі намагаються навчати інших про божественний план, виставлені на особливі спокуси, тому честь служити Господу і Його народу вимагає відповідно більшої міри благодатей Святого Духа, а також знання. Тому кожен, хто мав би бути наставником інших, мовним знаряддям Господа, повинен розвивати усі ці різні благодаті Святого Духа, включаючи покору, щоб таке поєднання (Любові) зі знанням могло будувати його самого, а також тих, кому він служить. WT '97-277.

27 Т Р А В Н Я

В покорі майте один одного за більшого від себе (Филип'ян 2: 3).

Ап. Павло нагадує, щоб усі розвивали цю чесноту покори, щоб в усякій справі кожен остерігався “не робити нічого підступом або з чванливості”, щоб самовихваляння і прагнення до вищості були відкинуті геть як найбільші вороги Духа Господа і благословення церкви. Навпаки, кожен повинен мати ту скромність розуму, яка здібна бачити добрі якості співчленів і вважати деякі з них щонайменше вищими від своїх власних. Ніколи не потрібно сподіватися, що в якомусь члені якого-небудь зібрання є всі таланти і всі здібності. Тому кожен, якщо він скромного розуму, в змозі бачити в інших деякі добрі якості, тобто чесноти, які перевершують його власні, і він з радістю повинен визнавати їх, а також відповідно шанувати тих, кому вони належать. WT '97-296.

28 Т Р А В Н Я

Оце ж маймо духа всякого часу, і знаймо, що, домуючи в тілі [відчуваючи цілковите задоволення теперішнім станом – нашим особистим і тих, хто довкола нас], ми далеко від Господа (2 Коринтян 5: 6, Кул.).

Якщо ми живемо близько Нього, “ходячи з Богом”, ми не будемо відчувати повного задоволення теперішніми надбаннями, умовами тощо, а будемо відчувати себе пілігримами та чужинцями, шукаючи кращого відпочинку, кращого дому, який “Бог приготував тим, хто любить Його”. Але це, як пояснює апостол (вірш 7), стосується лише тих, які ходять вірою, а не видінням. “Маймо ж духа [повні віри в Бога, з радістю ходімо вірою] і воліймо краще бути далеко від тіла [бути бездомними, пілігримами і чужинцями на землі], а домувати у Господа” в душі нашої спільності. WT '97-305.

29 Т Р А В Н Я

Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю... Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається (Івана 14: 27).

Чим більше ми перемагаємо світ, тіло і диявола, чим більше ми намагаємося чинити волю нашого Отця, Котрий на небесах, чим більше ми шукаємо спільності та єдності з нашим дорогим Відкупителем, чим більше ми стараємося чинити те, що приємне Його очам, тим більше ми матимемо радість і мир, які жодна людина не забере від нас і які проби, труднощі та переслідування можуть вчинити лише більш милими і дорогоцінними. WT '97-306.

“Так сумуєте й ви ось тепер, та побачу вас знову, – і серце ваше радітиме, і ніхто радості вашої вам не відійме” (Івана 16: 22).

30 Т Р А В Н Я

Тіштесь надією, утиски терпіть (Рим. 12: 12).

Це становить важливу частину великої битви життя християнина. Він повинен поборювати природні схильності старої природи і з довір'ям сподіватися перемоги при підтримці великого Провідника його Спасіння. Він не повинен поступатися облесливим і оманливим впливам достатку, ані вмлівати під тягарем напастей. Він не повинен дозволити, щоб життєві випробування озлобили і зробили запеклою його вдачу, зробили його похмурим, сердитим, непривітним або дратівливим. Він не може дозволити, щоб гордість, хвастощі або самовдоволення зростали і набиралися сили від земного достатку, який Господне провидіння дало йому, щоб випробувати його вірність як управителя. WT '95-20.

31 Т Р А В Н Я

Добре не їсти м'яса, ані пити вина, ані робити такого, від чого брат твій гіршиться, або спокушується, або слабне (Римлян 14: 21).

Це дуже серйозний злочин проти закону любові та проти Господнього наказу: бути причиною спотикання одного з Його братів (Мт. 18: 6). Однак в Його очах злочином було б також, якби через нас спіткнулися інші – якщо б це перешкоджало їм ставати братами і домочадцями віри. Отже зрозуміло, що хоча знання може усунути усі заборони нашої совісті та всі обмеження нашої свободи, однак любов повинна прийти першою і схвалити свободу, перш ніж ми зможемо нею скористатися. Любов дає нам незмінний наказ, говорячи: “Будеш любити Господа усім своїм серцем, а ближнього свого, як самого себе”. Отже любов, а не знання і не свобода, повинна остаточно вирішувати кожне питання. WT '03-43.

1 Ч Е Р В Н Я

Хто заповіді Мої має та їх зберігає, той любить Мене. А хто любить Мене, то полюбить його Мій Отець, і Я полюблю Його, і об'явлюсь йому Сам (Івана 14: 21).

Нехай ця сердечна єдність і спільність з Христом щораз більше наповнює кожного з нас Його Духом – щоб світ міг дізнатись про нас, що ми “були з Ісусом”. І нехай молитвою кожного з нас буде:

“О, Господи Ісусе, вчини Себе для мене
Живим, яскравим світлом і дійсністю буття!
Реальнішим для гострого, меткого зору віри
Від всього, що є видиме, чим повна ця земля.
Для мене будь назавжди дорожчим і ріднішим,
Ніж найсолодші узи й зв'язки цього життя”.

WT '95-75.

2 Ч Е Р В Н Я

Бо я надумавсь нічого між вами не знати, крім Ісуса Христа, і Того розп'ятого (1 Коринтян 2: 2).

Наші спостереження за тими посвяченими особами, які дозволили іншим темам, аніж “ця євангелія”, заволодіти їхнім часом і увагою, спонукують нас дати пораду таким бути дуже ревними в ошадливому використанні часу і талантів для служіння євангелії, полишаючи всі інші теми, хоча й цікаві – для інших тепер, а в майбутньому житті і для нас, коли нам належатиме все знання. Ті, котрі з будь-якої причини, яку можна уникнути, ухиляються від служіння правдивій та єдиній євангелії, швидко, як ми раз по раз бачимо, звертають з дороги або натрапляють на великі перешкоди на своєму шляху до “нагороди високого поклику”. WT '95-116.

3 Ч Е Р В Н Я

Небо звіщає про Божу славу, а про чин Його рук розказує небозвід. Оповіщує день днів слово, а ніч ночі показує думку, – без мови й без слів, не чутний їхній голос, та по цілій землі пішов відголос їхній, і до краю вселенної їхні слова (Псалом 19: 1-5).

Велична краса небес щодня і щоночі повинна викликати в нас бажання віддавати шану і поклоніння, повинна надихати наші серця до святої і шанобливої посвяти. Нехай нечутна діяльність, досконала слухняність божественному закону і блаженне сяєво небесних сил стануть для нас незабутнім уроком про невтомну діяльність без метушні чи хвастошів; про

досконалий послух волі Того, Хто все робить добре, Хто є занадто мудрий, щоб помилятися, і занадто добрий, щоб бути немилим; про те, щоб дозволяти славі Господа, яка осяяла нас, в свою чергу сяяти від нас на кожного, хто нас бачить. WT '95-121.

4 ЧЕРВНЯ

Щоб досвідчення вашої віри було дорогоцінніше за золото, яке гине, хоч і вогнем випробовується, на похвалу, і честь, і славу при з'явленні Ісуса Христа (1 Петра 1: 7).

Ваша віра є тепер на випробуванні. У спокійніші дні, коли сонце милості яскраво світило на вас, ви спокійно закладали основу знання Правди і зводили надбудову християнського характеру. Тепер ви знаходитеся в горнилі випробувань. Тому зберіть воєдино всю вашу відвагу, зміцніть свою терпеливість, рішучо налаштуйтеся на витривалість, твердо тримайтеся своєї надії, пригадуйте обітниці – вони все ще належать вам – і “не втрачайте довір'я вашого, бо воно має велику нагороду” (Дерк.). “Сила вам буде в утишенні та в сподіванні”. “Жди Господа мовчки й на Нього надійся”, і віра здобуде перемогу. WT '95-135.

5 ЧЕРВНЯ

На Тебе надіюсь я, Господи (Псалом 31: 2).

Ніщо не ставить християнина в більш несприятливе становище перед лицем його ворогів, ніж те, коли він хоч тимчасово випустить з рук якір віри. Нехай він зробить це на якусь мить, і довкола нього неминуче починає густішати темрява: він не здатний бачити сяєва обличчя свого Отця, тому що “без віри догодити Богові неможливо”. Поки він намагається знову вхопити якір, сили темряви несамовито атакують його сумнівами і побоюваннями, заснованими переважно на його людських вадах, які (про це він завжди повинен пам'ятати) покриті шатами Христової праведності. Якщо ми хочемо, щоб в наших серцях панував Божий мир, ми ніколи не повинні випускати з рук наш якір, ані дозволити, щоб у смертельній сутичці сатана здолав нашу відвагу. Мовою нашого серця завжди повинно бути: “Ось Він убиває мене, та я не перестану надіятись” (Кул.). WT '95-157.

6 ЧЕРВНЯ

Уважайте ж на себе, щоб ваші серця не обтяжувалися ненажерством та п'янством, і життєвими клопатами (Луки 21: 34).

Ми розуміємо, яка перед нами праця і як нам потрібна стриманість, пильність, непохитність! Це праця всього життя, життєва битва проти могутнього ворога, який укріпився в нашому тілі. Хоча сили ззовні справді міцні, однак передусім слід боятися внутрішньої міжусобиці. Якщо ми хоч трохи будемо одурманені духом світу – якщо дамо волю самовдоволенню, любові до утіх та безжурності, маленьким поблажкам до будь-яких колишніх нахилів до заздрості, злості, гордості, чванливості, самовихвалання, гарячності, зарозумілості, гніву, суперечки або ще чогось такого (навіть незначного) – то яка ж велика небезпека, на яку ми виставлені! WT '95-201.

7 ЧЕРВНЯ

А Бог усякої благодаті, що покликав вас до вічної слави Своєї в Христі, нехай Сам удосконалив вас, хто трохи потерпів, хай увевнить, зміцнить, утрунтує (1 Петра 5: 10).

Цього бажаного стану можна досягти, лише стійко переносячи лихо як добрі воїни Христа – шляхом досконалого самоконтролю, вміння протидіяти злу, усталеної віри, терпеливості та добротності, постійного, незмінного відпочинку в Христі, надії в Його слові обітниці.

Таким, безумовно, був власний досвід апостола, в міру того як збігали його літа в служінні Учителю, і так, мабуть, буде з нами. Нехай з кожним минаючим роком ми будемо ближче до славної вершини досконалості! WT '95-202.

8 ЧЕРВНЯ

Той, хто грішника навернув від його блудної дороги, той душу його спасає від смерті та безліч гріхів покриває (Якова 5: 20).

Коли ми бачимо, як інші ходять забороненими стежками, шляхом грішників, ми не повинні йти за ними з метою допомогти їм вибратися, а маємо показати їм правильну стежку, тримаючись її та закликаючи їх. Коли ми бачимо, що деякі заплутались у людських доктринах та вченнях, які, як ми знаємо, є хибними в самій своїй основі, ми не повинні намагатися переходити вбхід через всі ці доктрини з метою допомогти їм вибратися. Ми повинні нагадати їм, що дослідження будь-якої доктрини, яка не узгоджується з основою, є не тільки неправильним використанням посвяченого часу, але й що всяке забавляння з тим, що відоме нам як неправда, є невинуватим і небезпечним, як небезпечним є будь-яке ламання сумління та принципів. WT '95-203.

9 ЧЕРВНЯ

Страждання зазнаєте в світі, – але будьте відважні: Я світ переміг (Івана 16: 33).

За вірність Господь не мав жодної нагороди земного процвітання. Навпаки, до самої смерті Його супроводжували нестатки і переслідування. Він був “чоловік, зазнавший горя й болів” (Кул.); зневаги тих, котрі зневажали Бога, впали на Нього; будучи багатим, Він задля нас став бідним – таким бідним, що сказав: “Мають нори лисиці, а гнізда небесні пташки, – Син же Людський не має де й голови прихилити...” А слуга не більший від свого пана: якщо Його переслідували, то будуть переслідувати і нас; і зневаги тих, котрі зневажали Його, впадуть також на нас. Єдина теперішня нагорода, якої можуть сподіватися послідовники Христа, – це глибоко відчутний прояв Господньої любові та схвалення. WT '95-207.

10 ЧЕРВНЯ

Господи, навчи нас молитися (Луки 11: 1).

Коротко кажучи, для того, щоб наші молитви були прийнятними для Бога, вони повинні виражати міцну віру, люблячу пошану і благоговіння, повну згоду з божественним планом і підкорення божественній волі, по-дитячому щире залежність від Бога, визнання гріхів та недоліків і сильне бажання отримати прощення, покірне блага про божественне керівництво і захист. Все це не завжди можна виразити словами, однак таким, щонайменше, повинен бути стан душі. WT '95-213.

“Молитва – це щире бажання душі, висловлене або невисловлене”.

11 ЧЕРВНЯ

Браття, я себе не вважаю, що я досягнув (Филип'ян 3: 13).

Якщо хто-небудь вважає, що він досягнув задовільного духовного стану, то від цієї миті він може відраховувати початок свого духовного занепаду. Жодні теперішні надбання не можуть задовольняти щирого послідовника Христа, котрий старанно намагається наслідувати досконалий зразок. Самозаспокоєння приходить тоді, коли ми відвертаємо свої очі від Христа, адже доки ми уважно дивимось на цей зразок, нам завжди явні наші недоліки. І якщо в гордині серця ми втрачаємо їх з-перед очей, то вони лише стають більш помітними

для інших. Християнин повинен знаходити задоволення лише в усвідомленні свого постійного зростання на подобу Христа. WT '95-250.

12 ЧЕРВНЯ

Одно ж роблю (Филип'ян 3: 13, Кул.).

Ми бачимо цілеспрямованість апостола: “Одно ж роблю”. Він не намагався робити кілька речей, бо коли б намагався, то неминуче зазнав би невдачі. Він посвятив своє життя одній меті, до якої був покликаний, і задля цієї мети він покинув всі інші життєві прагнення. Він це робив також з огляду на факт, що протягом всього теперішнього життя обраний ним шлях мав приносити деякі втрати, нестатки, важку працю, турботи, переслідування і постійні докори. У своїй цілеспрямованості він був звільнений від багатьох спокус збочити, аби насолодитися деякими добрими речами цього теперішнього життя або ж погнатися за якимись його ілюзіями. WT '95-250.

13 ЧЕРВНЯ

Збудившись, насичусь Твоєю подобою (Псалом 17: 15).

“Злетімо вгору вище хмар,
Залишмо всіх турбот тягар,
Щоб славу й велич майбуття
Змогли побачити серця”.

Нехай думки про Бога і Христа, про гідних святих давнини і сьогодення, про небесну спадщину, блаженство нашої майбутньої праці разом з Христом, про велич і доброту божественного плану і про славу та блаженство нашого зібрання разом до Христа (коли праця нашого теперішнього життя закінчиться) наповнює наш розум і надихає наші серця. Разом з цими роздумами отримаймо також додаткову потіху і блаженство від особистого спілкування та єдності з Богом через молитву, дослідження Слова і спільні згромадження для поклоніння і віддавання хвали. WT '95-251.

14 ЧЕРВНЯ

Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать (1 Петра 5: 5).

Улюблені, понад усе інше пильно стережімо нашу покору. Лише тоді, коли ми є незначними у власних очах, Бог може використовувати нас без шкоди для нас самих. Проте Він не заслоняє нас від кожної проби вірності. Отож, якщо Господь дає вам маленьке вивищення сьогодні, маленьке заохочення успіхом в Його службі, приймайте це покійно, смиренно, пам'ятаючи, що ви недостойні, невідповідні для цього, хіба що Богу вподобалось діяти через вас. Водночас будьте готові прийняти завтра пониження, як необхідність для вашого навчання і властивого збалансування вашого характеру. Якщо вчорашній успіх робить вас дратівливими від пониження сьогоднішнього дня, то стережіться! Ви не є настільки розвинуті духовно, як повинні бути. WT '96-19.

15 ЧЕРВНЯ

І Я з вами складу заповіта навіки на незмінні Давидові милості (Ісаї 55: 3).

Всі, котрі голодні та спрагли праведності, чиї душі прагнуть Бога, як олень водних потоків, котрі, знайшовши Його, посвятилися Йому і отримали помазання Святим Духом, який свідкує разом з їхнім духом, що вони Божі сини, і котрі, як помазані сини, можуть відкривати в собі риси, гідні справжніх синів: відданість, вірність, запал, енергійність, відвагу,

розсудливість тощо – утворюють клас, з яким Господь вчинив вічний заповіт і якому належать “незмінні Давидові милості”. WT '96-29.

16 ЧЕРВНЯ

Усяка кара в теперішній час не здається потіхою, але смутком, та згодом для навчених нею приносить мирний плід праведності (Євреїв 12: 11).

Тільки під такими покараннями душа м'якне до лагідного підкорення і спокійно говорить: “Я все можу зробити, все можу витримати завдяки Христу, Котрий підкріплює мене”. Поступово, коли поглинається жужелиця старої природи і щораз більше стає видним золото, ці дорогоцінні душі стають ще дорожчими для їхнього люблячого Господа. Вони настільки дорогі Йому, що в кожному горі Він є поруч з ними, щоб підтримати їх Своєю благодаттю і підбадьорити Своєю присутністю. І найглибші тіні смутку стають в пам'яті найсвятішими місцями відпочинку, де Ранкова Зоря сяє найяскравіше. WT '96-44.

17 ЧЕРВНЯ

Хто витерпить день Його прибуття, і хто встоїть, коли Він з'явиться? Бо Він, як огонь той у золотаря... і Він сяде топити та чистити срібло (Малахії 3: 2, 3).

Великий Очишувач пильнує, щоб побачити, як коштовний метал нашого характеру віддзеркалює Його образ. Тобто, кажучи простіше, в кожному випробуванні Він пильнує, щоб побачити, які впливи контролюють нашими вчинками: чи це впливи теперішньої вигоди, світської політики, особистої приязні, земної любові до чоловіка, дружини або дітей, любові до полегшення або любові до миру за будь-яку ціну; чи, з іншого боку, нами керують чисті принципи правди і праведності; чи ми будемо ревно і енергійно захищати ці принципи коштом будь-якої праці або страждання, або того й іншого, і так вести добру боротьбу віри до останнього – аж до смерті. WT '96-45.

18 ЧЕРВНЯ

Перед лицем Твоїм повнота радощів; по правиці Твоїй – блаженство вічне (Псалом 16: 11, Дерк.).

В присутності Господа (де б ми не знаходилися) є повнота радощів. Тож намагайтесь ближче пізнати Господа, наближаючись до Нього в молитві, у вивченні Його дорогоцінного Слова, в роздумах про всю Його доброту, турботливе провидіння, позначене проявами Його благодаті в нашому особистому життєвому досвіді, і про Його цінні обітниці, які всі так і амінь є в Христі Ісусі! Таким чином “наблизьтесь до Бога, то й Бог наблизиться до вас” (Якова 4: 8). Він виявить Себе вам і закладе у вас Свою оселю.

Дійсно, воля Бога полягає в тому, щоб всі Його діти були щасливі в Ньому, щоб вони завжди раділи, і якщо кому-небудь бракує цього благословення, то він живе нижче своїх привілеїв. WT '96-54.

19 ЧЕРВНЯ

Світло [Правда] сіється для справедливого, а для простосердих – розрада [радощі Правди] (Псалом 97: 11).

Справжні Божі діти люблять Правду, тому що вони споріднені з нею... Коли вони знайшли Правду, то збагнули її вартість. Вони цінують її та роздумують над нею... Вони кажуть: “Вона подібна до Бога: вона є виявом Його славної доброти, відображенням Його люблячого, добродійного, мудрого і справедливого характеру”. І тому вони люблять Правду і Бога, Який

дав її. Вони скарбують її в своїх серцях, знову і знову завчають її. А вдивляючись в неї та захоплюючись всією її симетрією та красою, вони намагаються прилаштувати свій характер до тих же ліній краси і словом та поведінкою стараються звернути на неї увагу інших, щоб і ті могли бути благословенними нею. WT '96-55.

20 ЧЕРВНЯ

Не любіть світу, ані того, що в світі. Коли любить хто світ, у тім немає любові Отцівської (1 Івана 2: 15).

Підтримувати дружбу зі світом означає жити в згоді з його ідеями і пристосовуватися до його доріг. В цьому значенні ми не можемо любити його, а зобов'язані бути далеко від нього і в опозиції до нього. Отже, вказаний нам шлях в деяких відношеннях є, щонайменше, важким шляхом, відлюдним шляхом, але це єдиний шлях миру і щастливості. Цей світ з його похиттю швидко минає. Він пустий, не дає задоволення і врешті-решт веде до нещастя і краху. Але ті, котрі знаходять насолоду в Господньому шляху, мають блаженний союз і спільність з Ним. Їхні радощі походять з джерела, яке світ не може збагнути. Вони живуть на вищому рівні, вдихають чистіше повітря і втішаються святішою, милішою приязню, ніж світ коли-небудь міг би запропонувати. WT '96-67.

21 ЧЕРВНЯ

Навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий (Матвія 11: 29).

Воістину, таємниця відпочинку полягає в покірному і тихому дусі. Бути покірним означає розвивати чесноти терпеливості, лагідного підкорення волі Бога, незмінного довір'я Його любові та турботі, мудрості Його дороговказних рад і керуючого провидіння, і наполегливо йти цим шляхом крізь неславу та похвалу, крізь сприятливі та несприятливі обставини.

Нехай улюблені Божі діти стараються щораз більше наслідувати покірливий і тихий Дух Христа, приймаючи Боже провидіння і слухаючись Його настанов та керівництва, як це робив Він, озброївшись силою, яку лише Він може дати і яку дасть тим, хто бере на себе Його ярмо і вчиться від Нього. WT '96-79.

22 ЧЕРВНЯ

А що ще шукається в доморядниках, – щоб кожен був знайдений вірним... Кожному за спроможністю його (1 Коринтян 4: 2; Матвія 25: 15).

Однакова для всіх “мина” доречно представляє благословення божественної благодаті, яке є спільним для всього Божого народу, – Виправдання. Інші дарування відрізняються кількісно, відповідно до наших природних можливостей, і в загальному походять від Отця, наприклад: Слово і Дух. Наше виправдання, хоча й заплановане Отцем, є дарунком від Ісуса, тому що Він заплатив за нього Своєю власною дорогоцінною кров'ю. Одна “мина” ставить всіх в однакове становище гідних прийняття слуг і дозволяє кожному показати свою ревність шляхом жертвувань. Однак “таланти”, розподілені згідно з можливостями кожної людини, представляють нагоди служіння Богу відповідно до тих здібностей, які ми маємо. Це можуть бути таланти освіченості, грошей, впливу, доброго здоров'я, часу, тактовності, обдарованості разом з нагодами для використання їх у Божій службі. WT '07-63.

23 ЧЕРВНЯ

А посіяне в добрій землі, – це той, хто слухає слово й розуміє, і плід він приносить, і дає один у сто раз, другий у шістдесят, а той у тридцятьєро (Мт. 13: 23).

Різна міра плоду – у тридцять, у шістдесят і у сто разів, або десять і п'ять мин, позначає радше відмінності в перешкодах, які потрібно подолати, і т.д., аніж невірність у використанні багатств благодаті. Дехто може працювати довго і старанно з малими результатами, в той час як такі ж зусилля інших, які мають більш рішучу волю і більшу неухильність, можуть вчинити великі речі. Деякі через помилки, а зрідка й відступництва, від яких вони згодом оправляються, гають час і нагоди, які вже ніколи не можна повернути, хоча вони отримують прощення і великодушно поновлюються у божественній ласці, і відтоді біжать зі старанністю та терпеливістю аж до кінця. WT '96-99.

24 ЧЕРВНЯ

А коли діти, то й спадкоємці, спадкоємці ж Божі, а співспадкоємці Христові, коли тільки разом із Ним терпимо, щоб разом із Ним і прославитись (Римлян 8: 17).

Читаючи про плани Отця щодо нас у світлі Його волі, проілюстрованої у Його взаєминах із нашим Учителем, ми відразу можемо з'ясувати для себе, що Його воля не в тому, щоб берегти нас від будь-якого болю, випробування і страждання та урочисто перенести нас до слави на вистелених квітами ложах бездіяльності. Насправді наша дорога має бути цілком протилежною, якщо ми хочемо йти слідами Того, Кого Бог поставив не лише ублаганням за гріхи цілого світу, але й зразком для церкви, яка є Його Тілом. Все те, що ми дізнались про Божий план і волю, відразу навчав нас, що ми не повинні сподіватися і не повинні просити звільнення від болю та горя, яке Його мудрість визначила для нас як стежку до слави. WT '96-151.

25 ЧЕРВНЯ

Будьте тривалі в молитві і пильнуйте з подякою в ній (Колосян 4: 2).

Кожна проба віри і терпеливості є нагодою для молитви про обіцяну допомогу. Кожна невдача здобути перемогу – це нагода для молитви про прощення, а також про божественне благословення, щоб урок нашої власної слабкості міг глибоко засвоїтися, і щоб в наступній схожій пробі ми могли негайно просити обіцяної “благодаті для допомоги” і триматись її. Кожна перемога над собою є нагодою для молитви, щоб ми не були зарозумілими і пихатими, а зберегли покору і пильність перед наступними нападами великого противника. Кожна служба для Правди стає нагодою для молитви вдячності за привілей послужити Великому Царю і, можливо, дещо постраждати для Його справи, а також причиною для благання про подальші нагоди служіння і благодать, щоб мудро їх використати. WT '96-163.

26 ЧЕРВНЯ

Отож, святі брати, учасники небесного покликання, уважайте на Апостола й Первосвященника нашого ісповідання, Ісуса (Євреїв 3: 1).

Божою волею є, щоб кожного члена Тіла Христа торкнулося відчуття немочей світу, щоб після вивіщення до Царства вони могли бути дуже лагідними, співчутливими і доброзичливими – коли, як Царське Священство, вони судитимуть світ. Наш Господь і Учитель, Котрий не мав жодних вад зіпсутого роду, а був святий, невинний і відлучений від грішників, потребував взяти від людей їхні хвороби і немочі, щоб змогти відчувати наші немочі і бути вірним Первосвященником. Цілком нелогічно було б припускати, що уроки, потрібні для приготування Первосвященника до Його становища і служби, не потрібні священикам, котрі покликані страждати з Ним і царювати з Ним. WT '96-208.

27 ЧЕРВНЯ

А Той, Хто нас з вами утверджує в Христі, і Який помазав нас, є Бог, Він і поклав на нас Свою печать (2 Коринтян 1: 21, 22, Дерк.).

Печаттю, або знаком, Нового Створіння є наявність Духа Христа. Прояв цього Святого Духа є потрійний: (1) Любов – найвища любов до Бога і радісна відданість Його справі навіть коштом страждання; (2) Любов до братів – безкорислива, шляхетна, чиста – щире бажання їхнього благополуччя, яке завжди готове робити їм добро; (3) Любов (співчутлива) до світу – швидка до добрих діл, коли для цього трапляється нагода, і до прагнення та намагання завжди жити в мирі з усіма людьми. WT '96-212.

28 ЧЕРВНЯ

Не будь мудрий у власних очах, – бійся Господа та ухиляйся від злого (Приказки Соломона 3: 7).

Ніщо не є більш небезпечним для Божої дитини, ніж самовдоволення. Воно стає перепорою на шляху до справжнього поступу та реформування серця і заважає бути посправжньому корисним для інших і, перш за все, корисним у Божій службі, бо Його Слово говорить: “Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать”. Замість самовдоволення Мудрість наказує нам не довіряти собі, пам’ятаючи свої слабкості та вади, і, відповідно, більше шанувати Бога і покладатися на Нього. Це, як ніщо інше, зміцнить нас і дозволить ухилятися від зла нашого зіпсутого стану. WT '96-263.

29 ЧЕРВНЯ

Блаженні чисті серцем, бо вони будуть бачити Бога (Матвія 5: 8).

Вислів “чисті серцем” не означає досконалості ані поведінки, ані слова, ані думки, а досконалість наміру щодо них. Наші прагнення і старання повинні спрямовуватись до досконалості: в думці, слові та ділі. Мірилом для нас, на яке повинні дати згоду наше серце і наша воля, є божественне мірило: “Будьте досконалі, як досконалий Отець ваш Небесний” (Мт. 5: 48). Бог не встановив меншого мірила, окрім цієї абсолютної досконалості, однак Він передбачив для нас благодать, милосердя і мир через Христа, якщо ми будемо йти Його слідами, – і ця чистота серця є одним з істотних кроків на вузькій дорозі. WT '00-71.

30 ЧЕРВНЯ

А в жнива накажу я женцям: ...Пшеницю спровадьте до клуні моєї (Матвія 13: 30).

Час близький; жнивна праця велика; працівників мало. Наш час є посвячений; ми повинні працювати, поки ще зветься день, знаючи, що коли прийде ніч, ніхто не зможе працювати. Ми посвятили своє життя аж до смерті; ми уповноважені Господом жнив шукати справжню “пшеницю” і збирати її до клуні. Чи ж маємо ми час на легковажність, суєтність чи світські приємності? Ми, радше, повинні задовольнятися приділенням незначної уваги цим речам і повинні наполегливо просуватися обраним шляхом, завзято беручись за дану нам працю, якщо хочемо мати схвалення нашого Учителя: “Гаразд, рабе добрий і вірний”. WT '00-234.

1 ЛИПНЯ

Поводьтеся, як діти світла... допевняйтеся, що приємне для Господа (Ефесян 5: 8, 10).

Якщо ми освячені для Бога Правдою – якщо наша воля є мертвою, а Господня воля повністю прийнята як наша (в думці, слові та ділі), то ми прийняли волю Бога і здобудемо

нагороду як “переможці” – навіть коли б ми, не маючи нагод, ніколи не проповідували, ніколи не давали милостиню і ніколи не страждали як мученики в ім’я Правди. Добре звернімо увагу на цей пункт: “Бо це воля Божа [стосовно вас], – освячення ваше”. Нехай ніщо не закрийє ані не затьмарить цю правду – ні інші правди, ні помилки. Нехай вона домінує на нашому життєвому шляху, і тоді, якщо Божа воля справді є нашою волею, ми матимемо перед собою чітко визначений шлях, що надзвичайно важливо. WT '99-4.

2 Л И П Н Я

Коли нас лихословлять, ми благословляємо; як нас переслідують, ми терпимо (1 Коринтян 4: 12).

Якщо ви старанний учень (в школі Христа), то незабаром побачите, що досконалий закон свободи, закон Христа, виявляє кожную думку і намір серця, і хоча ви повинні ненавидіти всякий гріх, ви не можете ненавидіти жодного грішника і одночасно мати в своєму серці вдосконалену любов Бога. І якщо навіть з’явиться якийсь гірке почуття до наших наклепників і обмовників, його потрібно побороти, і здобута перемога над ним повинна бути такою повною, щоб кожна клітина нашого ества була в милій згоді з вказівками нашого Великого Учителя: “Любіть ворогів своїх. Моліться за тих, хто ображає вас і переслідує вас. Благословляйте, а не проклинайте”. WT '99-5.

3 Л И П Н Я

Уявляю я Господа перед собою постійно, бо Він по правиці моїй, – я не буду захитаний (Пс. 16: 8).

Той, хто цілковито поховав свою власну волю у волі Господа, не може відчувати жодного розчарування, але в кожній справі свого життя вірою бачить божественне призначення, тобто керівництво, і в усіх життєвих справах слухається Слова Господа, яке запевнює його: “Тим, хто любить Бога, хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре”. Одним з доказів того, що ми осягнули кінцевий стан серця, є те, що ми здатні приймати протистояння великого противника, світу і нашого власного тіла терпеливо, без скарг і нарікань, “з радістю” – як частину дисциплінуючого досвіду, призначеного для нас нашим всемудрим і вселюблячим Господом. WT '99-6.

4 Л И П Н Я

Хто нашої тій звістці повірив, і над ким відкривалось рамено Господнє? (Ісаї 53: 1).

Поклик церкви в теперішньому часі має дозволити світлу світити і таким чином викликати переслідування, а також переносити ці переслідування в ім’я праведності та належним чином розвивати через них терпеливість, братерську доброзичливість, співчутливість і любов – до переслідувачів і до всіх людей. Тому нехай всі, котрі бачать нагороду і світло Божої слави, що сяє від обличчя Ісуса Христа, нашого Господа, будуть вірні умовам Отця, поклику, службі. Нехай усі звертають увагу на цю місію (службу), яку ми отримали, і нехай не падають духом і в жодному випадку не втрачають відваги, незалежно від того, слухають нас люди, чи, навпаки, відвертаються, погано думають про нас і погано говорять. Пам’ятаймо, що в кінці випробування ми повинні дати звіт Самому Господу, коли Він збиратиме Свої коштовності. WT '99-10, 11.

5 Л И П Н Я

Зброя бо нашого воювання не тілесна, але міцна Богом на зруйнування твердинь, – ми руйнуємо задуми і всяке винесення... і полонимо всяке знання на послух Христові (2 Коринтян 10: 4, 5).

Пам'ятаймо, що першою умовою прийняття Богом є вірний послух Його Слово, котрий є доказом любові до Нього і віри в Нього. Пам'ятаймо також, що другою якістю, яку він хоче бачити в нас, є любов до братів, готовність жити, трудитися, страждати і вмирати за тих, котрі дійсно і по-справжньому є посвяченими дітьми Бога, і котрі намагаються ходити Його дорогами. WT '99-11.

6 Л И П Н Я

Хто той чоловік, що боїться він Господа? Він наставить його на дорогу, котру має вибрати (Псалом 25: 12).

Нам не під силу контролювати проби і труднощі, які можуть спіткати нас. Наша справа – вчинити беззастережне посвячення себе Господу, а потім полишити для Нього вирішення того, якими великими мають бути наші проби і утруднення, і якими великими – наші жертви під Його проводом. Господь здатний бачити, що дехто потребує особливих випробувань більше, ніж інші; і ті речі, які для декого були б великим випробуванням і передбачали б великі жертви, для інших (завдяки більшій любові до Господа і Його справи і більшому запалу в службі) можуть бути, як говорить про себе апостол, легким горем, яке триває лише мить і достачає для нас у безмірнім багатстві славу вічної ваги. WT '99-13.

7 Л И П Н Я

Ото Агнець Божий! (Івана 1: 36).

Всі Господні слуги повинні звертати увагу на Господа, а не на самих себе. Нехай кожен з нас спрямовує свою енергію на те, щоб вказувати людям на Божого Агнца, а не догоджати собі. Скромність, де б її не знайдено, є дорогоцінним каменем, однією з благодатей Духа, яку всі Господні посвячені повинні намагатися у великій мірі розвинути і добре відшліфувати.

І пам'ятаймо, що йти за Ісусом (в найвищому сенсі) означає ходити Його стежками, старатися, наскільки це нам під силу, чинити те, що Він чинив би сьогодні, беручи уроки з того, що Він особисто робив і говорив, і з настанов, які Він залишив для нас через апостолів, щодо шляху участі в Його стражданнях, шляху до слави і співпадкоємства в Його Царстві. WT '99-14, 15.

8 Л И П Н Я

Церква Бога Живого, стовп і підвалина правди (1 Тимофія 3: 15).

Господня церква (єдина, до якої властиво може бути застосована назва Екклесія, Тіло, або Церква) є такою незначною, такою непомітною і порівняно бідною на світські багатства, що з точки зору світу вона невизнана і не може бути визнана. Вона не є створена людиною, і нею не керує людина; її члени записані не на землі, а на небі (Євр. 12: 23). Її Головою та Єпископом є Господь, її законом є Його Слово. Вона має лише одного Господа, одну Віру, одне Хрищення. Вона збудована на свідченнях святих апостолів і пророків – Сам Ісус Христос є її наріжним каменем. WT '99-37.

9 Л И П Н Я

А як вижене всі свої вівці, Він іде перед ними, і вівці слідом за Ним ідуть, бо знають голос Його (Івана 10: 4).

Голос Доброго Пастиря складається з різних звуків, поєднаних так, як вони не поєднуються в жодному іншому голосі. В Його голосі звучить струна справедливості, співзвучна зі струною любові, і весь він переливається мудрістю та силою. Інші теорії, плани і задуми людей і демонів не мають такої гармонійності звучання, яку має послання, дане нам Великим Пастирем через Його Сина. Більше того, коли справжні вівці чують голос Доброго Пастиря, цей голос задовольняє їхні прагнення так, як не могло б задовольнити ніщо інше. Їм вже не загрожуватиме зваблення іншими звуками, голосами, теоріями чи планами, а кожному вони відповідатимуть:

“Задовольнив мене Ісус. Ісус є мій”. WT '00-230.

10 Л И П Н Я

І всі Йому стверджували й дивувались словам благодаті, що линули з уст Його (Луки 4: 22).

Це повинно стосуватися, наскільки можливо, всіх, хто йде слідами Господа: їхня мова повинна бути люб'язною, стриманою, яка пливе з серця, переповненого милою прихильністю до Правди і до всіх, хто любить і шукає її. Їхні слова завжди повинні бути в межах розсудливості і праведності, а також в точній відповідності зі Словом Господа. Їхня манера, поведінка, як живих листів, повинна настільки узгоджуватися з цим, щоб навіть їхні вороги дивувались і пізнавали, що вони були з Ісусом і навчилися від Нього. WT '99-53.

11 Л И П Н Я

Кожен, хто народився від Бога, не згрішить... себе береже, і лукавий його не торкається (1 Івана 5: 18).

Доки серце (розум, воля) є святим, в згоді з Богом і праведністю – тобто, доки насіння нашого зачаття, дух святості, залишається в нас, – новий розум не може схвалювати гріх, а повинен бути і буде його противником. І хоча багато сутичок нам доводиться вести саме з членами нашої зіпсутої і немічної людської природи, з її смаками і жаданнями, все-таки ми, як “Нові Створіння”, є відособлені та відрізані від тіла, і слабкості та недоліки тіла не приписуються Новому Створінню в Христі Ісусі, а вважаються прикритими, схованими під заслугами викупної жертви нашого Господа. WT '99-58.

12 Л И П Н Я

Коли Син, отже, зробить вас вільними, то справді ви будете вільні (Івана 8: 36).

Справжні послідовники, прислуховуючись до Слова Великого Учителя і продовжуючи в усьому бути Його учнями, є не лише звільнені від забобонів і нецтва, але й від служіння гріху. Замість цього вони отримують правильну оцінку власних природних слабкостей і вад, а також божественний розум – Правду. Отже їхня свобода є свободою, яка благословляє, а не шкодить їм; приносить покору замість гордості та хвалькуватості; веде до великодушності та добротності замість недобротності і самолюбства; приносить радість і мир замість незадоволення і гіркості духа. Справді, лише Син може зробити нас вільними. WT '99-57.

13 ЛИПНЯ

Сам сатана прикидається ангелом світла. Отож, не велика річ, якщо й слуги його прикидаються слугами правди (2 Коринтян 11: 14, 15).

Якщо хтось запитає: “Як може сатана бути зацікавлений в тому, щоб робити добрі діла?” – ми відповідаємо, що противник зодягається в шати ангела світла і милосердя не для того, щоб вести до Світла Світу, не для того, щоб вести до хреста Христового, до Біблії, а для того, щоб відвести від них до іншої надії спасіння, до іншого вчителя, щоб звести, якщо можливо, й особливо вибраних. І слід пам’ятати значення слів нашого Господа: що коли справи дійдуть до такого стану, що сатана виганятиме сатану і зцілятиме недуги, то це буде явним доказом того, що його престол хитається перед своїм падінням – що це, так би мовити, остання відчайдушна спроба противника ввести в оману. WT '99-62.

14 ЛИПНЯ

Усяке подратування, і гнів... і лайка нехай буде взято від вас із усякою злобою (Ефесян 4: 31).

Зі своєї високої позиції розуміння божественного закону зрілий християнин бачить, що в Господніх очах ненависть є вбивством, наклеп є спробою замаху, а знищення доброго імені ближнього є грабунком і хижацтвом. А будь-яка з цих речей, вчинена в церкві, між тими, котрі вважають себе Божим народом, є подвійним злом – спробою замаху на брата і його пограбуванням. Єдиним винятком з правила “щоб нікого не лихословили” може бути випадок, коли ми усвідомлюємо абсолютну необхідність виявлення зла – коли розповідати про зло було б всупереч бажанню нашого серця, і ми згадували б про нього тільки з необхідності – з любові до інших, котрі, не будучи поінформовані, могли б зазнати шкоди. WT '99-71.

15 ЛИПНЯ

І коли я роздам усі маєтки свої... та любові не маю, – то пожитку не матиму жодного (1 Коринтян 13: 3).

В нашому служінні іншим ми не повинні забувати, що гроші – це не єдина річ, вкрай потрібна людям, адже декому не потрібні гроші, а потрібні любов і співчуття. До таких належав наш Господь. Його власне серце, повне любові, знайшло порівняно мало товариських почуттів у відносно убогих розумах навіть найшляхетніших із зіпсутого роду, представлених серед Його апостолів. Здається, в Марії Він знайшов глибоку любов і відданість, які були для Нього приємними пахощами кадила, відсвіженням, відновленням і зміцненням. Вочевидь і Марія більше, ніж інші, оцінювала велич і широту характеру Учителя. Вона не лише любила сидіти біля Його ніг, щоб вчитися в Нього, але й з радістю і великим коштом виявляла Йому деякі знаки своєї відданості, своєї любові. WT '99-77.

16 ЛИПНЯ

Наповнюйтесь Духом (Ефесян 5: 18).

Міра нашого наповнення відповідатиме мірі нашого звільнення від духа самоволі та наповнення духом віри і послуху. І хоча послух може проявлятися не інакше, ніж у щоденному житті, втім саме послух наміру, волі, серця Господь приймає до уваги в Своєму посвяченому народі. Отже декотрі, чиї серця повністю віддані Господу, можуть подобатися Йому, хоча можуть не надто подобатися тим, з ким їм доводиться мати справу. Водночас інші, “високо шановані між людьми” завдяки своїй зовнішній моральності, можуть бути

“гідотою” в Божих очах внаслідок холодності чи нечесності серця. Однак той, хто має в собі нову надію і нового духа, буде намагатися очистити себе не лише в думках, але й у словах, вчинках і всіх своїх справах – всередині та назовні. WT '99-92.

17 ЛИПНЯ

Твердого духом хорониш ти в повному спокої [мирі] за те, що він на Тебе вповає (Ісаї 26: 3, Кул.).

Мова не йде про світський мир, ані про мир з байдужості, лінивства, потурання своїм бажанням, ані про мир з фаталізму; мова йде про мир Христа – “Мій мир”. Оглядаючись назад, можемо бачити, що Учитель зберігав Свій мир з Богом за будь-яких обставин. Це мир, який беззастережно покладається на божественну мудрість, любов, справедливість і силу, мир, який пам’ятає милостиві обітниці, дані Господнім вірним – що жодна річ жодним чином не завдасть шкоди Його вірним і що все разом допомагатиме на добре тим, котрі люблять Бога. Цей мир здатний приймати вірою все, що дозволяє божественне провидіння, і в радісному сподіванні може крізь сльози вдивлятися в кінцеві благословення, обіцяні Учителем. Теперішній мир і радість є лише присмаком цих благословень. WT '99-95.

18 ЛИПНЯ

Останніми днями настануть тяжкі часи. Будуть бо люди... зрадники, нахабні, що більше люблять розкоші, аніж люблять Бога (1 Тим. 3: 1, 4).

Справжній християнин не є “нахабним”. Навпаки, його посвячення Господу образно обезглавило його. Він позбувся своєї голови, відмовився від власної волі та свавілля і, як член Тіла Христа, підкорив себе повній владі Ісуса, Голови... Тому справжній християнин у кожній життєвій справі – чи стосовно його утіх, чи стосовно його тягарів та випробувань – звертається за керівництвом до свого Голови, щоб взнати, як і що робити чи говорити, – щоб навіть думки його розуму перебували в повному підкоренні волі Бога в Христі. WT '99-102.

19 ЛИПНЯ

Чи ж не мав би Я пити ту чашу, що Отець дав Мені? (Івана 18: 11).

О, як чеснота покори сяjala в усіх найменших справах служіння нашого дорогого Відкупителя! Навіть у мить, коли Він підкорився Своїм ворогам, Він не хвалився добровільністю Свого вчинку і не шукав похвали як мученик! Він сказав просту істину: що цього вимагав від Нього Отець на доказ Його особистої відданості Йому. Він визнав Себе слугою Бога, Сином, Котрий навчився послуху з того, що вистраждав.

Можливо, жодний інший урок не є потрібніший Господнім послідовникам, аніж цей урок готовності пити чашу, яку наливає Отець, – визнання, що Отець керує і спрямовує наші справи, тому що ми належимо Йому як члени Тіла Помазанця. WT '99-118; '01-91.

20 ЛИПНЯ

Я правдива Виноградина, а Отець Мій – Виноградар... всяку галузку, що плід родить, обчищає її, щоб рясніше родила (Івана 15: 1, 2).

Як найкращі галузки виноградини, які дають докази плодоношення, вимагають обрізання, так і найбільш чесні та щирі з Господнього народу вимагають Господньої дисципліни і завбачливого піклування – інакше вони скоро пішли б тільки в ріст і вже не змогли б рясно плодоносити. Справжня Божа дитина, чия воля цілковито занурилась у волю Господа, не ображається, ані не знеохочується цим очищенням. Вона вже дещо зрозуміла – принаймні,

про те, що їй недостатньо власної мудрості, і тому вона покладається на мудрість великого Виноградаря. Отже, коли божественне провидіння перешкоджає її зусиллям в тому чи іншому напрямку, вона з радістю приймає невдачу своїх планів, бо впевнена, що Господня воля і Господній шлях є найкращими і мають на меті принести благословення. WT '99-109.

21 ЛИПНЯ

Я на те народився, і на те прийшов у світ, щоб засвідчити правду (Івана 18: 37).

Вірність нашого Господа Правді викликала до Нього опозицію тих, котрі були засліплені противником. Його свідчення про Правду коштувало Йому життя, а віддане Ним в обороні Правди життя становило викупну ціну. Так само всі Господні послідовники повинні нести свідоцтво про Правду – свідчити правду про Божий характер і план. Таке свідоцтво про Правду повинно коштувати всім справжнім послідовникам Ісуса життя в представленні самих себе живими жертвами, святими і прийнятними для Бога через Христа Ісуса. Нехай кожен, хто надіється бути співспадкоємцем з Князем Життя в Царстві, свідкує про Правду – дає добре визнання про Царство, про його фундамент і завершену надбудову в славі. WT '99-123.

22 ЛИПНЯ

Господь близький до розбитих серцем, і смиренних духом спасає. Багато скорбот у праведника, і від усіх їх визволяє Господь (Пс. 34: 19, 20, Дерк.).

Бо праведний сім раз впаде – та зведеться (Приказки Соломона 24: 16).

Якщо в якусь мить ми побачимо, що обрали хибну дорогу, яка є безповоротною, то можемо сподіватися, що вона, як передрік Господь, принесе нам розчарування. Однак Господь може дозволити, щоб це принесло також деякі благословення шляхом щирого каяття серця, покори перед Господом і більшого старання, пильності та вірності в майбутньому. Таким чином, навіть деякі грубі життєві промахи можуть стати сходинками до вищого рівня благодаті та правди. WT '03-217.

23 ЛИПНЯ

Коли ж хто про своїх... не дбає, той вирікся віри, і він гірший від невірного (1 Тимофія 5: 8).

“Віра” містить в собі думку про любов, співчуття, зацікавлення і турботу про інших, особливо про домашніх віри. Вона дає нам змогу вникнути у співчутливу вдачу нашого Господа, побачити Його турботу про інтереси інших в той час, коли на Нього Самого прийшло стільки лиха! Його власне страждання не завадило Йому думати про Свою матір і подбати про її благополуччя... Бачимо, що Господь вибрав Івана: без сумніву, перш за все, за його милу, лагідну вдачу; по-друге, за його ревність для Господа і Правди; і, по-третє, за його відвагу в намаганні (з ризиком для власного життя) бути ближче до свого вмираючого Учителя в Його останні години. Звернімо увагу на ці риси, які схвалює Господь, щоб, зауваживши їх, ми могли розвивати їх у собі і так отримати особливі нагоди служити ними Учителю. WT '99-127.

24 ЛИПНЯ

Дуже могутня ревна молитва праведного (Якова 5: 16).

Спільність з Господом у молитві приносить більшу довіру до того, що Господь доглядає наші справи, більшу віру в усі надзвичайно великі та дорогоцінні обітниці Його Слова, більше розуміння Його керівництва – в минулому і тепер, більшу любов до всіх братів у Христі та більшу турботу про їхній добробут і духовний поступ. Таким чином, молитва тісно і дієво пов'язана з розвитком у духовних речах, з розвитком плодів Духа, з поступом до Бога, братів і всіх людей. WT '00-268.

25 ЛИПНЯ

Один Законодавець і Суддя, що може спасти й погубити. А ти хто такий, що осуджуєш ближнього? (Якова 4: 12).

У згоді з цією думкою апостол Павло в одному місці проголошує, що ні світ, ні брати не були здатні судити його – що лише Господь, Котрий міг читати серце і знав усі обставини, випробування і слабкості, з якими доводилося боротися, міг правильно судити. Він навіть говорить: “Я й сам не суджу себе” (1 Кор. 4: 3). Який чудовий намір – не засуджувати інших, котрі твердять, що поступають добросовісно, як діти Господа, ані навіть не засуджувати себе в схожих обставинах. Ми повинні просто день у день наполегливо йти вперед, роблячи все можливе, щоб розвивати небесні благодаті та служити нашому Учителю, полишаючи всі наслідки Господу. WT '99-139.

26 ЛИПНЯ

Переможцеві... дам білого каменя, а на камені написано ймення нове, якого не знає ніхто, – тільки той, хто приймає його (Об'явлення 2: 17).

Всі переможці повинні довести, що для Господа вони здатні пожертвувати кожною річчю; пожертвувати, якщо потрібно, любов'ю, дружніми стосунками, схваленням кожної іншої істоти, щоб тільки зберегти любов і прихильність Господа. Ми віримо, що посвячений Господній народ щоденно є на крок ближче до цієї проби. Отже кожному з нас належить пам'ятати, що це один з елементів нашого випробування і, відповідно, кожен повинен спрямовувати свої почуття на небесні речі, а також приборкувати і вмертвляти будь-які потяги до земних істот і речей, якщо в наших почуттях, служінні і т.п. нам доводиться вибирати між ними і нашим Господом. WT '99-140.

27 ЛИПНЯ

Ми не знайдемо на цього Даниїла жодної причини, якщо не знайдемо проти нього в законі його Бога (Даниїла 6: 6).

Не всі є такими видатними особистостями, як Даниїл, не всім дані видіння, об'явлення і пояснення, які були дані йому, але всі можуть мати такого самого духа відданості принципам праведності. І ця відданість буде випробувана під божественним наглядом, крок за кроком, впродовж вузького шляху, в міру того як вони намагатимуться йти слідами Того, Хто дав нам приклад, – слідами нашого Даниїла, нашого Провідника, нашого Господа Ісуса. Тож нехай усі, котрі беруть ім'я Христа, відступляться від беззаконня і будуть вірні: “Будьте відважні, як Даниїл”. WT '99-167.

28 Л И П Н Я

А коли ви за правду й страждаєте, то ви блаженні (1 Петра 3: 14).

Лише тоді, коли нас зненавиділи за нашу відданість Правді (прямо чи посередньо), ми повинні бути цим задоволені, тобто вважати, що ми страждаємо в ім'я праведності. Як вказує апостол, деякі страждають за злі вчинки і втручання в чужі справи або через неввічливість, брак вихованості та мудрої поміркованості, яку дораджує Господнє Слово.

Нашим обов'язком є не лише досліджувати Господню волю, але й добре розмірковувати над обставинами і умовами, які нас оточують, намагаючись обрати в житті такий поміркований шлях, який би, перш за все, мав божественне схвалення і, по-друге, приносив би іншим якнайменше прикрощів, незручностей і незадоволення. Далі ми повинні довірливо покластися на повну турботи Господню мудрість та Господнє провидіння. WT '99-166, 167.

29 Л И П Н Я

Наш Бог, Якому ми служимо, може врятувати нас (Даниїла 3: 17).

Господнє провидіння буває різним, і зовсім не Його народ має вирішувати, коли саме має прийти дивовижне визволення, а коли вони будуть, на перший погляд, цілковито полишені на волю своїх ворогів без будь-якого вияву божественної милості до себе. Інколи Господній народ (зв'язаний, обмежений в свободі проголошувати Правду) бачить, як побачили ці три євреї, що вогонь палить мотузки, звільняє їх і насправді дає їм ще більші нагоди свідчити на славу нашого Бога, ніж вони могли б мати в будь-якому іншому випадку.

Отже, не нам визначати, яким має бути божественне провидіння для нас. Ми повинні взяти до уваги наші права і обов'язки і дотримуватись їх незалежно від наслідків, беззастережно довіряючи Господу. WT '99-171.

30 Л И П Н Я

Ловіть нам лисиці, лисенята маленькі, що ушкоджують нам виноградники (Пісня над піснями 2: 15).

Багато хто невимогливий до себе щодо дрібних порушень свого обіту посвячення, кажучи: “Яка користь від такої пильності та життя, настільки іншого від життя світу в загальному?” О, в цьому є велика користь, адже перемоги в малих речах готують до більших речей і чинять їх можливими. І, навпаки, скоритися волі тіла в малих речах означає неминучу поразку в боротьбі в цілому.

Ми, котрі вважаємося “Новими Створіннями” в Христі, знаємо, що маємо бути випробувані (якщо наші випробування вже не почалися), і повинні усвідомлювати, що лише проявляючи самозречення в малих життєвих речах і вмертвляючи природні пожадливісті нашого тіла щодо їжі, одягу, поведінки тощо, ми ставатимемо духовно міцними і здібними “перемагати”. WT '99-172.

31 Л И П Н Я

Буде виявлене діло кожного, бо виявить день, тому що він огнем об'являється (1 Коринтян 3: 13).

Апостол говорить про цей час вогняного випробування і, порівнюючи віру і діла ревного християнина з будівлею, збудованою із золота, срібла і дорогоцінного каміння, проголошує, що вогонь цього дня, в кінці цього віку, випробує діло кожного, яке воно є, і поглине все, крім будівлі істинної віри та характеру. Однак ми повинні пам'ятати, що такі віддані характери не виростають зненацька, за кілька годин чи днів – як гриби, – а розвиваються поступово, з дрібних зерен, і є міцні, як оливкове дерево. WT '99-171.

1 СЕРПНЯ

Смерть та життя – у владі язика (Приказки Соломона 18: 21).

Вплив язика перевищує вплив всіх інших членів разом взятих, і тому контролювати його в Господній службі є найважливішим завданням Господнього народу в стосунку до їхніх смертних тіл і служби, яку вони виконують для Господа. Кілька слів любові, доброзичливості, готовності допомогти – як часто вони змінювали весь хід людського життя! Більше того, яку велику роль вони відігравали у формуванні долі цілих народів! І як часто злі слова, слова недоброзичливі, наклепницькі скоїли кричущу несправедливість, погубили репутацію і т.п., тобто, як говорить апостол, “запалили круг життя” – збуджуючи пристрасті, суперечки, ворожнечі, які спочатку здавались немислимими. Не дивно, що апостол говорить, що такі язика “запалюються від гесни” – Другої Смерті! WT '99-75.

2 СЕРПНЯ

Прийдіть, поклонімося і припадім, на коліна впадім перед Господом, що нас учинив (Пс. 95: 6).

На нашу думку, без молитви жоден християнин не може триматися правильного, послідовного шляху в житті і зводити будівлю такого характеру і віри, яку апостол зображує як складену із “золота, срібла, дорогоцінного каміння”. Більше того, він не може цього робити без регулярної молитви і – ми майже переконані – без преклоніння колін під час молитви. Ми віримо, що досвід і свідчення найвірніших і найкращих із Господнього народу, котрі коли-небудь жили, підтверджують це. WT '99-184.

3 СЕРПНЯ

Віддаліться від народів цього краю (Ездри 10: 11).

Хтось добре сказав: “Християнин у світі подібний до корабля в океані. Корабель в океані є в безпеці доти, доки океан не потрапить в корабель”. Сьогодні однією з найбільших проблем християнства є те, що воно впустило чужинців, “народи цього краю”, і визнало їх християнами. Це завдає шкоди не лише християнам, знижуючи їхній рівень (бо посередність в такому випадку буде вважатися критерієм), але й шкодить “чужинцям”, схилиючи багатьох із них до переконання, що вони знаходяться в цілковитій безпеці і не потребують жодного навернення, тому що зовні вони виглядають пристойно і, можливо, вчашають на публічні богослужіння. WT '99-203.

4 СЕРПНЯ

Раб Господній не повинен сваритись, але бути привітним до всіх, навчальним, до лиха терплячим, що навчав би противників із лагідністю (2 Тимофія 2: 24, 25).

Деякі з дорогого Господнього народу в значній мірі шкодять своєму впливу в Правді через надмірне самовдоволення, надмірну самовпевненість, з якою вони розповідають про божественний план іншим – особливо людям освіченим. Покора є коштовністю скрізь, де б вона не була, і особливо бажаною вона є як помічник і праця для Правди. Нехай Правда буде випущена з усією силою, яку вона може нести, але завжди з покорою і смиренням. І представлення Правди у формі запитань часто виявляється найбільш переконливим. WT '00-14.

5 СЕРПНЯ

І знаємо, що тим, хто любить Бога, хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре (Римлян 8: 28).

Пам'ятаючи це, кожен з Господнього народу повинен бути задоволений часткою, яку Провидіння, очевидно, позначає для нього: не бути лінивим, а задоволеним, коли зробить все, що знайдуть його руки; не бути нервовим, буркотливим, дратівливим, не нарікати на Бога і Його провидіння. Можливо, Господь пристосовує і приготує нас особисто до якоїсь особливої служби, і тільки ці дозволені труднощі приготують нас до цієї служби. Ми повинні пам'ятати також, що ми нездатні судити про наші власні недоліки, а, отже, нездатні робити висновки про те, які випробування були б найбільш корисними для нас. WT '00-22.

6 СЕРПНЯ

Спротивляйтесь дияволі, – то й утече він від вас (Якова 4: 7).

Якщо ми рішуче відкидаємо спокусу, то це збільшує силу нашого характеру не лише під час цієї спокуси, але й під час наступних спокус. І це до деякої міри бентежить нашого противника, котрий, зауважуючи нашу рішучість, добре розуміє, що даремно дискутувати з особами міцних переконань і твердого характеру. В той же час, якщо над питанням дебатовати, то наслідком, безперечно, буде висування подальших доказів та аргументів з боку противника і небезпека для нас, що він здолає нас своїми аргументами, бо, як говорить апостол, диявол є хитрим противником, і “відомі нам його задуми”. Негайний і рішучий послух Слову і Духу Господа – це єдиний безпечний шлях для будь-кого з братів. WT '00-30.

7 СЕРПНЯ

А як хто йде на змаги, то вінка не одержує, якщо незаконно змагається (1 Тимофія 2: 5).

Ісус зважав на Божі часи, пори і методи. Він ніколи необачно не наражав Свого життя на небезпеку, доки з пророцтв не зрозумів, що надійшла Його година бути відданим в руки Його ворогів. Він не виголошував довгих молитов на рогах вулиць, щоб Його чули люди, і не напучував натовп гучними промовама. Як показав пророк, Він не кричав, і на вулицях не давав чути Свого голосу (Іс. 42: 2). Він обирав Божі методи, які є мудрими, раціональними і ефективними у виборі з-посеред людей класу, який Він бажає бачити спадкоємцем обіцяного Царства. Нехай ті, котрі хочуть бігти так, щоб здобути нагороду, звернуть увагу на ці кроки Учителя і щораз більше наповнюються Його Духом. WT '02-265.

8 СЕРПНЯ

Як до дому ж якого ви ввійдете, то найперше кажіть: “Мир дому цьому”. І коли син миру там буде, то спочине на ньому ваш мир, коли ж ні – до вас вернеться (Луки 10: 5, б).

Кожен робітник теперішнього жнива повинен добре зауважити Господню вказівку, дану в цих віршах. Куди б не йшли Господні представники, з ними повинен йти мир, а не сварка, непорозуміння, безлад і суперечка. Правда дійсно виявиться мечем, який викликає опозицію, однак опозицію та поділи повинна викликати саме Правда, а не грубість чи недобррозичливість слів чи дій з боку Господніх представників. Багато речей обтяжує людство в наші напружені дні, і всі, котрі прийняли Правду, повинні прийняти також її духа, “благовістячи мир через Ісуса Христа”. WT '04-108.

9 СЕРПНЯ

Коли світло, що в тобі, є [стає] темрява, – то яка ж то велика та темрява (Матвія 6: 23).

“Жниво” є часом пересівання “пшениці” – часом відсіювання, відділення, і кожен з нас повинен переконатися в тому, яким є його характер: “Все зробивши, стійте”. Проби цього “жнива” повинні бути схожі до проб Юдейського, тобто образного, “жнива”. Однією з них є хрест, іншою – присутність Христа, ще іншою – покора, ще іншою – любов. Юдеї отримали докір за те, що “не пізнали часу відвідин своїх”. Справа подвійно невтішна для тих, котрі спершу бачили світло Теперішньої Правди, а потім ідуть у “зовнішню темряву”. Це означає невірність. WT '04-297.

10 СЕРПНЯ

Отже, коли є в Христі яка заохота [потіха], коли є яка потіха любові, коли є яка спільнота духа, коли є яке серце та милосердя, то доповніть радість мою: щоб думали ви одне й те, щоб мали ту саму любов, одну згоду й один розум (Фил. 2: 1, 2).

Що за заклики до єдності, миру, братерської доброзичливості! Як вони заохочують нас до терпеливості, поблажливості, доброти, готовності допомогти і потішити один одного в церкві, щоб таким чином Дух Господа міг рясно перебувати в усіх, щоб кожен міг вчинити якомога більший поступ у правильному напрямку. Дорогі брати і сестри, будьмо щораз більше гідними імені Варнава – Утішитель братів. Нехай Святий Дух щораз більше наповняє нас, бо такою є Господня добра воля; щоб, заряснівши ним, ми всі могли бути синами і дочками потіхи в Сіоні, представниками нашого Отця і провідниками Святого Духа, а також Правди. WT '04-296.

11 СЕРПНЯ

Будь вірний до смерті, і Я тобі дам вінець життя (Об’явлення 2: 10).

Ми повинні сподіватися другого нападу на правдиву церкву (не на номінальну систему), а це може означати, як у випадку з Іваном Христителем, другу і, на вигляд, повну перемогу вавилонської жінки та її коханця, світу, над вірними членами Тіла Христа в тілі. Ми, звичайно, не здивуємося, якщо справа закінчиться таким чином. Однак ця та інші речі повинні разом допомагати на добре тим, хто любить Господа. Ми всі повинні померти, щоб здобути нашу небесну нагороду за завісою. Клас Іллі по цей бік завіси повинен бути і буде переможений, але видима поразка лише пришвидшить славу Царства. WT '04-63.

12 СЕРПНЯ

Від провин таємних – очисти мене. І від свавільних гріхів утримай раба Твого, щоб гріховність не заволоділа мною... Нехай слова уст моїх і думки серця мого будуть приємні Тобі, Господи, скеле моя і Визволителю мій (Псалом 19: 12-14, Дерк.).

Напевно кожен мислячий християнин повинен постійно молитися цією натхненою молитвою про очищення від таємних провин, щоб таким чином бути в змозі стриматися від свавільних гріхів. Щиро молячись про це, він також повинен бути на осторозі проти цих початків гріха і берегти своє серце в чистому і непорочному стані, постійно приходячи до джерела благодаті по допомогу в час потреби. Той, хто намагається жити життям святості та близькості до Господа, пильнуючи себе тільки проти зовнішніх, тобто зухвалих, гріхів, і нехтує початками гріха в тайні свого розуму, той намагається робити правильну річ дуже недоладним і нерозумним чином. WT '98-22.

13 СЕРПНЯ

Оце ми як посли замість Христа (2 Кор. 5: 20).

Якщо б ми, як християни, завжди могли виразно пам'ятати про це, то скільки достоїнства це додало б нашому характеру! Яка б це була перетворююча сила! Яка підмога для нової природи в її битві проти негідних і нікчемних схильностей старої природи, яка тепер відкинута нами і вважається мертвою! “Наша батьківщина в небесах”, – говорить апостол. Хоча ми ще живемо в світі, ми не є зі світу, а передали своє підданство і громадянство небесному Царству... Тепер, як призначені особи цього Царства (хоча ми все ще живемо в світі серед чужинців і сторонніх), ми як представники і посли повинні відчувати гідність і честь цього становища, а також тягар відповідальності, і повинні пам'ятати слова апостола: “І все, що тільки робите словом чи ділом, – усе робіть у Ім'я Господа Ісуса”. WT '04-72.

14 СЕРПНЯ

Доволі для учня, коли буде він, як Учитель його, а раб – як Господар його. Коли Вельзевул назвали Господаря дому, – скільки ж більше назвуть так домашніх Його (Матвія 10: 25).

Як би лагідно не була викладена Правда, вона, таки, є мечем, який пронизує в усіх напрямках, і який, як провістив наш Господь, часто ставить батьків проти дітей, а дітей проти батьків, тому що темрява ненавидить світло і опирається йому всіма можливими способами. Враховуючи вчення Господа на цю тему і те, як наймудріше його представлення в кінцевому результаті може бути перекручене, кожному, хто хоче вірно служити Правді, належить бути якомога обережнішим, щоб не бути хибно зрозумілим. Потрібно виразно дати зрозуміти, що ми ані не беремо участі в анархії, ані не захищаємо її в будь-якому її вигляді, а, навпаки, відстоюємо праведність і найвищий із законів – божественний закон. WT '03-13.

15 СЕРПНЯ

Благаємо ж, браття, ми вас... усім довготерпіть (1 Солунян 5: 14).

Це, мабуть, означає, що більш врівноважені серед Господнього народу повинні відноситись із співчуттям і виявляти терпеливу поблажливість не лише до слабких і тих, кому бракує відваги, але й до всіх, включаючи тих, хто занадто відважний і напористий... Зростання в знанні допомагає нам зростати в благодаті терпеливості, бо коли ми щораз більше оцінюємо терпеливість небесного Отця до нас, це допомагає нам застосовувати цей самий принцип до інших... Думка, що наш небесний Отець виявив прихильність і покликав когось, повинна робити нас дуже обережними щодо того, як ми співпрацюємо з Господом в цьому поклику, і як нам бути найбільш корисними для всіх тих, котрі разом з нами намагаються йти по вузькій дорозі слідами нашого Господа. WT '03-24.

16 СЕРПНЯ

Подяку складайте за все (1 Солунян 5: 18).

Маючи серце в стані спільності з Господом і повної відданості чинити Його волю, Господній народ не лише благає про Його благословення на початку кожного дня і приносить свою вдячність при його завершенні, але в усіх життєвих справах старається пам'ятати, що він все посвятив Господу, і вірою звертає до Нього очі в усіх справах життя. І пропорційно до важливості його справ, він вірою усвідомлює зв'язок Божого провидіння з усіма його життєвими інтересами і відповідно дякує. Така Божя воля стосовно нас. Він хоче, щоб ми

жили в стані постійної уваги до Його волі і Його благословення; і Він хоче цього від нас, бо це найсприятливіший стан для нашого поступу по вузькій дорозі, який найкраще допомагатиме нам чинити наше покликання і вибрання міцним. WT '03-25.

17 СЕРПНЯ

Духа не вгашайте (1 Солунян 5: 19).

Дух Господа між Його народом порівнюється до “полум’я священної любові” до Господа і до всіх, хто пов’язаний з Його справою. Це полум’я запалене божественним посланням в кожному особисто, коли він зачатий Святим Духом, і тому належить всій Церкві разом, яка є під керівництвом цього Духа. В міру того, як Церква зростає в знанні, любові та єдності з Господом, це “полум’я священної любові” чинитиме її світлом у світі – містом на горі, яке не може сховатися. WT '03-25.

18 СЕРПНЯ

Усе досліджуючи, тримайтеся доброго (1 Солунян 5: 21).

З якою б повагою кожен не ставився до пророкування, тобто публічного проповідування, Господній народ відповідно повинен вчитися не приймати того, що йому довелося почути, без належного вивчення і критичного розгляду. Він повинен перевіряти все, що чує, повинен вміти розрізняти розумом, що є логічним і підтвердженим Біблією, а що є тільки припущенням і, можливо, софізмом. Він повинен перевіряти почуте, щоб міцно триматися всього, що витримує випробування божественного Слова і є в згоді зі Святим Духом, і повинен негайно відкидати все, що не витримає цього випробування. WT '03-26.

19 СЕРПНЯ

Від усякого виду лихого вдержуйтесь (1 Солунян 5: 22, Кул.).

Застереження полягає в тому, що будь-якій лихій речі, чи вона має добрий вигляд, чи поганий, потрібно протистояти і опиратися... Втримуватись від усякого виду лихого є іншою думкою – відмінною від тої, яку підтверджують слова апостола в оригіналі, – однак вона виражає здоровий принцип. Ми, безперечно, повинні втримуватись не лише від злих речей в будь-якій формі чи в будь-якому вигляді, але й повинні, наскільки можливо, втримуватись від того, що, як ми знаємо, є добрим, але що наші приятелі чи сусіди можуть неправильно зрозуміти і вважати лихим. Дух здорового розуму диктує нам, що слід уникати не лише зла в якійсь його формі, але навіть усього, що має вигляд зла, – щоб наш вплив для Господа і Правди міг бути більшим. WT '03-26.

20 СЕРПНЯ

Ось Того, Кого навмання ви шануєте, Того я проповідую вам (Дії 17: 23).

Метод апостола вартій наслідування. Всі мудрі люди не довіряють новинкам і схильні говорити, що все, що є вартісне, існувало віддавна. Ми, подібно до апостола, повинні намагатися показати, що правдива євангелія не є новою теологією, а старою теологією, не є новою євангелією, а старою євангелією – провіщеною Аврааму, проголошеною Самим Господом Ісусом і усіма Його апостолами. Відповідно до того, як ми будемо виявляти, що поширені сьогодні помилки беруть свій початок у Середньовіччі, ми повинні показувати, що ми не вигадуюмо нової, такої ж хибної, теорії, а відкинули помилки Середньовіччя і повернулися назад до первісних принципів, настанов і наук євангелії, яку звістив Господь і Його уповноважені представники – апостоли. WT '03-29.

21 СЕРПНЯ

Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його (Матвія 6: 33).

Для Господнього народу духовного Ізраїлю було б добре постійно пам'ятати, що духовним інтересам завжди слід віддавати перевагу; що буденні справи потрібно вести і контролювати з точки зору вічного благополуччя – з точки зору духовного зростання, розвитку і процвітання, – з точки зору найкращих інтересів і впливів на їхніх дітей. Вони не тільки повинні вагатися приймати яку-небудь пропозицію, що привела б їх та їхні сім'ї в несприятливе, безбожне оточення, але повинні постановити, що з жодних міркувань не приймуть такої пропозиції – що, навпаки, саме Господній народ повинен бути їхнім народом, навіть якби це означало менше зручностей і розкоші теперішнього життя. WT '02-350.

22 СЕРПНЯ

Хіба ви не знали, що повинно Мені бути в тому, що належить Моєму Отцеві? (Луки 2: 49).

Чи всі ми не повинні мати Духа Учителя, вираженого Його словами? Справжні Господні святі не мають своїх власних справ, бо все своє вони віддали Господу в посвяченні. Свої справи вони ведуть як довірені особи Господа – не з метою при своїй смерті передати їх у квітучому стані своїм дітям чи друзям, можливо, навіть їм на шкоду. Довірена особа повинна вести справи так мудро, як тільки здатна, до самої смерті, тому що тоді її опікунство закінчується, і вона повинна здати свій звіт. WT '03-53.

23 СЕРПНЯ

А тепер залишаються віра, надія, любов – оці три. А найбільша між ними – любов (1 Коринтян 13: 13).

Любов є найпрекраснішою і водночас найбільш тривалою річчю... бо хіба ж віра насправді не прийде до свого кінця, коли ми будемо бачити і знати повністю? І хіба надія насправді не закінчиться, коли ми досягнемо здійснення всіх наших надій і оволодіємо повнотою обітниць нашого Небесного Отця? Однак любов ніколи не припиниться, так само, як вона ніколи не мала початку. Бог є любов, а оскільки Він не мав початку, то і любов не має початку, тому що вона є Його характером, Його вдачею. І як Він триває вічно, так і любов триватиме вічно. WT '03-58.

24 СЕРПНЯ

Святий Отче, – заховай в Ім'я Своє їх, яких дав Ти Мені, щоб як Ми, єдине були (Івана 17: 11).

Коли ми роздумуємо над цим чудовим вираженням почуттів Господа до церкви, то вловлюємо проблиск слави блаженної єдності божественної сім'ї. Це єдність мети, єдність довір'я, єдність співчуття, єдність любові, єдність пошесті та єдність спільного володіння. Згідно з описом, даним нашим Господом, ця єдність вже існує між Ним і Отцем, а що стосується Його учнів, вона була і все ще є очікуваною. Повне її досягнення є кінцевою метою, до якої нас навчено прямувати. WT '03-77.

25 СЕРПНЯ

Та знаємо, що, коли [Він] з'явиться, то будемо подібні до Нього, бо будемо бачити Його, як Він є (1 Івана 3: 2).

Нехай надія, що незабаром ми зазнаємо зміни при нашому воскресінні, станемо подібними до нашого дорогого Відкупителя, і будемо бачити Його, як Він є, і ділитимемо Його славу у великій “епіфанії”, тобто сяєві синів Бога в славі Царства, викликає в нас ентузіазм – нехай вона додасть енергії нашим серцям, відкриє наші уста і зміцнить нас для кожного обов’язку, привілею і нагоди служити нашому Учителю і домочадцям віри. Якщо ця надія була якорем для Господнього народу протягом багатьох століть, то наскільки більше значення вона має для нас, котрі живемо тепер, безпосередньо під час Його присутності, чекаючи на Його “апокалюпсис” – Його об’явлення в славі Царства! WT '03-151.

26 СЕРПНЯ

Любов... лагідна (1 Коринтян 13: 4, Дерк.).

Осуджувати кожного зустрічного грішника Господньому народу личить не більше, ніж говорити всім негарним людям, що вони недостатньо вродливі... Ввічливість завжди є частиною християнського характеру. У світі вона може бути політурою, але в християнина вона не є просто показним лоском, а відображає справжні почуття серця, розвинуті згідно з духом життя – любов’ю. Любов веде до доброти, терпеливості, лагідності тощо, і навіть у випадку непослуху вона вагатиметься, чи казати гостре слово, і уникатиме цього, наскільки дозволить обов’язок. WT '03-153.

27 СЕРПНЯ

Відтепер ми нікого не знаємо за тілом (2 Коринтян 5: 16).

Зі слів апостола не впливає, що ми не повинні звертати жодної уваги на тілесні недоліки – свої чи інших членів Тіла. З усіма тілесними слабостями слід боротися, і часто, в інтересах Нового Створіння, вони можуть вимагати суворого обходження. Однак ми повинні провести чітку межу між Новим Створінням і його слабким смертним тілом. Ми повинні любити брата і співчувати йому, хоча нашим обов’язком може бути, в його інтересах, а також в інтересах церкви, докорити чи зганити, чи якимось інакше виправити його хибну поведінку. Апостол пояснює, як ми повинні розпізнати ці два класи: духовно невідроджений буде піклуватися про тілесне, тоді як духовно відроджений буде піклуватися про духовне. WT '03-170.

28 СЕРПНЯ

Провідуй Слово, допомагайся вчасно-невчасно (2 Тимофія 4: 2).

Це зовсім не означає, що ми повинні порушувати закони розсудливості та порядності, нав’язуючи добру вістку іншим в незручний і невідповідний для них час. Але це означає, що ми повинні мати таку любов до Правди, таке щире бажання служити їй, що з радістю прийматимемо нагоду робити це, незважаючи на можливі незручності для нас самих. Це головна справа нашого життя, якій підпорядковане саме життя, а, отже, жодна нагода служіння не може бути відкладена вбік. WT '03-189.

29 СЕРПНЯ

Прохаєте – та не одержуєте, бо прохаєте на зло (Якова 4: 3).

Навчимося правильно молитися, а також правильно докладати зусиль і правильно надіятися. А щоб поступати так, будьмо швидкими послухати, забарними говорити, швидко

прислухаймося до Слова Господа, до лекцій, які Він вже нам дав, до Його методів навчати нас, керувати нами і благословити нас. Будьмо забарними говорити Йому про те, яким речам ми надаємо перевагу; намагаймося досягнути такого розвитку християнського характеру, який дозволить нам завжди шукати не свою волю, а волю і шлях нашого Отця на небесах. WT '03-204.

30 СЕРПНЯ

Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на небі (Матвія 5: 16).

Правда не лише в тому, що Господній Помазанець буде на голову вищий від інших, “визначніший від десяти тисяч інших... і увесь – розкіш”, але правдою у великій мірі повинно бути і те, що всі, котрі тісно пов’язані з членами Тіла Христа в теперішньому житті (ще до проголошення Його Царем цілого світу), повинні бути здатні розпізнати велич і благородство характеру тих, кого Господь вибирає на таке почесне місце в справах людей. Вони мають бути здатні пізнати їх як тих, що були з Ісусом, повинні бачити велич їхніх сердець, їхню моральну вищість – повинні розпізнати в них дух здорового розуму. WT '03-206.

31 СЕРПНЯ

Бог наш, Котрому ми служимо, може нас із палаючої печі й з руки твоєї, царю, визволити; а коли б це й не сталося, то нехай тобі, царю, буде звісно, що ми твоїм богам служити не будемо й золотій подобині, котру ти поставив, не поклонимось (Даніїла 3: 17, 18, Кул.).

Відповідь трьох євреїв Навуходносору: “Бог наш, Котрому ми служимо”, – є варта уваги. Вони не лише визнавали Бога і поклонялися Йому, але, на додаток, служили Йому згідно з нагодами, які мали... Дорогі брати, давайте вирішимо, як зробили ці три євреї, що ми будемо поклонятися і служити лише Господу нашому Богу – що ми не будемо поклонятися і не будемо служити ані сектантству в якій-небудь з численних його форм, ані мамоні з її спокусами і нагородами, ані славі, ані друзям, ані самі собі. Наш Господь і Голова сказав, що Бог “Собі прагне таких богомільців”, які “вклоняться будуть Йому в душі та в правді”. WT '99-172.

1 ВЕРЕСНЯ

І промовив до нього Господь: “Іди, бо для Мене – посудина вибрана він, щоб носити Ім’я Моє перед народами, і царями, і синами Ізраїлю” (Дії 9: 15).

Ми приєднуємося до Ісуса, тому що бачимо в Ньому обранця Отця. Ми полишаємо все, щоб іти за Ним, тому що бачимо в Ньому прояв характеру Отця. Схожим чином, якщо ми надаємо свою допомогу, свою підтримку якій-небудь людській істоті в зв’язку з божественним планом і служінням, то це повинно бути просто на цій підставі – не лише особиста привабливість або прихильність, а те, що Господь торкнувся нашого серця усвідомленням, що перед нами особа, призначена Ним. WT '03-206.

2 ВЕРЕСНЯ

Послухом правді очистьте душі свої через Духа на нелицеїрну братерську любов, і ревно від щирого серця любіть один одного (1 Петра 1: 22).

Знання слід високо цінити в Церкві і вважати його доказом поступу, зростання, тому що

ніхто не може зростати міцним у Господі і в силі Його могутності – благодаті, – якщо він не зростає також у знанні. Ми справедливо найвище цінуємо тих, чия любов до Господа і Його Правди підтверджується ревністю у вивченні Його Слова, і чия прихильність в Божих очах підтверджується тим, що вони все далі й далі є проваджені до Божих глибин. Проте, як у земній сім'ї ми любимо і піклуємося про дітей та підлітків, так само в домі віри “малі” та ті, котрі перестали розвиватися, повинні мати опіку, любов і допомогу, щоб вони могли зростати міцними в Господі та в силі Його могутності. WT '03-207.

3 ВЕРЕСНЯ

Бо Я милості хочу, а не жертви, і Богопізнання – більше від цілопалень (Осії 6: 6).

Хто віддає Господу свою волю, своє серце, той віддає все. Хто не віддає своєї волі, хто не приходить до Господа в послуху серця, той не може принести Господу жодної прийнятної жертви. “Таж послух ліпший від жертви” – ось лекція, яка повинна бути глибоко викарбувана на серцях всіх освячених у Христі Ісусі. Необхідно також мати духа слухняності. Кожен, хто його має, буде не лише підкорятися божественній волі, але й буде намагатися щораз більше пізнавати цю божественну волю, щоб бути здатним підкорятись їй. Про цей клас Святе Письмо говорить: “Його слово я знайшов... і з'їв”, а також промовляє словами нашого Господа: “Твою волю чинити, мій Боже, Я хочу, і Закон Твій – у Мене в серці”. WT '03-220.

4 ВЕРЕСНЯ

Страху немає в любові, але досконала любов проганяє страх геть (1 Івана 4: 18).

Дія страху справді є могутньою, вражаючою та жахаючою, але не на тих, котрі зуміли пізнати Господа через попередні життєві обставини і покладаються на Нього навіть там, де не можуть прослідкувати Його шлях. Велетня страху і відчаю потрібно зустріти каменем з потоку: “Так написано”. Праця віри повинна кинути слово обітниці з такою силою, щоб розторощити противника і визволити нас з-під його влади... Отже, озброєні лише Словом Бога і покладаючись на Його жезл і посох, ми здатні бути відважними і відповісти пихатому сектантству так, як Давид відповів филистимлянину: “Ти йдеш на мене з мечем і списом та ратищем, а я йду на тебе в Ім'я Господа Саваота, Бога військ Ізраїлевих, які ти зневажив”. WT '03-329.

5 ВЕРЕСНЯ

Заздрісті непероможні, немов той шеол, – його жар – жар огню (Пісня над піснями 8: 6).

Заздрість є одним із великих недругів, який протистоїть кожному християнину. Її слід відразу вбити як ворога Бога, людини і кожного доброго принципу. І якщо її присутність хоч на мить опоганила серце, то в такій самій мірі потрібно вдатися до очищення духом святості та любові. Заздрість є не лише страхітливим чудовиськом сама в собі, але її отруйні зуби майже завжди завдають болю і горя іншим, а також приносять загальне нещастя і, врешті-решт, загибель тим, хто її плекає. Заздрість є гріхом у думці, злом у думці, і має велику здатність швидко вести до гріха і зла в учинку. Розум, раз отруєний заздрістю, лише з великими труднощами може повністю очиститись від неї – настільки швидко вона надає всьому, що її оточує, своє власне забарвлення і характер. WT '03-330.

6 ВЕРЕСНЯ

Тебе зло не спіткає (Псалом 91: 10).

Ніщо жодним чином не завдасть нам шкоди. Якісь речі можуть стати на перешкоді нашим тілесним інтересам, спокою або справам, але якщо ми пам'ятаємо, що ми не є в тілі, а в душі, і що нам, як Новим Створінням, Господь обіцяв у властивому часі Царство, то, зрозуміло, жодні зовнішні впливи не можуть завдати нашим справжнім інтересам, нашим духовним інтересам, ані перешкодити тому, щоб ми осягнули славу Царства, яке Господь пообіцяв Своїм вірним. Лише втрата нашого довір'я до Господа і нашої вірності Йому могла б відокремити нас від Його любові та Його обітниць. WT '03-331.

7 ВЕРЕСНЯ

Коли хто в Христі, той створіння нове, – стародавнє минуло, ото сталось нове (2 Коринтян 5: 17).

Ці Нові Створіння в Христі Ісусі знають одне одного не за тілом, а за Духом. В душі, тобто новому розумі, кожного знаходяться найшляхетніші почуття, найвищі прагнення, знаходиться те, що добре, правдиве, благородне, чисте – якими б не були тілесні слабкості. Вони люблять один одного з точки зору нової мети, волі, миру з Богом, і їхня дружба один з одним зростає в міру того, як вони бачать зусилля кожного у веденні доброї боротьби віри проти злих впливів світу, тіла і противника. Жоден язик, жодне перо не може належно виразити ту любов і дружбу, яка існує між цими Новими Створіннями в Христі Ісусі, для яких стародавнє минуло, і все стало новим. WT '03-333.

8 ВЕРЕСНЯ

Чи ж ви не знаєте, що дружба зо світом – то ворожнеча супроти Бога? Бо хто хоче бути світові приятелем, той ворогом Божим стається (Якова 4: 4).

Бог навмисне влаштував справу так, що Його народ повинен зробити вибір, втративши або божественну дружбу і спільність, або світську дружбу і спільність, адже те, що любить Господь, є бридке для світу, а те, що любить світ – лихі вчинки, лихі думки і лихі слова, – є гідотою в очах Господа. І ті, котрі люблять і практикують таке, втрачають Його приязнь – вони не від Його Духа. “А коли хто не має Христового Духа, той не Його”. WT '99-70.

9 ВЕРЕСНЯ

Щоб були ви бездоганні та щирі, невинні діти Божі серед лукавого та розпусного роду, що в ньому ви сяєте, як світла в світі, додержуючи слово життя (Филип'ян 2: 15, 16).

Обов'язок кожної Божої дитини – бути дуже активною в розповсюдженні Правди, дозволяючи своєму світлу світити, підрізаючи гніт і підтримуючи полум'я. “Підрізаючи гніт і підтримуючи полум'я!” – що це означає? Це означає, що ми повинні приділяти надзвичайно пильну увагу словам життя, щоб прийти до точного знання Правди; що ми повинні дбайливо і наполегливо усувати всілякі рештки неправди, як тільки вони стануть очевидними для нас (чи це помилка в доктрині, чи в наших щоденних поступках і розмовах), щоб чисте світло божественної правди могло світити з якнайменшими перешкодами за допомогою чистого і відкритого характеру. WT '03-358.

10 ВЕРЕСНЯ

Нехай жодне слово гниле не виходить із уст ваших, але тільки таке, що добре на потрібне збудування, щоб воно подало благодать тим, хто чує (Ефесян 4: 29).

Порочна схильність прикривається совістю і стверджує, що слід завжди казати правду, і що Бог не може вважати сказану правду обмовою, а, засуджуючи лихі слова та обмову як діла тіла і диявола, Він, мабуть, мав на увазі брехливі, неправдиві слова. Це велика помилка. Обмова залишається обмовою, незалежно від того, чи сказане є правдою, чи неправдою, і так вважає не лише закон Бога, але й закони цивілізованих людей. Обмова – це щось (правдиве чи неправдиве), сказане з метою завдати шкоди іншому; і закони людей погоджуються із законом Бога, що така шкода іншому є злом. WT '99-70.

11 ВЕРЕСНЯ

І хто свого хреста не несе, і не йде вслід за Мною, – той не може бути учнем Моїм (Луки 14: 27).

Несення хреста Господом полягало у виконанні волі Отця в несприятливих обставинах. Цей шлях викликав до Нього заздрість, ненависть, злобу, незгоду, переслідування і т.д. з боку тих, котрі вважали себе Божим народом, але про кого наш Господь, Котрий читав їхні серця, сказав, що їхнім батьком є диявол. Оскільки ми йдемо тією ж “вузькою дорогою”, котрою йшов наш Учитель, то, зрозуміло, можемо сподіватися, що наші хрести будуть схожими до Його хреста: протидія виконанню нами волі нашого Отця в небесах, протидія нашому служінню Його справі й тому, щоб наше світло світило так, як наказав наш Учитель і Провідник. WT '03-345.

12 ВЕРЕСНЯ

Терпеливістю вашою душі свої ви здобудете (Луки 21: 19).

“А терпеливість нехай має чин досконалий, щоб ви досконалі та бездоганні були і недостачі ні в чому не мали”, – пояснює апостол. Тому цілком очевидно, що терпеливість включає ще й інші чесноти характеру – дає зрозуміти про їх наявність в тій чи іншій мірі. Між Господнім народом терпеливість, безперечно, повинна передувати вірі, і степінь терпеливості, як правило, визначає кількість віри. Християнину, котрий виявляє нетерпеливість та стурбованість, бракує, очевидно, віри в Господа, інакше він зміг би відпочивати в милостивих Господніх обітницях і чекати їхнього виконання. Доклавши розумних зусиль та енергії, він повинен задовольнитися тим, щоб полишити наслідки, часи і пори Господу. WT '03-361.

13 ВЕРЕСНЯ

Як добре і приємно, коли брати живуть разом у згоді (Псалом 133: 1, Дерк.).

Намагаймося, на зразок нашого Господа, бути миротворцями і жити з усіма братами в єдності Духа, в узах миру. Нехай наша активність, наша войовничість і т.п. буде спрямована проти великого ворога і всіх діл гріха – включаючи ті, котрі знаходяться в наших членах, в нашому власному зіпсутому тілі. Тоді ми, як і всі брати, знайдемо достатньо заняття для кожного войовничого елемента нашої вдачі шляхом, який до вподоби Господу, і достатньо зайнятості для кожної наявної в нас милої та корисної риси, щоб будувати одні одних і робити добро всім людям, коли маємо нагоду, і особливо рідним по вірі. WT '03-363.

14 ВЕРЕСНЯ

Поводьтеся поміж поганами добре, щоб за те, за що вас обмовляють вони, немов би злочинців, побачивши добрі діла, славили Бога в день відвідання. Бо то вгодне, коли хто, через сумління перед Богом, терпить недолю, неоправді страждаючи (1 Петра 2: 12, 19).

Про нас можуть погано говорити і нас можуть обмовляти, але всі, котрі знають нас, котрі мають справу з нами, повинні з власного досвіду побачити нашу відданість принципу, наше прагнення, щоб слова наших уст, а також думки наших сердець і наша поведінка в житті були приємними Господу і вшановували Його ім'я та Його справу, щоб Бог міг прославитися через Христа, Котрому слава і Царство навіки. WT '03-365.

15 ВЕРЕСНЯ

Вийдіть тому з-поміж них та й відлучіться, – каже Господь, – і не торкайтесь нечистого, і Я вас прийму (2 Коринтян 6: 17).

Ті, котрі в духовних речах свідомо живуть відокремлено від світу і визнають братами лише тих, хто сповідує обрізання серця і прийняття в Божу сім'ю, зустрінуться з опозицією з боку моралістів, лібералів і представників вищої критики, а також з боку мас людей, котрі ненавидять світло, тому що воно засуджує їхню темряву – доктринальну та усіялку іншу. Однак це єдино правильний і безпечний шлях для слідування. Набагато краще визнавати братами лише справжніх ізраїльтян, щоб таким чином справжня пшениця була відділена від куколю. WT '99-203.

16 ВЕРЕСНЯ

Господь подасть силу народу Своему, Господь поблагословить миром народ Свій (Псалом 29: 11).

Якщо ви маєте випробування і спокуси, які ви здатні подолати і які виробляють у вашому характері терпеливість, досвід, братерську доброзичливість, співчуття і любов, то радійте і приносьте молитву подяки та вдячності за божественну милість і допомогу. Якщо ваші проби здаються важчими, ніж ви можете витримати, і можуть вас розчавити, то представте справу великому Носію тягарів і просіть Його допомогти вам нести те, що буде для вашого добра, і звільнити вас від всього, що було б вам не на добро, а лише на шкоду. WT '96-163.

17 ВЕРЕСНЯ

Христос у вас, надія слави (Колосян 1: 27).

Кожна справжня Божа дитина повинна мати визначений індивідуальний християнський характер, існування якого не залежить від духовного життя якогось іншого християнина. Зі Слова Правди, проголошеного і підтвердженого прикладом інших християн, Божа дитина зобов'язана черпати ті принципи життя і т.д., які утверджують її характер, її власну духовну індивідуальність. Духовна індивідуальність кожного повинна бути такою безумовною і конкретною, що коли б навіть улюблений брат чи сестра, чие духовне життя спочатку жило нас і просувало до довершеності характеру, відпали (що, як показує апостол, є можливим – Євр. 6: 4-6; Гал. 1: 8), то ми й далі будемо жити і будемо здатні присвоювати собі Духа Правди. WT '03-375.

18 ВЕРЕСНЯ

Сам Я піду, – і введу тебе до відпочинку (2 М. 33: 14).

Господь завжди присутній зі Своїм народом. Він завжди думає про нас, пильнуючи наші інтереси, охороняючи нас у небезпеці, забезпечуючи нас щоденними і духовними речами, читаючи наші серця, зауважуючи кожне поривання милої посвяти для Нього, формуючи впливи довкола нас для нашої дисципліни і очищення і прислухаючись до нашого найслабшого звертання про допомогу, співчуття або спільність із Ним. Він ніколи ані на мить не залишає сторожу – чи ми кличемо Його в гомінкі полуденні години, чи в безмовні сторожі ночі. Яким блаженним є усвідомлення такої постійної вірності! І жодна справжня Божа дитина не є позбавлена цього доказу свого всиновлення. WT '03-376.

19 ВЕРЕСНЯ

Освяти Ти їх правдою! Твоє слово – то правда (Івана 17: 17).

Наш Господь завжди пов'язує поступ та розвиток нашого духовного життя з нашим прийняттям Правди і послухом їй. Кожна Божа дитина повинна остерігатись того вчення, яке стверджує, що воно йде попереду Слова і що Христос або Святий Дух промовляє до таких передових християн незалежно від Слова. Це розвиває духовну гордість і хвалькуватість та робить безсилим застереження і докори Святого Письма, тому що введені в оману особи думають, що вони мають вищого учителя, який мешкає в них. І сатана, користуючись таким обманом, веде їх як невільників своєї волі. WT '03-377.

20 ВЕРЕСНЯ

Бо так промовляє Високий і Піднесений, повіки Живущий, і Святий Його Ймення: Пробуваю Я на Височині та в святині... щоб оживляти духа скромних, і щоб оживляти серця згноблених (Іс. 57: 15).

Завжди пам'ятаймо, що розбитим і розкаяним серцем Господь ніколи не знехтує, ніколи не відкине його. Тому, які б труднощі не спіткали когось із Господнього народу Нових Створінь, нехай така особа, якщо вона прагне спільності з Господом і Його прощення та бачить, що її серце розбите і впокорене, не втрачає надії, а пам'ятає, що Бог вчинив приготування через заслугу Христа, яке дозволяє Йому приймати і вільно виправдовувати від усякого гріха кожного, хто приходить до Нього через Ісуса – через віру в Його кров... Ті, котрі внаслідок своїх гріхів мають розбите і впокорене серце, можуть знати, що вони не скоїли “гріха на смерть”, тому що про це свідчить стан їхнього серця. Як говорить апостол: “Не можна знов відновляти покаєнням” когось, хто вчинив гріх на смерть. WT '03-383.

21 ВЕРЕСНЯ

Коли я піду хоча б навіть долиною смертної темряви, то не буду боятися злого (Псалом 23: 4).

Вівці Малої Черідки не бояться жодного лиха, тому що Господь прихильний до них, тому що Він є з ними, на їхньому боці, і виявив Свою ласку в уже заплаченій викупній ціні. Він є з ними також у Своєму слові обітниці – у Своєму запевненні, що смерть не є припиненням життя, а просто спокійним сном в Ісусі до воскресіння. Нічого дивного, що вони можуть йти долиною смертної темряви, співаючи і граючи Господу в своїх серцях, відчуваючи потребу душі всім своїм еством славити, вихвалити і звеличувати Велике і Святе Ім'я Того, Хто полюбив нас, купив Його дорогоцінною кров'ю і покликав до співспадкоємства з нашим дорогим Відкупителем. WT '03-413.

22 ВЕРЕСНЯ

Тільки добро й милосердя мене супроводити будуть по всі дні мого життя, а я пробуватиму в домі Господньому довгі дні (Псалом 23: 6).

Добро і милосердя, яких ми сподіваємося за завісою, мають свій початок вже тут, і саме так їх слід оцінювати. Хто нічого не знає про Господні радощі в теперішньому часі, той, очевидно, не буде готовий до Господніх радощів у Царстві, яких би блаженств і радощів він не досяг під правлінням цього Царства протягом Тисячолітнього Віку. Отже радість і втіха, дарована Господнім вірним, не є справою однієї миті, що пов'язана з початковим прийняттям Господа і посвяченням себе Йому. Добро і милосердя Господа не потрібно сприймати як речі далекого минулого, а потрібно визнавати і оцінювати як речі сьогодення. День за днем Боже добро і милосердя супроводжують нас, відсвіжують нас, зміцнюють і благословляють. WT '03-413.

23 ВЕРЕСНЯ

Боротись за віру, раз дану святим (Юди 3).

Наша добра боротьба віри в значній мірі полягає в нашому захисті Божого Слова і включає також захист нами Божого характеру. Вона означає нашу готовність за всяку ціну стояти за Правду і проти будь-якої кількості нападників – проти людських віровчень і теорій, що хибно представляють добру новину великої радості, проголошену Господом і апостолами, яка, дякувати Богу, все-таки буде всім людям. Апостол говорить: “Я поставлений на оборону Євангелії [Правди]”. Ми не можемо не захищати Правду. Правда є представником Бога, представником Христа, отже вона є нашим знаменом, і, як добрі воїни, ми повинні захищати наше знамено аж до смерті. WT '03-423.

24 ВЕРЕСНЯ

Але вмертвляю й неволю я тіло своє, щоб... не стати самому негідним (1 Коринтян 9: 27).

Тіло, плоть, має тенденцію підніматися зі стану, в якому воно вважається мертвим, отже новому створінню потрібно постійно бути насторожі, щоб втримати своє верховенство, щоб вести добрий бій віри і здобути нагороду переможця. Ці сутички нового розуму з тілом є доброю боротьбою в тому сенсі, що вони є боротьбою проти гріхів і слабостей, притаманних зіпсутій природі. Вони є боротьбою віри в тому сенсі, що весь шлях Нового Створіння є шляхом віри, як говорить апостол: “Ми ходимо вірою, а не видінням”... Це боротьба віри в тому сенсі, що продовжувати цю битву проти власного тіла і його потягів та бажань може тільки той, хто здатний проявляти віру в обітниці та в Господа, свого помічника. WT '03-425.

25 ВЕРЕСНЯ

Який став нам премудрістю від Бога, праведністю [виправданням], і освяченням, і відкупленням [визволенням] (1 Коринтян 1: 30).

Той, Хто відкупив нас, тобто купив жертвою власного життя, дає нам через Свою Євангелію (як наш Пророк, Учитель) мудрість бачити наш зіпсутий стан і Себе як нашого помічника. Він, як наш Первосвященик, спочатку виправдовує нас, а потім освячує, тобто посвячує, нас як Своїх священників. І остаточно, як Цар, Він повністю визволить вірних від панування гріха та смерті до слави, честі та безсмертя божественної природи – тому що Бог “і нас через Ісуса підійме [зі смерті]”.

“Алілуя! Що за Спаситель!”

Справді, Він може і хоче найвищою мірою спасти всіх, котрі приходять до Бога через Нього. WT '03-440.

26 ВЕРЕСНЯ

Збудовані на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос, що на ньому вся будівля, улад побудована, росте в святий храм у Господі, що на ньому і ви разом будуєтеся Духом на оселю Божу (Ефесян 2: 20-22).

День за днем пам'ятаймо наше потрійне відношення до цього Храму. (1) Як живі камені ми ще й далі є в процесі приготування. (2) Як члени Царського Священства, котрі несуть Ковчег, ми крокуємо від стану Намету до стану Храму; деякі з нас вже увійшли туди, а деякі все ще є в дорозі. (3) Для нас, як Господнього народу, настав час знати і співати в душі та розумінні нову пісню божественної милості, справедливості, любові та правди. Будьмо вірні в кожному з цих відношень, виконуючи свою частку, і незабаром наш шлях закінчиться, і слава Господня наповнить Храм. WT '03-443.

27 ВЕРЕСНЯ

Не спокушуй Господа Бога свого (Матвія 4: 7).

Господній народ постійно атакують спокуси – пропозиції робити якісь дивовижні діла в Його Ім'я, щоб довести собі та іншим, що вони є улюбленцями небес. Урок, який ми повинні засвоїти, полягає в тому, що праця, яку Отець дав нам для виконання, не зводиться до того, щоб переконувати світ або демонструвати милість Отця до нас і нашу велич в Ньому, а радше, щоб тихо і покірно, однак ефективно, наскільки дозволятиме розсудливість і доцільність, дозволяти нашому світлу світити і показувати чесноти Того, Хто покликав нас із темряви у дивне Своє світло, покликав від намірів бути чудотворцями до розумного становища слуг, служителів Правди. WT '04-9.

28 ВЕРЕСНЯ

Ваш супротивник – диявол – ходить, ричучи, як лев, що шукає пожертви кого. Протистесь йому, тверді в вірі (1 Петра 5: 8, 9).

Думка, що сатана противиться нам, що ми змагаємось не лише з плоттю та кров'ю, але й з начальствами і владами, і могутніми піднебесними духами злоби, була б для нас нестерпною, коли б, з іншого боку, ми не усвідомлювали, що завдяки твердій рішучості ми отримуємо усіляку допомогу і підтримку від інших невидимих сил. Від моменту нашого рішучого опору спокусі та рішучого відстоювання Господа і Його справи ми зміцняємось в Господі та в могутності сили Його, тому що більший є Той, Хто за нас, аніж всі, хто проти нас. WT '04-11.

Вагання після того, як зло є розпізнане, тільки збільшує силу спокуси. WT '03-32.

29 ВЕРЕСНЯ

Всякий гордий серцем – гидота в Господа (Приказки Соломона 16: 5, Кул.).

Одним із суворих випробувань Нового Створіння є подолання любові до світського духа, яким керує гордість. Світська гордість кидає виклик вірі в Бога і послуху Йому, і лише ті, котрі є відважні і повні довір'я до Господа, можуть перемогти цього велетня. Необхідно також, щоб перемога була повною – щоб гордість була цілковито впокорена, вбита, і ніколи не могла знову піднятися, аби знищити нас. Це особиста битва, і єдиною відповідною зброєю проти цього велетня є камінь з потоку – послання Господа, яке показує нам, що є приємне і

прийнятне в Його очах, і запевнює нас, що той, хто впокорує себе, буде звеличений, а той, хто вивищує себе, буде понижений. Як висловився поет: “Де хвастощі спиняються, там гідність починається”. WT '03-329.

30 ВЕРЕСНЯ

Христова любов спонукує нас (2 Коринтян 5: 14).

Здається, що любов саму по собі неможливо описати. Найкраще, що ми можемо зробити, це описати її поведінку. Той, хто має любов з такими прикметами, здатний оцінити її, але, з другого боку, нездатний пояснити її. Вона є від Бога, вона є подобою Бога в серці, в устах, в руках, в думках – наглядаючи за всіма людськими якостями і намагаючись повністю контролювати їх.

Як послідовники, тобто учні, Христа, ми знаходимось в Його школі, і великий урок, якого Він день у день навчає нас, урок, який ми повинні засвоїти цілковито, в усіх його різноманітних особливостях і відгалуженнях (якщо хочемо осягнути рубіж нагороди нашого високого поклику), є урок любові. Вона охоплює і пов'язує всі слова, думки і діла нашого щоденного життя. Як сказав поет: “Як кожна мила барва – світло, так кожна благодать – любов”. WT '03-55, 58.

1 ЖОВТНЯ

Я сказав: “Пильнувати я буду дороги свої, щоб своїм язиком не грішити, накладу я вуздечку на уста свої, поки передо мною безбожний” (Пс. 39: 2).

Мабуть, кожен з власного досвіду повністю погодиться з думкою, що язик своїм впливом (як на добре, так і на зле) могутніший за будь-який інший член тіла. Досвід показує також, що у переважній більшості випадків легше контролювати будь-який інший орган, аніж язик. Язик є таким спритним слугою, що кожную амбіцію, пристрасть і схильність зіпсутої природи він намагається використати як слугителя, знаряддя для зла. Тому від християнина вимагається більше пильності, мудрості та обережності, щоб управляти цим членом свого тіла і підкоряти його новому розуму в Христі, щоб для нього чи для інших язик був не перешкодою, а, навпаки, допомогою на вузькій дорозі. WT '97-156.

2 ЖОВТНЯ

Забуваючи те, що позаду (Филип'ян 3: 13).

Ми забуваємо те, що позаду, бо саме так слід робити. Бог також це забуває і каже, що Він кинув усі наші вади позаду Себе, що всі наші вади закриті від Його очей заслугою Того, Хто полюбив нас і помер за нас, Того, Кого ми любимо і Кому довіряємо, і слідами Котрого намагаємось іти з більшою чи меншою недосконалістю в залежності від хиб, успадкованих нами в тілі. Це не означає, що ми радимо легковажити або швидко забувати помилки чи невдачі. В міру нашої спроможності їх потрібно виправляти, і щодня потрібно шукати божественного прощення за ці недоліки. WT '04-23.

3 ЖОВТНЯ

Мир великий для тих, хто кохає Закона Твого, – і не мають вони спотикання (Псалом 119: 165).

Наші прохання щораз більше повинні бути про благодать, мудрість, плоди Духа і нагоди служіння Господу і братам, про постійне зростання на подобу Божого дорогого Сина... Хто за таких умов може сумніватися, що обіцяний “мир Божий, що вищий від усякого розуму” не

берегтимо такі “серця” та їхні “думки”? Цей мир сам по собі розвіє одне з найбільших лих, яке гнітить серця багатьох. В серцях, наповнених таким миром, не знайдеться багато місця для самолюбства та амбітності. Божественний мир може мешкати в наших серцях і керувати ними, оберігаючи від тривог і суєти світу навіть тоді, коли ми оточені несприятливими обставинами – навіть тоді, коли сам противник напосідає на нас через своїх введених в оману посланців. WT '04-24.

4 Ж О В Т Н Я

І до них мовив: “Ідіть за Мною, Я вас зроблю рибалками людей” (Матвія 4: 19, Хом.).

Всі життєві справи навчать нас лекцій, корисних на майбутнє, якщо ми їх приймемо. Мабуть, у рибальстві було щось особливо корисне – щось особливо схоже до великої праці, якою апостоли мали бути зайняті решту свого життя. Наш Господь натякає на це в Своему поклику. Рибальство вимагає енергії, такту, від-повідної приманки і того, щоб рибалки не було видно. І цих чотирьох речей вимагає духовне рибальство, яким Господь дає нам привілей займатись. Ми повинні пам'ятати, що так само, як рибу легко наполохати, коли вона бачить, що хтось хоче її впіймати, так само люди бояться, що їх хтось чимось упіймає – особливо, якщо вони мають хоч найменшу підозру, що можуть втратити свою свободу, – а саме так посвячення виглядає для світу. WT '04-26, 27.

5 Ж О В Т Н Я

Тож подумайте про Того, хто перетерпів такий перекір проти Себе від грішних, щоб ви не знемоглись і не впали на душах своїх (Євреїв 12: 3).

На превеликий жаль багато справжніх Божих дітей знемагає, упадає духом і є в небезпеці втратити головну нагороду через те, що вони перестали думати про Господа і про те, як вірно Він переносив протистояння, перестали вивчати, вникати розумом і зважати на це. Якщо б вони роздумували про Його досконалість і про те, як представлене в Ньому світло світило в темряві і не було оцінене, то вони б сподівалися, що світло, яке сяє від них, також не оцінять. Якщо б вони роздумували, як Господь страждав у всіх відношеннях несправедливо і в ім'я праведності, а тоді згадали б, що їхня власна поведінка, навіть при найкращих намірах, є недосконалою, то це додало б їм сили переносити труднощі, як добрі воїни, і не знемагати в добрих ділах, і не падати духом, коли вони терплять перекір. WT '04-43.

6 Ж О В Т Н Я

Ви не знаєте, якого ви духа, бо Син Людський прийшов не губити душі людські, а спасати (Луки 9: 55, 56).

Саме так є з усіма Господніми послідовниками: вони постійно повинні вчитися уникати цієї занадто строгої схильності засуджувати і нищити інших людей, одночасно прагнучи милості для себе. Правило, яке встановив Господь, полягає в тому, що ми повинні сподіватися милості від Нього лише в тій мірі, в якій виявляємо цю рису в стосунку до інших. Схильність шукати помилки, яка готова звинувачувати і засуджувати кожного, виявляє поганий стан серця – стан, якого весь Господній народ повинен остерігатися. Милість, доброта, любов – ось елементи характеру, які Він хоче бачити в духовних ізраїльтянах, і без яких ми не можемо довго залишатися Його дітьми. WT '04-43.

7 ЖОВТНЯ

Кожен, хто слухає цих Моїх слів, та їх не виконує, – подібний до чоловіка того необачного, що свій дім збудував на піску (Матвія 7: 26).

Надії, збудовані на Господніх обітницях, які не супроводжуються ділами, є надіями, збудованими на піску. Лише справа часу, коли прийде пора великого випробування і такі надії виявляться більш, ніж марними. Виявиться, що вони обманули свого власника, котрий почувався безпечним у своєму переконанні, що він має частку в Царстві. І навпаки, ті, котрі будують із послухом, визнаючи і шануючи Господа своїм серцем, а також устами, підтверджуючи свою віру ділами і приносячи плоди, які свідчать про їхнє живе споріднення з Господом, – ті пройдуть крізь всі життєві бурі і ніколи не спіткнуться, ніколи не захитаються, тому що вони на твердій основі. WT '04-46.

8 ЖОВТНЯ

Не обманюйтеся... хто сіє для власного тіла, той від тіла тління пожне. А хто сіє для духа, той від духа пожне життя вічне (Галатів 6: 7, 8).

Ми сіємо для тіла кожного разу, коли дозволяємо тілесним, самолюбним, несправедливим, нечестивим бажанням плоті керувати нашим серцем і життям. Кожне таке сіяння сприяє наступному сіянню і чинить більш неминучим кінець такої дороги, яким є смерть – Друга Смерть. І навпаки, кожне сіяння для Духа, кожна відсіч самолюбним жаданням тіла і т.п., кожен прояв нового розуму, нової волі в духовному напрямку – до того, що є чисте, шляхетне, добре і правдиве, – є сіянням для Духа, яке принесе додаткові плоди Духа, благодаті Духа і, якщо його наполегливо продовжувати, в кінцевому результаті принесе нам вічне життя і Царство – згідно з милостивими Господніми обітницями і розпорядженнями. WT '04-57.

9 ЖОВТНЯ

Чого полохливі ви, маловірні? (Матвія 8: 26).

Кожний досвід повинен бути корисним для нас. Коли на початку ми були полохливі і голосно волали, то згодом отримували допомогу, хоча, можливо, й з докором: “О, маловірні”. Однак з кожним наступним уроком Учитель сподівається – і ми самі повинні сподіватися – більшої віри, більшого довір'я, більшого миру, більшої радості в Господі, більшої впевненості в Його присутності з нами, в Його опіці над нами і в Його силі визволити нас від противника і від всякого зла і врешті-решт благополучно привести нас до бажаної пристані – небесного Царства. WT '04-60.

10 ЖОВТНЯ

Якщо скинули з себе людину стародавню з її вчинками та зодягнулися в нову, що відновлюється для пізнання за образом Створителя її (Колосян 3: 9, 10).

Стародавнє минуло і все стало новим лише в нашому розумі, в нашій волі. Насправді ця зміна завершиться тоді, коли це смертне зодягнеться в нескортельне, коли це тлінне буде підняте в нетлінні – підняте в славі, в силі, як духовна істота. Але тим часом, щоб бути гідними участі в Першому Воскресінні, від нас вимагається виявляти готовність нашого розуму, наше палке бажання бути всім тим, чим Господь бажав би, щоб ми були. І найкраще це можна продемонструвати Господу і нам самим (або довести, що воно більш корисне) дотриманням строгого нагляду над нашим серцем і нашими думками. WT '04-25.

11 ЖОВТНЯ

Очистьтеся ви, що носите посуд Господній (Ісаї 52: 11).

Очевидно, що божественний метод полягає в чіткому розмежуванні слуг Бога від слуг зла. Привілей свідкувати про Бога, тобто бути послами для Правди, є милістю, призначеною для народу Господа. Він не звертається ні до лукавого, ні до впалих демонів, ні до злих чоловіків чи жінок, щоб вони були вісниками доброї новини. Господній народ повинен звертати на це пильну увагу і відкидати служіння кожного, хто не дає доказів сердечної єдності з Господом. “А до грішника Бог промовляє: “Чого про устами Мої розповідаєш, і чого заповіта Мого не устах своїх носиш? Ти ж науку зненавидів, і поза себе слова Мої викинув” (Псалом 50: 16, 17). WT '04-28.

12 ЖОВТНЯ

Погляньте на польові лілеї, як зростають вони (Матвія 6: 28).

Наш Господь звертає увагу на те, як потрібно вивчати такі прості речі в природі і розмірковувати про них. Уроки, які потрібно засвоїти в зв'язку зі всіма життєвими справами, будуть корисними для тих, котрі підходять до такого вивчення з правильної точки зору, з точки зору віри в Творця і усвідомлення, що Він неминуче є уособленням і представником найвищих і найшляхетніших якостей, які людський розум може збагнути, – що Він є досконалий в Справедливості, досконалий в Мудрості, досконалий в Силі, досконалий в Любові... Серце, яке міркує таким чином, робить поступ, зростає в благодаті, в знанні, в любові. Серце, яке не здатне роздумувати про мале, втрачає здатність оцінити більше, а це заважає йому належно роздумувати про Бога, правильно оцінювати Його план і, таким чином, правильно оцінювати Його характер. WT '04-37, 38.

13 ЖОВТНЯ

Я покажу тобі віру свою від діл моїх (Якова 2: 8).

Хоча Господній народ теперішнього віку не має бути суджений по його ділах, а по його вірі, однак від нього будуть вимагатися і діла. Нашими ділами ми виявляємо нашу віру. І дяка Богу, що недосконалі діла можуть показати Йому відданість наших намірів, нашої волі... Якщо наші діла доводять Господу щирість нашої віри, ця віра буде прийнятна для Нього, і ми будемо вважатися досконалими і будемо обдаровані часткою в Царстві та всіма великими і цінними речами, які Господь приготував для тих, хто любить Його не лише словом, але й ділом, – для тих, хто старається показати, виявити свою любов через життєві діла. WT '04-45.

14 ЖОВТНЯ

Справедливість і правду чинити – для Господа це добірніше за жертву (Приказки Соломона 21: 3).

Ми повинні зростати в любові, і любов є головною річчю. Однак перш ніж ми здатні чинити більший поступ у розвитку любові, ми повинні навчитися бути справедливими, правильними, праведними. Вірне представлення думки, даної в цій приказці, полягає в тому, що людина повинна бути справедливою, перш ніж вона може бути великодушною. Тому Господньому народу, Новому Створінню, потрібно постійно вчитися справедливості і щодня впроваджувати в життя уроки, представлені в божественному Слові. Ті, котрі закладають цю властиву основу характеру ще до того, як почали будувати любов, переконуються, що вони чинять належний поступ. Вся любов, заснована на несправедливості чи хибних ідеях про праведність, є оманливою і не є любов'ю, якої Господь вимагає як випробування учнівства. WT '04-56, 57.

15 ЖОВТНЯ

Майте віру Божу (Марка 11: 22).

Очевидно, що від часу, коли ми стали Господніми послідовниками, наші щоденні випробування були керовані та стережені невидимою силою з тою метою, щоб, як учні в школі Христа, ми всі могли бути навчені Ним і щораз більше розвивали благодаті Духа, і особливо віру. Сьогодні ми, мабуть, не можемо повністю оцінити, наскільки важливою є віра. Вона, ймовірно, є саме тим, чого Господь особливо шукає в тих, котрі тепер є покликані бути Його послідовниками... Отже, відповідно до нашої віри ми будемо здатні радіти навіть у горі. Ми не можемо тішитися стражданнями, ми можемо тішитися думкою, яку дає віра, а саме: що вони є лише легким горем, яке достачає для нас у безмірнім багатстві славу вічної ваги. WT '04-59.

16 ЖОВТНЯ

Він змінює бурю на тишу (Псалом 107: 29).

Сьогодні ми представляємо Господню справу посеред розлючених стихій людських пристрастей, опору тощо. І наші серця часом можуть бути збентежені, хіба що вірою ми здатні бачити Господа з нами в човні і здатні міцно триматися думки про Його могутню силу, якою Він Свого часу і Своїм шляхом проголосить світу мир... Однак ми не повинні дивуватися, якщо на нас прийде темна година – якщо прийде час, коли штормові вітри будуть такі несамовиті, що багато-хто кричатиме від страху і тремтітиме. Потрібно добре засвоїти цінний досвід теперішнього часу, щоб потім наша віра не підвела нас – щоб у найтемнішу годину ми були здатні співати і радіти в Тому, Хто полюбив нас і купив Своєю дорогоцінною кров'ю, співати пісню Мойсея і Агнця. WT '04-60.

17 ЖОВТНЯ

Він пером Своїм вкриє тебе, і під крильми Його заховаєшся ти (Псалом 91: 4).

Своїх вірних, відданих дітей Бог Єгова так близько пригортає до Свого серця, що вони відчують тепло Його любові. Вони промовляють у відповідь усім своїм серцем: “Хай я оселюся навіки в наметі Твоїм [під Твоїм захистом], в укритті Твоїх крил захиноюся”, “бо для мене Ти став пристановищем, баштою сильною супроти ворога”, “бо Ти, Боже, почув обітницю мої [моє посвячення], Ти дав спадщину тим, хто Ймення Твого боїться” (Псалом. 61: 5, 4, 6). WT '04-75.

“Я буду співати про силу Твою, буду радісно вранці хвалити Твою милість, бо для мене Ти був в день недолі моєї твердиною й захистом” (Псалом 59: 17).

18 ЖОВТНЯ

Теж недбалий у праці своїй – то брат марнотратнику (Приказки Соломона 18: 9).

Ми не можемо дивитися на марнотратство кого-небудь з посвяченого Господнього народу без почуття, що, незважаючи на те, як багато поступу зроблено ним в деяких відношеннях у пізнанні Господнього розуму, в цьому відношенні він все-таки відстає. Оцінювання дару і пошана до Того, Хто його дає, означає старанність і вміння розпорядитись всім, що приходить до нас від нашого небесного Отця – речами земними і речами духовними. Згідно з притчами нашого Господа, Він значною мірою вимірює нашу любов і ревність нашим вживанням або занедбанням дарованих нам тепер талантів, нагод і благословень (земних і духовних). WT '04-77.

19 ЖОВТНЯ

Ви дармо дістали, дармо й давайте (Матвія 10: 8).

Будьмо напоготові, щоб дати всім голодним і спраглим той благословенний харч, який так вельми відсвіжив і підкріпив нас. Якщо вони не отримують його, то ослабнуть в путі, виглядаючи за іншою їжею. Ми маємо саме те, чого потребують всі домочадці віри. Без цього вони не можуть встояти, не можуть наполегливо йти вперед і неодмінно впадуть духом. Якими б фінансовими коштами ми не володіли, щоб посилати хліб життя іншим, яке б знання Правди ми не мали, цього не можна ні самолюбно накопичувати, ні самолюбно використовувати для себе. Це слід посвятити Господу, і з цього посвячення Господь принесе благословення іншим і збільшить благословення для нашого розуму і серця. WT '04-78.

20 ЖОВТНЯ

Будьте мудрі, як змії, і невинні, як голубки (Матвія 10: 16).

О, якби всі з дорогого Господнього народу могли зрозуміти, яке значення має мудрість в їхніх зусиллях служити Правді! Наш Господь не лише навчав нас бути мудрими, як змії, і невинними, як голубки, але проілюстрував цей урок на прикладі власної поведінки, говорячи якось апостолам: “Я ще маю багато сказати вам, та тепер ви не можете знести”. Ми також повинні засвоїти, що є сприятливий і несприятливий час для згадування про деякі правди, і що є мудрі й немудрі способи їх представлення. Недостатньо того, що ми не говоримо неправди; недостатньо того, що ми говоримо правду. На додаток ми повинні старатися говорити правду в любові, а вихована любов використовує мудрість, щоб звершити більше добра. WT '04-91.

21 ЖОВТНЯ

Отче наш, що єси на небесах! Нехай святиться Ім'я Твоє (Луки 11: 2).

Ці слова виражають возвеличення, високу оцінку божественної доброти і величі, до того ж з належною пошаною. Звертаючи своє прохання до Господа, ми в першу чергу повинні мати в розумі не самолюбну думку про себе, і не думку про інтереси інших дорогих нам осіб, але першим в усіх наших думках, намірах і розрахунках повинен бути Бог. Ми не повинні молитися про те, що не відповідало б честі Ймення нашого небесного Отця. Ми не повинні бажати для себе чи для дорогих нам осіб нічого такого, чого б Він повністю не схвалив і про що не уповноважив нас молитися. Можливо, жодна риса не є в більшій небезпеці бути витертою з серця тих, хто сповідує християнство, ніж ця думка про пошану до Бога. WT '04-118.

22 ЖОВТНЯ

Чи ж можете ви пити чашу, що Я її питиму? (Матвія 20: 22).

Відвага нашого Господа на вузькій дорозі викликає в нас захоплення. Який сильний характер Він мав! У Нього не виникало навіть думки повернути назад. Він був налаштований на виконання волі Свого Отця – на те, щоб пожертвувати Себе на користь інших. Який благородний зразок бачили перед собою апостоли – велич у покорі, перемогу через служіння.

Важливо, щоб ми чітко усвідомлювали собі, що коли ми не беремо участі в Його чаші і не занурені в Його смерть, ми не можемо мати жодної частки в Його Царстві слави. Тож давайте вважати всі інші речі втратою і сміттям, щоб тільки набути цей необхідний досвід. Набуваючи його, не будьмо боязливими, ані не дивуйтесь вогняним випробуванням, які

приходять, щоб випробувати нас, немов би з нами трапилось щось дивовижне. Навпаки, навіть до цього ми були покликані – щоб тепер мати змогу страждати з Господом, а в майбутньому разом з Ним прославитись. WT '04-138, 139.

23 ЖОВТНЯ

А хто з вас бути першим бажає, – нехай буде він вам за раба (Матвія 20: 27).

Серед поган правителі є панами, які ніколи не служать, а тільки приймають служіння. Але між послідовниками Ісуса має бути протилежне правило: той, хто найбільше служить, повинен бути найвище шанований. Яка краса міститься в цьому божественному порядку! Наскільки всім здорово мислячим до душі викладені в ньому принципи! Які мудрі ці принципи і наскільки протилежні духу світа! Дійсно, в цьому значенні слова послідовники Господа є особливим народом в своєму старанні вершити добрі діла – служити один одному і робити добро всім людям, коли є нагода. WT '04-140.

24 ЖОВТНЯ

І як Його повели, то схопили якогось Симона... і поклали на нього хреста, щоб він ніс за Ісусом (Луки 23: 26).

Ми не раз дивувались, де були Петро, Іван, Яків, що вони не бачили тягаря Учителя і не підбігли, щоб запропонувати свою допомогу? Якщо ми схильні заздрити Симону, котрий мав привілей допомогти Учителю нести хрест, то подумаймо, що багато Господніх братів щодня несуть символічні хрести, і що в нас є привілей допомагати їм, і що будь-яку послугу, зроблену для Його вірних послідовників, Господь згідний вважати послугою, зробленою для Нього особисто... Як дерев'яний хрест не був найважчим тягарем нашого Господа, так і Його послідовники мають хрести, які світ не бачить, але про які “брати” повинні знати. “Носіть тягарі один одного, і так виконаєте закона Христового”. WT '04-155.

25 ЖОВТНЯ

Беріться мужньо до роботи, і Господь буде при добрих (2 Хронік 19: 11, Хом.).

Кожен, хто має обов'язок виконати яке-небудь завдання, не повинен боятися. Коли він старається виконати неприємний обов'язок делікатно, справедливо і з любов'ю, то нехай не боїться жодної людини, а краще нехай боїться Господа і прагне догодити Йому.

Нехай світ веде свою боротьбу: Господь наглядатиме, і остаточні наслідки будуть славними. Нехай ті, котрі належать до нового народу, до нового Царства, яке не є з цього світу, не вживають жодної тілесної зброї, а лише меч Духа. Борімося доброю боротьбою віри, схопімося за славні речі, виставлені перед нами, і не лише самі стіймо, а допомагаймо стояти всім, хто зачатий тим самим Духом, є членом того самого небесного воїнства і має повноту в Тому, Хто є Головою Тіла, Провідником нашого Спасіння. WT '04-207, 205.

26 ЖОВТНЯ

Покладіть на Нього всю вашу журбу, бо Він опікується вами (1 Петра 5: 7).

Це дуже втішлива і підбадьорлива порада Писання. Однак в міру того, як минають роки членства в Божій родині і навчання в школі Христа, всі з Господнього народу мають щораз чіткіше усвідомлювати, що вони не повинні просити Господа керувати їхніми справами згідно з їхньою мудрістю. Вони не повинні вимагати, щоб їхня воля виконувалася на землі чи на небі. Розповідаючи Господу про свої тягарі, великі й малі, вони мають усвідомлювати і приймати Його співчуття і любов, застосовувати для своїх сердець цілющий бальзам

запевнень Його Слова, що Він може і хоче вчинити всі їхні випробування корисними для них, якщо вони пробуватимуть в Ньому з вірою і довір'ям. WT '04-237.

27 ЖОВТНЯ

Дні мої в руках Твоїх (Псалом 31: 15, Кул.).

Всі посвячені слуги Господа віддали своє життя в жертву, відколи вони стали послідовниками Агнця. І якщо б вони могли постійно усвідомлювати власне посвячення, то були б готові на його завершення в будь-яку вибрану Господом хвилину і будь-яким дозволим Його провидінням способом чи шляхом. Господні посвячені з класу Іллі повинні пам'ятати, що ані волосина не може впасти з їхньої голови без відома і дозволу їхнього Отця. Їхні серця повинні бути в такому стані, який виражений словами нашого дорогого Відкупителя – Голови Тіла Іллі: “Чи ж не мав би Я пити ту чашу, що Отець дав Мені?” Мовою їхніх сердець мають бути слова поета:

“Вдоволений я долею, що маю,
Бо це мій Бог веде мене, я знаю”.

WT '04-237.

28 ЖОВТНЯ

Дух Господа на Мені, бо Господь помазав Мене... щоб потішити всіх, хто в жалобі... щоб замість попелу дати їм оздобу, оливу радості замість жалоби (Ісаї 61: 1, 2, 3).

Нам доручено шукати покірних і засмучених, котрі усвідомили власні недоліки і слабкості, котрі шукають пристановища і визволення. Частиною нашого доручення є вказати їм на Божого Агнця, Котрий бере гріх світу, вказати їм на красу воскресіння (замість попелу смерті) та на славу, яка незабаром, як пообіцяв Господь, займе місце духа пригнічення і розчарування, місце смутку і горя цього теперішнього часу. Нам доручено говорити таким, що “радість [приходить] на ранок”, допомагати їм піднятися, одразу вкласти на себе одержу хвали і почати ходити в оновленні життя, співаючи “пісню нову – для нашого Бога хвалу”. WT '04-295.

29 ЖОВТНЯ

У всьому нас тиснуть, та не потиснені ми; ми в важких обставинах, але не впадаємо в розпач. Переслідують нас, але ми не полишені; ми повалені, та не погублені. Ми завсіди носимо в тілі мертва Ісусову (2 Коринтян 4: 8-10).

Можемо бути впевнені, що ті, котрі з радістю переносять в ім'я Господа, в ім'я Правди найбільшу ганьбу, найбільше приниження, найбільші випробування, найбільші переслідування в цьому теперішньому житті і тому мають досвід, який найбільше нагадує досвід нашого Учителя і Взірця, в майбутньому матимуть велику нагороду – відповідну їхній вірності, виявленій в таких жертвах. Як проголосив апостол, “зоря від зорі відрізняється славою”. WT '01-55.

30 ЖОВТНЯ

Ніхто двом панам служити не може (Матвія 6: 24).

“Не можете Богові служити й мамоні”. Досвід і спостереження це підтверджують, тому зазвичай ми бачимо, що в духовних справах люди є або холодні, або гарячі... Ми повинні “шукати найперше [головним чином] Царства Божого”. Це повинно бути нашою головною турботою і повинно займати весь наш час, увагу, думки, енергію, вплив і засоби, які ми

маємо, – зрозуміло, за винятком речей, необхідних для повсякденного життя. І наша любов та ревність будуть проявлятися в тому, наскільки ми готові навіть ці речі жертвувати на користь небесних. WT '01-61.

31 ЖОВТНЯ

Ліпша бо милість Твоя над життя, й мої уста Тебе прославляють (Псалом 63: 4).

Ті, котрі скуштували, що добрий Господь, котрі збагнули, що Його милість краща над життя, і котрі з радістю кладуть на Його вівтар кожен добру земну думку, надію та амбіцію, ті з радістю розповідають благу вість іншим. Вони з радістю розповідають про чесноти Того, Хто покликав їх з темряви до дивного Свого світла. Це послання є занадто добре, щоб його втримувати, і вони не лише не вимагають, щоб їх наймали проголошувати його, але готові, щоб це проголошення і пов'язана з ним втіха Божою ласкою їм чогось коштували – коштували їм неспокою, коштували грошей, втрати земної дружби, напруження і навіть розриву сімейних уз, коштували їм несхвалення світу і церковництва. WT '01-246.

1 ЛИСТОПАДА

Поклади, Господи, сторожу на уста мої, стережи двері губ моїх (Псалом 141: 3).

Кількість сторожів, або вартових, котрі виконують свій обов'язок і стоять на сторожі наших вчинків і слів, буде настільки меншою, наскільки міцнішою буде варта, яка пильнує наш розум і наші думки. Ось чому нам потрібно особливо бути насторожі. “Чим серце наповнене, те говорять уста”. Ця загальна істина особливо помітна на прикладі відроджених, котрі є більш відкриті у своїй поведінці та, відповідно, в мові, ніж інші. Маючи властиві почуття серця, вони, можливо, менше, ніж раніше, обережні стосовно своєї манери висловлюватись, однак їм тим більше потрібно пам'ятати слова апостола: “Коли хто не помиляється в слові, то це муж досконалий” (Якова 3: 2). WT '04-23.

2 ЛИСТОПАДА

Він – Господь, нехай зробить те, що добре в очах Його (1 Самуїлова 3: 18).

Ми не знаємо, що є для нашого найвищого добра. Інколи те, чого ми прагнемо і чим хочемо завладіти, вважаючи добрим, насправді може бути нам на шкоду. Блаженні ті, котрі здатні вірою проникати крізь морок кожного випробування, скрути і сум'яття і усвідомлювати, що “Господь знає тих, хто Його”, і що Він чинить так, щоб усе допомагало їм на добре. WT '01-148.

Ми повинні терпеливо чекати на Господа і терпеливо приймати такі випробування, які Його провидіння може призначити для нас, не сумніваючись в мудрості, любові та силі Того, з Ким маємо справу. WT '01-317.

3 ЛИСТОПАДА

Пильнуйте та молитесь, щоб не ввійти в спокусу; дух справді охочий, тіло ж – немічне (Матвія 26: 41, Кул.).

Деякі роблять помилку, коли моляться, але не пильнують. Інші роблять помилку, коли пильнують, але не моляться. Однак безпечний і єдино правильний спосіб полягає в тому, щоб, як вказав наш Господь, поєднувати обидві ці речі. Ми повинні пильнувати і бути насторожі проти зазіхань світу, тіла і диявола. Ми повинні бути пильними до всіх заохочень Господнього Слова, до доказів їхнього виконання, до знаків, які свідчать про Його присутність і про те, що великі епохальні зміни вже недалеко. Ми повинні пильнувати за

всім, що зміцнить нас у вірі, надії, відданості та любові, і, пильнуючи, не переставати молитися. Ми повинні молитися разом як Господній народ; ми повинні молитися в наших домах як сім'я; ми повинні молитися в таїні, наодинці. WT '01-80.

4 Л И С Т О П А Д А

Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба (Филип'ян 2: 7).

Якщо жодна людина не здатна служити двом панам, задовольнити обох і з обома поводитися справедливо, коли їхні інтереси є протилежні, то тим більше ми не можемо служити Богу та праведності і одночасно бути приємними і прийнятними для противника, котрий управляє під час теперішньої епохи і є “князем цього світу”, а також для тих, котрі є в згоді з ним. Всі з посвяченого Господнього народу, котрі хотіли б збирати скарби на небі та багатіти в Бога, повинні бути готові втратити репутацію між тими, хто не є посвячений і хто, яким би не було його віросповідання, насправді служить мамоні, самолюбству, сучасному життю і не жертвує своїх інтересів задля осягнення небесного Царства. WT '00-318.

5 Л И С Т О П А Д А

Маємо великого Священника над домом Божим, – то приступімо з щирим серцем, у повноті віри (Євреїв 10: 21, 22).

Пам'ятаймо, що Той, Хто почав добру працю, ніколи не змінюється. Якщо наші серця далі є в згоді з Ним, якщо наша віра у велике примирення далі є чиста і стійка, якщо наше посвячення далі є повне і безумовне, і ми стараємось, щоб у наших справах виконувалася не наша, а Його воля, то ми справді можемо мати повноту віри. Адже знаючи, що Бог є незмінний і що ми далі є в згоді з Його обітницями і постановами, ми розуміємо, що всі Його славні приготування діють, як і раніше, на нашу користь. Це і є повнота віри – повне довір'я до Господа. WT '00-170.

6 Л И С Т О П А Д А

Тож благаю вас, браття, через Боже милосердя, – повіддавайте ваші тіла на жертву живу, святу, приємну Богові, як розумну службу вашу (Римлян 12: 1).

Віддати все, що маємо, на служіння Господу є не тільки розумною річчю, але й надто малим приношенням – набагато меншим від того, що ми хотіли б віддати Тому, Хто виявив до нас таке співчуття і милосердя. І такими повинні бути наші почуття – навіть якщо б з таким посвяченням себе не була пов'язана жодна нагорода. Та оскільки Бог передбачив велику нагороду і благословення, ми повинні усвідомлювати, що відмова прийняти це була б виявом не лише недооцінювання божественної милості, але й виявом слабкості розуму, розсудку, який не здатний зіставити нікчемні та скороминущі насолоди кількох коротких років самоволі з вічністю радості, блаженства і слави в єдності з Господом. WT '00-170.

7 Л И С Т О П А Д А

І бачив я душі тих, яким було постинано голови за свідчення про Ісуса й за Слово Боже (Об'явлення 20: 4, Кул.).

Хоча це обезглавлення є образне, а не буквально, проте воно має глибоке значення... Воно означає не лише смерть самоволі, але й відсічення від всіх інших голів, правлінь та законодавців і невизнання жодного “Голови”, крім Ісуса, Котрого Бог призначив Головою Церкви, яка є Його Тілом... Це означає не лише бути відсіченим від встановлених глав і авторитетів, але й відмовитися мати свою власну голову і волю, а прийняти взамін

верховенство, волю нашого Господа Ісуса. Цю саму думку апостол представляє нашій увазі в Римлян 6: 3, де говорить, що ми христилися в Тіло Христа як члени цього Тіла, під єдиним Головою, Христом, христяться в Його смерть, тобто повністю посвячуючи свою волю і, в кінцевому рахунку, повністю віддаючи своє життя, вірно аж до смерті. WT '00-285.

8 ЛИСТОПАДА

Не призывай Імення Господа, Бога твого, надаремно (2 Мойсея 20: 7).

Хоча ця заповідь не була дана духовному Ізраїлю, неважко побачити, як її дух стосується також нас... Ми прийняли ім'я Христа як своє. Ми рахуємося членами Тіла Христа. Святе ім'я Голови належить всім членам Тіла. Почесне ім'я Нареченого належить Його зарученій. Яку обережність ця думка повинна вселяти в нас, як же доречно нам говорити собі: “Я повинен уважати на те, щоб не призивати Господнє ім'я надаремно, щоб оцінювати честь, гідність і відповідальність мого становища як Його представника і посланця у світі. Я буду поводитись обачно, намагаючись, наскільки можливо, не принести безчестя цьому імені, а, навпаки, вшановувати його кожною думкою, кожним словом і вчинком”. WT '04-73.

9 ЛИСТОПАДА

Тіло бажає противного духові, а дух противного тілу, і супротивні вони один одному, щоб ви чинили не те, чого хочете (Галатів 5: 17).

Це велика і постійна битва, бо хоча нова воля самоутверджується, підкорює тіло і примушує його піддаватися новому розуму, однак смертне тіло, не будучи дійсно мертвим, постійно контактує зі світом і противником, постійно отримує від них підбадьорення і підживлюється земними турботами, амбіціями, методами, устремліннями, сутичками і непокірністю новій волі. Жоден святий не є позбавлений випробувань такого роду – боротьби ззовні і всередині. Це мусить бути боротьба до кінця, інакше ми не здобудемо велику нагороду, за яку боремося. Бо хоча з Господньою благодаттю і силою Нове Створіння постійно долає смертне тіло, ця сутичка не може припинитися до смерті. WT '03-424.

10 ЛИСТОПАДА

Любов... не радіє з неправди, але тішиться правдою (1 Коринтян 13: 6).

Чи є принципи добра і зла так міцно закріплені в моєму розумі, чи перебуваю я в такій цілковитій згоді з добром і в такій опозиції до зла, що не буду схвалювати зло, а обов'язково засуджуватиму його, навіть якщо воно приносить мені користь? Чи перебуваю я в такій згоді з добром, із правдою, що не зможу не тішитися Правдою та її успіхом, навіть якщо вона перевертає деякі мої раніше встановлені погляди або завдає шкоди деяким моїм земним інтересам? Любов Бога, змальована тут апостолом як дух Господнього народу, – це любов набагато вища від самолюбства і заснована на незмінних принципах, які день за днем повинні бути щораз виразніше помітні, і яких завжди і будь-яким коштом потрібно твердо триматися. WT '03-57.

11 ЛИСТОПАДА

Докладіть до цього всю пильність, і покажіть у вашій вірі чесноту [стійкість] (2 Петра 1: 5).

Одна з великих труднощів Господнього народу полягає в тому, що твердо вирішивши поступати правильно, а, отже, опираючись спокусі, вони не діють достатньо рішуче. Багато з них говорять спокуснику: цього разу я вирішив не піддаватися. Таким чином у своєму розумі

вони залишають відкритою нагоду, завдяки якій спокусник може повернутися. Властивою була поведінка нашого Господа: ми повинні відкинути спокусу раз і назавжди. Ми повинні зайняти таку стійку позицію, щоб противник навіть не подумав, що варто знову наблизитися до нас з цього боку. “Відійди від мене, сатано, – я буду вклонятися і служити тільки моєму Богу”. WT '04-10.

12 ЛИСТОПАДА

Не будь невірний, але вірний (Івана 20: 27).

Для нас неможливо приступити близько до Господа, якщо ми не будемо проявляти віру і довір'я до Нього, до Його доброти, Його сили, Його мудрості, Його любові. Віру потрібно доглядати і розвивати. Ті самі апостоли, які кричали від страху, коли на Галілейському морі знялася буря, поступово ставали все сильнішими і сильнішими у вірі, аж врешті, як показують записи, могли довіряти і дійсно довіряли Господу в Його відсутності і тоді, коли не могли Його зрозуміти. Так само частиною нашого щоденного уроку повинен бути розвиток довір'я до Господа і роздуми над досвідом нашого минулого життя і над всіма лекціями Його Слова, щоб наша віра в Нього могла ставати вкоріненою та ґрунтовною. WT '04-89.

13 ЛИСТОПАДА

Знає Отець ваш, чого потребуєте (Матвія 6: 8).

Отже наші прохання, наші благання, наші моління до Господа повинні бути про святість серця, про наповнення Його Духом, про духовну поживу, відсвіження, підкріплення. А щодо звичайних речей, Він знає, який шлях ми обираємо, і що буде найкраще для нас, як Нових Створінь, і для наших інтересів. Ми повинні полишити це Йому. Йому не було би приємно бачити, як ми настирливо домагаємось у Нього речей, які Він нам не дає, адже така поведінка не була би проявом віри в Нього, а, навпаки, – проявом сумніву, виявом боязні, що Він забув або зігнував Свою обітницю дати нам все необхідне. WT '04-90.

14 ЛИСТОПАДА

Пильнуйте себе... бо ввійдуть між вас вовки люті, що отари щадити не будуть. Із вас самих навіть мужі постануть, що будуть казати перекручене, аби тільки учнів тягнути за собою (Дії 20: 28-30).

Для дисципліни, проби та остаточної перевірки Божої Церкви необхідно, щоб вона зазнала саме таких несприятливих впливів, бо кожному, хто подолає ці впливи, обіцяна велика нагорода. Якщо ми маємо царювати з Христом, то ми повинні довести наше право царювати шляхом таких самих проб відданості Богу, віри в Його Слово, ревності для Правди, терпеливої витривалості в зневазі та переслідуванні аж до смерті і непохитного довір'я до сили і бажання Бога свого часу визволити і звеличити Свою Церкву. Таким вірним належать потіхи Псалма 91. WT '04-74.

15 ЛИСТОПАДА

А хто каже, що в Нім пробуває, той повинен поводитись так, як поведився Він (1 Івана 2: 6).

Кожен повинен поводитися так, як поведився наш Господь у Своєму щоденному житті і в Своїх стосунках з усім, що є добре, і, відповідно, уникати всього, що є погане. Кожен повинен якомога точніше йти слідами Ісуса. Однак це не означає, що кожен повинен або

може в недосконалому тілі піднятися до всієї досконалості свого Господа, Котрий навіть тілом був досконалий. Це означає саме те, що написано, що ми повинні поводитися так, як поведився Він – таким самим чином, в тому ж напрямку, до тієї ж мети і мірила, які Він визнав і встановив. WT '03-345.

16 ЛИСТОПАДА

Що могла, те зробила вона (Марка 14: 8).

Ми не маємо привілею особисто торкнутися нашого дорогого Відкупителя, але нашим привілеєм є помазувати Господніх “братів” запашними парфумами любові, співчуття, радості та миру. І чим дорожче це може коштувати нам у значенні самовідречення, тим цінніше це буде в очах нашого Старшого Брата, Котрий сказав, що коли ми щось робимо або не робимо для Його братів, то ми це робимо або не робимо для Нього.

...Нашими алябастровими пляшечками є наші серця, які повинні бути наповнені найціннішими і найпахучішими парфумами добрих прагнень, доброзичливості та любові до всіх і особливо до Христа – до Голови, нашого Господа Ісуса, та до всіх членів Його Тіла, Церкви; і перш за все до тих членів ніг Тіла Христа, які сьогодні є з нами, і на яких ми сьогодні маємо привілей виливати милі пахощі любові та посвяти в ім'я Господа, бо ми є Його. WT '99-78, '00-378.

17 ЛИСТОПАДА

Бо Своїм Ангелам [посланцям] Він накаже про тебе, щоб тебе пильнували на всіх дорогах твоїх (Псалом 91: 11).

Це означає, що Бог підійме вірних пастирів і вчителів, котрі “пильнуватимуть душ ваших, як ті, хто має здати справу”. Правда, постануть і фальшиві вчителі, перекручуючи Слово Господа і намагаючись руйнувати ваші душі підступною софістикою. Але, якщо в простоті серця Божі діти для кожної частинки своєї віри вимагатимуть: “Так сказав Господь”, і ретельно перевірятимуть кожну річ Божим Словом, то вони зможуть легко відрізнити правду від обману. Якщо ми вчинили так, то апостол Павло (Євр. 13: 17) радить нам мати довіру. Господь, наш Пастир, потурбується про справжніх овець. WT '04-75.

18 ЛИСТОПАДА

Ангел Господній табором стає кругом тих, хто боїться Його, – і визволяє їх (Псалом 34: 8).

Як зростає довір'я християнина, коли він розуміє, що хоча земні сили можуть йти йому наперекір, хоча сам він, фактично, безсилий дати відсіч противникам, хоча, окрім противників тіла і крові, він бореться також з піднебесними духами злоби – з сатаною і його прибічниками темряви – то однак, з другого боку, “більший Той, Хто за нас, ніж всі, хто проти нас”, і все небесне воїнство є підпорядковане божественній волі і може бути задіяне для просування божественної справи згідно з божественною мудрістю. WT '97-120.

19 ЛИСТОПАДА

Пильнуймо та будьмо тверезі (1 Солунян 5: 6).

Пильнуймо в тому сенсі, щоб старанно зауважувати всі вказівки, дані нам Господом нашим Богом стосовно того, яка служба є прийнятною для Нього. Слідкуймо за собою, намагаючись якомога точніше ступати в сліди великого Первосвященника. Будьмо тверезі в тому значенні, щоб не бути легковажними. Будучи щасливими, радісними в Господі,

вільними від тривожних турбот, які непокоять багатьох внаслідок хибного уявлення про характер і план Отця, ми, однак, можемо тверезо, щиро оцінювати теперішні нагоди і привілеї, пов'язані зі служінням Господу, і не бути бездумно недбалими, дозволяючи нагодам і привілеям вислизати з наших рук, щоб потім шкодувати за ними. WT '02-239.

20 ЛИСТОПАДА

Бо це роблячи, ви ніколи не спотикнетесь (2 Петра 1: 10, Кул.).

Суть полягає не в тому, щоб робити ці речі досконало і без огляду на праведність Христа, яка покриває наші проступки і компенсує наші щоденні недоліки, а в тому, що коли, на додаток до нашої віри в приписану праведність Христа, ми, в міру наших можливостей, розвинули всі згадані чесноти, то ми не спіткнемось. Коли ми зробили все, що могли, ми все ще залишаємось нікчемними слугами, які не сміють покладатися на власну праведність, а тільки на простору шату, яка є нашою через віру в Христа. Водночас, з належною “пильністю”, зі страхом і тремтінням виконуймо власне спасіння, знаючи, що праведність Христа є застосована лише до тих, хто прагне полишити гріх і шукати “святість, без якої ніхто не побачить Господа”. WT '97-148.

21 ЛИСТОПАДА

Усяку радість майте, браття мої, коли впадаєте в різні спокуси (Якова 1: 2, Кул.).

Без сумніву, кожен прагне, щоб всі випробування були вже позаду, і ми були прийняті в коло переможців. Але терпеливість, віра і довір'я повинні виконати в наших серцях працю очищення, роблячи нас податливими, охочими і слухняними для Господа. Нехай ця добра праця продовжується. Радіймо, якщо наші проби принесли нам хоч якісь корисні уроки, якщо вони зробили нас сильнішими характером, стійкішими в правді та праведності, дозволили краще зрозуміти власні слабості і більше остерігатися їх. Можливо, навіть ті сутички, наслідком яких була лише часткова перемога, були нам на користь. Навіть у тих випадках, коли ми, можливо, зазнали повної невдачі, наслідком може бути зміцнення характеру, набуття рішучості проявляти більшу ревність в цьому напрямку і покора серця перед Господом в молитві. WT '02-133.

22 ЛИСТОПАДА

Ревність до дому Твого з'їдає мене (Псалом 69: 10).

Холодні, розважливі люди можуть мати інші добрі якості, але немає жодного місця для холодності чи навіть теплуватості в тих, котрі раз скуштували, що Господь є благий. Палаюча любов повинна спонукувати їх до всепоглинаючої ревності. Так було у випадку нашого Господа Ісуса, і це було однією з причин, чому Він був улюбленим в Отця. Тому нехай усі, котрі прагнуть бути приємними Господнім очам, так наповняться тим самим духом ревності для праведності і правди, щоб це поглинало їх, як жертву на Господньому вівтарі. Це зробить їх найбільш приємними і прийнятними для Нього через Ісуса, нашого Господа. WT '98-112.

23 ЛИСТОПАДА

Бо вам терпеливість [бадьора витривалість, постійність] потрібна, щоб Божу волю вчинити й прийняти обітницю (Євреїв 10: 36).

Отже бачимо, що випробуванням є не лише виконання Божої волі. Після досягнення цієї відмітки, цього рівня характеру в нашому серці, в нашій волі (хоч навіть тільки частково в тілі), ми повинні, завдяки терпеливій витривалості, встановити Божу праведну волю законом

для нашого серця, правилом життя в усіх обставинах і умовах. Тоді, і не раніше, ми здобудемо стан серця, придатний для Царства. Апостол Яків говорить: “Досвідчення вашої віри дає терпеливість [терпеливу витривалість]”, – тобто, якщо наша віра встоїть у випробуванні, вона виробить характер, повний терпеливої витривалості. З другого боку, якщо ми не осягнемо терпеливої витривалості, це означатиме, що наша віра не витримала випробування задовільно, і ми не є придатні для Царства. WT '01-117.

24 ЛИСТОПАДА

І я пильно дбаю про те, щоб завсіди мати сумління невинне, щодо Бога й людей (Дії 24: 16).

Наше сумління, як і всі інші риси нашої зіпсутої природи, вимагає регулювання. Якщо ж сумління потрібно регулювати, то для його встановлення і регулювання ми повинні мати деякий критерій. Сумління схоже до годинника, на циферблаті якого правильно позначені години, однак точність підрахунку часу залежить від правильної настройки його ходової пружини, так щоб вона могла вірно відраховувати години. Схожим чином наше сумління готове вказувати нам на добро і зло, однак покладатися на його правдивість (що добре, а що зло) можна лише після його регулювання відносно нової ходової пружини, нового серця, чистої волі, приведеної до повної згоди із законом любові, який представлений нам у Божому Слові. WT '00-360.

25 ЛИСТОПАДА

Випробовуваний, хай не каже ніхто: “Я від Бога спокушуваний”. Бо Бог злом не спокушується, і нікого Він Сам не спокушує (Якова 1: 13).

Є різниця між спокусами, які Отець вважає доцільними, і спокусами, які приходять від противника. Перші є випробуваннями на вірність Богу та принципам праведності й мають на меті бути благословенням і допомогою для всіх тих, котрі витримують їх і котрі таким чином покажуть свою відданість праведності. А от спокуси сатани є чимось на зразок пасток і тенет зла і поганих вчинків, спокус представляти добро у вигляді зла, а зло у вигляді добра, видавати світло за темряву, а темряву – за світло. В цьому сенсі спотворення і заманювання у зло Бог нікого не спокушує. WT '04-7.

26 ЛИСТОПАДА

І промовив до нього [Мойсея] Господь: “Що то в руці твоїй?” (2 Мойсея 4: 2).

Якщо хто-небудь хоче, щоб Господь більше вживав його у Своїй благословенній службі, то нехай він спочатку старається бути придатнішим для неї. Нехай він наслідує цього улюбленого і шанованого слугу, Мойсея, в покорі, смиренні, енергійності, невтомній ревності і самовідданій службі Господу. Але мудрий управитель завжди буде намагатися розвивати свої природні здібності, а не сподіватися, що Господь вчинить чудо для його успіху, і він не витрачатиме дорогоцінного часу в намаганні розвинути те, чим не володіє від природи. WT '94-143.

Тож нехай кожен з нас через покору, ревність, через любов до Господа і Його справи, через віру в Його силу старається бути в тому стані серця і розуму, який зробить нас готовими бути задіяними і корисними в будь-якій сфері божественної служби, до якої Господу може впадобатись покликати нас. WT '01-348.

27 ЛИСТОПАДА

Усякою молитвою й благанням кожного часу моліться духом, а для того пильнуйте з повною витривалістю та молитвою за всіх святих (Ефесян 6: 18).

Ми повинні мати духа молитви в усьому, що говоримо і робимо. Іншими словами, в усіх життєвих справах наші серця постійно повинні звертатися за керівництвом до Господа, щоб ми з усіх сил і прийнятним для Нього способом могли робити все, що наші руки знайдуть для виконання, щоб ми могли знайти в Ньому захист від спокуси, яка інакше була б для нас нестерпною, і щоб в кінцевому результаті ми могли бути визволені від лукавого і отримали місце в Царстві нашого Господа. Брати і сестри, щораз більше пам'ятаймо і впроваджуємо в життя ці слова нашого Господа: “Пильнуйте й моліться, щоб не ввійти в спокусу”. WT '01-80.

28 ЛИСТОПАДА

Як спокій Він дарує – хто тоді потривожить? (Йова 34: 29, Кул.).

Хто, як не Він, “Бог потіхи всілякої”, може дати спокій посеред сум'яття, яке огортає душу, як раптова буря на морі? Як моряки на океані під час небезпеки, ми волаємо до Нього, і Він приводить нас до бажаної гавані – благословенної гавані – спокою і миру в Бозі.

Що є тим благанням, яке у відповідь приносить мир? Це не є молитва про те, щоб були усунені всі причини для тривоги, адже не завжди божественною волею є дати мир людському духу саме таким чином, бо не завжди це є найкращий спосіб. Однак це є благання, яке ніколи не вхибить принести спокій, який ніхто не зможе “потривожити”. Це – молитва про милу, довірливу, повну любові згоду з Божою волею. WT '96-259.

29 ЛИСТОПАДА

Тримаймо непохитне визнання надії, вірний бо Той, Хто обіцяв (Євреїв 10: 23).

Божа обітниця – це фундамент, на якому будується все, на що ми надіємося, – чи то стосовно характеру, чи стосовно прийдешньої слави. Тож високо цінуймо цю правду, щоб ми не скомпрометували її в якому-небудь сенсі чи якою-небудь мірою. Тримаймось Правди не тільки в букві, але й в дусі – в любові до неї, тому що вона правдива, а також чудова і велична. І завжди пам'ятаймо про важливість терпеливої витривалості, щоб ми могли не лише розвивати християнські риси і впроваджувати їх в чин, але щоб могли з радістю приймати проби, переслідування або труднощі, які наш Господь може вважати доцільним допустити на нас для нашого випробування і для розвитку такого характеру, який, як Він пояснює, має для нас першорядне значення, і без якого не можна ні досягти, ні зберегти досконалої любові. WT '01-119.

30 ЛИСТОПАДА

Ото Я з вами повсякденно аж до кінця віку (Матвія 28: 20).

Безперечно, Той, Хто дбайливо наглядав за працею сівби, не менш зацікавлений і дбайливий щодо жнив. Тож запустімо серп Правди із завзятістю і відвагою, пам'ятаючи, що ми служимо Господу Ісусу, що ми не є відповідальні за жнива, а лише за наші зусилля у збиранні тієї дозрілої “пшениці”, яку можемо знайти. Якщо потрібна велика праця, щоб відшукати лише кілька зерен дозрілої пшениці, то ми тим більше повинні радіти тими, кого знайшли, і вчитися любити і оцінювати те, що є рідкісне і цінне. Використовуючи в цій службі всю мудрість, на яку ми здатні, пам'ятаймо також, що, даючи нам частку в Своїй праці, Господь має на меті не стільки те, що ми можемо зробити, скільки благословення, яке принесе нам ця праця. WT '01-155.

1 Г Р У Д Н Я

Люби свого ближнього, як самого себе (Матвія 22: 39).

Якщо ви не хочете, щоб ваші ближні вживали свій розум і язик для лихих підозрінь і наклепів проти вас, то й ви не повинні так поступати з ними. Закон Господа наказує всім, хто перебуває під Його Угодою, бути на осторожі, щоб не поширювати ані одного підозріння проти ближніх. А якщо підозріння без доказу було нав'язане розуму супутніми обставинами, то новий розум швидко, з притаманною йому доброзичливістю, урівноважить підозріння припущенням про помилкову інформацію або хибне представлення і завжди виправдає мнимого винуватця за відсутністю доказів. WT '99-72.

2 Г Р У Д Н Я

А тепер чого гаєшся? Уставай й охристися (Дії 22: 16).

В цьому зверненні є прямота, гідна наслідування всіма, котрі мають вплив на інших і намагаються привести їх на правильну дорогу. Спонукуйте їх не зволікати, спонукуйте їх до повного і абсолютного послуху, до повного визнання Господа і Правди. Якщо після того, як їхні очі віри побачили Господа, а їхні вуха почули Його голос, вони не схильні до швидкого послуху, то ще менш ймовірно, що вони будуть схильні до нього через деякий час, коли світ, тіло і диявол казатимуть їм: “Не впадайте в крайності, будьте стриманими, не посвячайте себе повністю Господу. Ваші сусіди і друзі будуть думати, що ви несповна розуму; це стане на заваді вашим надіям і планам і перетворить ваших друзів у ворогів. Це буде коштувати вам надто дорого. Не поспішайте”. WT '01-186.

3 Г Р У Д Н Я

І як ти зберіг слово терпіння Мого, то і Я збережу тебе від години спокуси, яка має прийти на весь світ, щоб випробувати тих, які живуть на землі (Об'явлення 3: 10, Дерк.).

Це особлива нагорода для тих, котрі з терпеливою витривалістю біжать у перегонах у теперішньому часі, в Лаодикійському періоді. Хоча ми не мали привілею втекти від години спокуси, однак наш привілей – мати особливе зрівноважуюче благословення, як наслідок того, що ми живемо в час парусії (присутності) нашого Господа. Ми можемо мати спільність з Ним, Його вказівки, духовну поживу, яку Він тепер роздає як “своєчасний харч”; і все це таким чином і такою мірою, як не мав ніхто з вірних у минулих періодах часу. Однак, як і слід було сподіватися, ця величезна ласка є відповідною компенсацією за витонченість і суворість проб цієї години спокуси, що приходить на весь світ. Якщо коли-небудь і була потрібна терпелива витривалість, то вона потрібна тепер. WT '01-118.

4 Г Р У Д Н Я

Отож, коли ви, будши злі, потрапите добрі дари своїм дітям давати, – скільки ж більше Небесний Отець подасть Духа Святого тим, хто проситиме в Нього? (Луки 11: 13).

Якби усі з посвяченого Господнього народу могли прийти до рівня, де головною метою життя, темою всіх їхніх молитов було б бажання мати більшу міру Духа Господа, духа святості, духа Правди, Духа Христа, духа здорового розуму, – то яке б це означало благословення! Якби тоді вони боролися з Господом аж до світанку, то, захопившись за Нього, вони обов'язково отримали б бажане благословення. Господь об'явився Своєму народу з

особливою метою – дати їм це благословення. Проте Він стримує його, поки вони не навчаться його цінувати і щиро бажати. WT '01-271.

5 Г Р У Д Н Я

Виберіть собі сьогодні, кому будете служити... А я та дім мій будемо служити Господеві (Ісуса Навина 24: 15).

Нехай інші шанують того чи те, що хочуть. Ми, котрі скуштували, що добрий Господь, котрі пізнали Його через Його Слово, через Його провидіння та силу духа, яким ми є знову зачаті до новизни життя – ми не можемо робити нічого іншого, як тільки вшановувати нашого Бога. Шануючи Його, ми повинні беззастережно довіряти Йому. А беззастережно довіряючи Йому, ми будемо раді йти будь-яким шляхом, який Він може нам вказати. Так довіряючи Йому і так ідучи, ми задоволені усім, що нас чекає, бо “нас веде Його рука”. І будьмо переконані, що, йдучи таким чином за правдивим Пастирем, ми врешті-решт дійдемо до небесної кошари. В цих запевненнях ми маємо радість, мир і благословення серця навіть у домі нашої мандрівки, коли ми ще не досягли небесного міста. WT '01-284.

6 Г Р У Д Н Я

Людина, що стриму не має для духа свого, – це зруйноване місто без муру (Приказки Соломона 25: 28).

Найбільшою битвою є битва зі собою. Ми маємо Господнє слово, що той, “хто панує над собою самим [своїм розумом, волею], кращий від завойовника міста”, тому що він належним чином навчився використовувати войовничість справжнього характеру в правильному напрямку – в контролюванні себе. Лише після того, як ми отримали значний досвід боротьби з гріхом і самолюбством у собі, досвід у витягуванні колоди з наших власних очей, в доланні гніву, злоби, ненависті та суперечки в наших власних серцях і плоті, – лише після того і завдяки цій суворій боротьбі й досвіду ми будемо приготівані підтримувати братів, підтримувати наших ближніх у їхніх труднощах – допомагати їм долати перешкоди і слабкості. WT '01-295.

7 Г Р У Д Н Я

Коли був лихословлений, Він не лихословив взаємно (1 Петра 2: 23).

Ісус терпеливо переносив і засвоював уроки, доказував Свою вірність, розвивав і показував Свій справжній характер, відчував і проявляв Свою любов, Свою жалість до людей в їхньому засліпленні та неуцтві не тому, що Його вороги знайшли в Ньому щось, за що могли б заслужено і справедливо докоряти Йому і лихословити, і не тому, що Його вороги були такі близькі до досконалості, що Він не міг знайти в них нічого вартого осуду і звинувачення, – а тому, що Він був так цілковито підкорений божественній волі, що міг приймати глузування та лайку людей і міг переносити все це покійрно і терпеливо, пам’ятаючи, що навіть до цього Він був покликаний. WT '01-298.

8 Г Р У Д Н Я

Коли вас світ ненавидить, знайте, що Мене він зненавидів перше, як вас (Івана 15: 18).

Як наш Учитель був зненавиджений без причини, так нехай, наскільки це можливо, буде і з нами – щоб ненависть, злоба, заздрість і вбивство, які можуть сипатись на нас, могли бути повністю незаслужені нами, щоб наше життя було якомога чистіше, щоб, наскільки можливо, наші думки, слова і діла могли показувати славу нашого Господа і розповідати про нашу

любов до всіх людей і особливо до дому віри. Незабаром, коли церква буде прославлена і буде запроваджена нова епоха, тоді ті, котрі тепер ненавидять нас... схиляться перед нами, як перед Господнім Помазанцем, і ми матимемо велику радість піднімати їх... і допомагати їм повернутися до повного образу і подоби Бога. WT '01-300.

9 Г Р У Д Н Я

Блаженна людина, яка витримає спокусу, бо, будучи випробувана, одержить вінець життя, який обіцяв Господь тим, які люблять Його (Якова 1: 12, Дерк.).

Якщо б тільки ми пам'ятали факт, що кожне випробування, кожне переслідування, кожна життєва трудність, яким дозволено прийти на тих, котрі вчинили угоду жертви з Господом, є для того, щоб перевірити їх, випробувати їхню любов, виявити чи їхні характери є стійкі, вкорінені й засновані в праведності і будуються в любові, то всі проби, труднощі та спокуси постали б перед нами в новому світлі й значно допомогли б нам вести добру боротьбу і перемагати. Ми б сказали тоді: якщо цими незначними випробуваннями Господь перевіряє мою любов і посвячення Йому, то якими б незначними чи якими б важливими вони не були, я старанно використаю їх як сприятливі нагоди показати моему Господу повноту моєї любові та посвячення Йому і Його справі. WT '98-41.

10 Г Р У Д Н Я

Я шаную тих, хто шанує Мене (1 Самуїлова 2: 30).

В якому б напрямі Господньої служби Йому не було б до вподоби відкрити нам двері нагоди, ми повинні ввійти туди негайно і енергійно – з ревністю до Нього і справи, до якої Він нас покликав. Це одна з умов нашого прийняття Ним. Якщо ми ліниві, неухважні до нагод, вони, без сумніву, будуть забрані від нас і передані іншим, бо Господь цілком може підняти того чи іншого слугу для служіння Його справі без втручання чи насильства над нашою вільною волею. Давайте щораз більше оцінювати привілей співпраці з Богом – особливо коли мова йде про ту велику службу, яку виконує наш Господь і Учитель Ісус, і до спільності в якій ми були покликані як Його наречена і співспадкоємці. WT '01-318.

11 Г Р У Д Н Я

Дай Мені, сину Мій, своє серце, і очі твої хай кохають дороги Мої (Приказки Соломона 23: 26).

Серце, воля, таким чином віддана Богу, намагається пізнати божественну волю, вхопити божественну думку і слухатися її словом і ділом. Якою мірою досягається цей стан нового розуму, такою мірою починається всебічне оновлення життя – в прагненнях, надіях, почуттях і зусиллях. Саме з цієї причини віруючим дається об'явлення божественної волі та плану – щоб через зростання в його пізнанні, через роздуми про ці речі, через наповнення розуму божественним планом і волею перетворюючий вплив міг поширитися на всі сторони життя. WT '01-324.

12 Г Р У Д Н Я

Бо як він думає в серці своїм, такий і він (Приказки Соломона 23: 7).

Кожному з посвяченого Господнього народу належить старанно відкидати скверну і слідкувати, щоб вона не ввійшла до нашого серця, наших думок, розуміючи, що, як наслідок, вслід за нею (більшою чи меншою мірою) прийде наше опоганення. Кожен, хто втримує чистоту думок, прикладатиме порівняно менше зусиль для дотримання чистоти слова і діла.

Чи скверна походить з того боку, чи з іншого – від світу, тіла чи диявола, – вона перш за все атакує розум. Якщо цей напад відбитий, то перемога здобута. Якщо не відбитий, то ми не знаємо, якими можуть бути наслідки. Як говорить апостол Яків: “Пожадливість [яке-небудь самолюбне бажання] потому, зачавши [в розумі], народжує гріх [розвиває грішні слова чи діла], а зроблений гріх народжує смерть”. WT '01-325.

13 Г Р У Д Н Я

Не залічи їм, о Господи, цього гріха (Дії 7: 60).

Яким великим благословенням для всіх духовних ізраїльтян було б засвоєння цього уроку, а саме: якщо ми приймаємо наслідки якої-небудь справи як добрі, і якщо розуміємо, що ми були проваджені до цих наслідків божественним провидінням, то ми повинні в думках і почуттях бути надзвичайно великодушними і дружелюбними до тих, хто був вжитий як знаряддя провидіння, без огляду на факт, що вони могли мимоволі повчати нас, або, подібно до братів Йосифа, сподівались зовсім інших наслідків. Ті, котрі здатні так дивитися на справи і сили, які діють в їхньому щоденному житті, є здатні, як сказав апостол, постійно перемагати в Господі. І в таких не знайдеться жодного місця для гіркоти або нарікань – чи то проти сатани, чи проти будь-кого з його слуг. WT '01-331.

14 Г Р У Д Н Я

Блаженні милостиві, бо помилувані вони будуть (Матвія 5: 7).

Не всі це знають, однак це факт, що найвеличнішою рисою, яку людина може розвинути, і яка приносить найбільшу кількість благословень, є богоподібна риса милосердя, співчуття, доброзичливості. Господь кладе великий натиск на цю рису милосердя, говорячи, що якими б не були інші досягнення в знанні чи благодаті, якщо ми не маємо цієї риси, то ніколи не можемо бути прийнятними для Нього: якщо ми не маємо милосердя до інших, наш Небесний Отець ніколи не матиме милосердя до нас. І щоб переконати нас, що ми не повинні вважати милосердя лише зовнішньою формою, видимістю прощення і доброзичливості, наш Господь роз'яснює справу, кажучи: “Якщо не прощаєте ви від серця один одному, то і ваш Небесний Отець не простить вам” ...Лише милостиві будуть помилувані, а якщо ми не маємо милосердя від Господа, то все втрачене, тому що з природи ми, як і інші, є дітьми гніву і знаходимось під справедливим осудом. WT '01-332; '00-70.

15 Г Р У Д Н Я

Господь – то мій Пастир (Псалом 23: 1).

Називаючи Свій народ Своїми вівцями, Господь вибрав дуже істотний символ характеру, який Він хотів би бачити в них. Найбільш примітними прикметами овець є покора, тямучість і слухняність пастирю, чий турботі вони повністю себе ввіряють... Справжня вівця уважно прислухається до ледь вловимих інтонацій в голосі Пастиря – тобто, вона буде скарбувати Його слова у своєму серці, буде вивчати Його провидіння і розвивати єдність та особисту спільність з Господом, яка є її привілеєм. Ті, котрі таким чином перебувають в Ньому, ніколи не можуть збитись з дороги.

“Ніколи, ніколи не можуть вони дорогу свою загубити”. WT '02-365.

16 Г Р У Д Н Я

Чи довго ви будете скакати на двох галузках? Якщо Господь – Бог, ідіть за Ним, якщо Ваал – ідіть за ним (1 Царів 18: 21).

Нам потрібен деякий критерій, так би мовити, деяка річ, яка допоможе нам вирішувати, яка дасть розуму можливість швидко приймати рішення. Цим критерієм повинна бути Божа воля. Отже, зрозуміти Господню волю стосовно якого-небудь питання означає прийняти її – як тільки її вдалося збагнути... Здатність вирішувати швидко, вирішувати завжди правильно, якою є Господня воля, вимагає деякого досвіду і дисципліни. Однак чим швидше ми почнемо, тим швидше набудемо вправності. Чим енергійніше ми вирішимо пізнавати Господню волю, чинити її та своєю готовністю показувати Йому, що робимо це із задоволенням, тим краще і швидше виявимо, що наш характер розвинувся у властивому напрямку. WT '02-42.

17 Г Р У Д Н Я

Любі, зо страхом і тремтінням виконуйте своє спасіння. Бо то Бог викликає в вас і хотіння, і чин за доброю волею Своєю (Филип'ян 2: 12, 13).

Бог приготував для нас відкуплення, яке є в Христі Ісусі. Бог притягнув нас до Себе і обіцяв нам усяку своєчасну милість, щоб іти стежкою праведності, і навіть більше – щоб ступати в сліди Ісуса по дорозі самопожертви. Тому, якщо ми стараємося зі страхом і тремтінням – з великою обережністю – виконувати наше спасіння, ми маємо привілей завжди усвідомлювати, що нам обіцяна благодать для своєчасної допомоги, і завжди бути впевненими, що наші найкращі зусилля до праведності є прийнятні для Бога лише тоді, коли вони представлені Йому через заслугу праведності Христа, приписану нам вірою. WT '97-147.

18 Г Р У Д Н Я

Господь – мені помічник, і я не злякаюсь, що зробить людина мені? (Євреїв 13: 6).

Щоб триматися правильного шляху в житті, щоб уміти зустрічати проби і труднощі життя (коли вони приходять на нас) і приймати їх у властивому дусі, вказаному Господом, – в дусі, який радіє в незгодах і вважає всі такі випробування радістю, – потрібно усунути страх перед людиною, який веде в пастку. І Господь велів нам боятися Єгови, а не наших смертних ближніх. Праведний є відважний, як лев, тихий, як голубка, і покірний, як ягня. Це особливе поєднання повинно проявлятися в кожному християнині, і ми сумніваємося, що його можна знайти деінде. WT '02-45.

19 Г Р У Д Н Я

Хай не хвалиться той, хто меча припинає, а той, хто розв'язує (1 Царів 20: 11).

Проба витривалості, безперечно, є однією з найсуворіших проб вірності, яким підлягає вибрана церква (Тіло Христа). Ця проба вимірює і відмічає силу кожної іншої чесноти і благодаті, і жодний воїн хреста не буде коронований лаврами перемоги, якщо він не встоїть у цій пробі... В битві цього дня, як і в усіх інших битвах, ворог намагається захопити зненацька, несподівано атакувати і подолати Господній народ. Тому єдиним приготуванням, яке можна зробити для таких надзвичайних ситуацій, є постійна пильність, молитва і зодягнення в повну Божу зброю – Правду і Духа Правди. WT '94-155.

20 Г Р У Д Н Я

Силкуйся поставити себе перед Богом гідним, працівником бездоганим, що вірно навчає науки правди (2 Тимофія 2: 15).

Як багато змісту в цьому слові “силкуйся”, і лише старанний знаходить вузьку дорогу до божественного схвалення і прийняття. Старайся показати себе гідним: вивчай доктрину, вивчай свою поведінку, тримай її в згоді з доктриною. Вчися, як сприяти миру і процвітання Сіона, як захищати себе та інших від стріл облуди та отрути зла – світського духа. Старайся виконувати обов’язки вірного воїна хреста – як незначні на вигляд, так і найсміливіші та найшляхетніші діла. WT '02-318.

21 Г Р У Д Н Я

Хто гідний? (Об’явлення 5: 2).

Улюблені, коли ми усвідомлюємо, що до цього часу Бог вважає нас гідними дивитись у звій Його плану, який був розпечатаний для нас благословенним Господом Ісусом, Левом із племені Юди, то давайте доводити, що ми гідні продовжувати дивитись в нього і читати дивні речі Його закону, через вірний послух і відданість йому в усьому. Не легковажмо нашого великого привілею вважатися гідними мати частку в благословенній місії віддзеркалювання світла божественної правди. Спробуймо доказати, що ми є каменями рідкісної цінності, справжніми діамантами, які щиро приймають і чудово передають іншим світло правди, вірно переносючи найсупотіший натиск, який Бог може дозволити на нас. Бо якщо ми вірні в цих малих речах, то у властивому часі будемо також вважатися гідними царювати з Христом у силі та великій славі. WT '02-333.

22 Г Р У Д Н Я

Хто від цього очистить себе, буде посуд на честь, освячений, потрібний Володареві, приготований на всяке добре діло (2 Тимофія 2: 21).

Якщо хто-небудь бажає честі від Бога, то нехай він не втомлюється шукати її вказаним Богом шляхом – на стежці покори, тому що Господь дає Свою благодать покірним. Якщо ви хочете бути посудом, придатним для Господнього вжитку, посудом на честь, покоріться під міцну Божу руку, і Він повищить вас Свого часу. В кожному разі не поспішайте з цим, а все, що ваша рука знайде до виконання, робіть з усіх своїх сил, починаючи і постійно продовжуючи очищати свою земну посудину, щоб вона могла бути придатною для вжитку Володарем. WT '02-319.

23 Г Р У Д Н Я

А слово на часі своєму – яке воно добре! Золоті яблука на срібній тарелі, – це слово, проказане часу свого (Приказки Соломона 15: 23; 25: 11).

Коли ми розмовляємо з тими, хто має вуха для слухання і запитує про шлях до Господа, нам слід пам’ятати, що в житті людей бувають великі кризи, виняткові випадки, в яких одне слово може мати більшу вартість, більше значення, ніж мала б сотня чи тисяча слів в інший час і за інших обставин. Ми повинні бути жвавими в Господній службі (вчасно це, чи ні для нас самих), готовими з радістю віддавати наше життя за братів... Однак слід розрізняти між тим, що є невчасним для нас, і що є невчасним для інших. Ми повинні бути готові служити іншим в будь-який час, незважаючи на невчасність для нас, якщо це буде вчасно для них і нагодою для них. Ми не повинні нав’язуватися навіть з Євангелією в невідповідний час, якою б зручною не була ця нагода для нас самих. WT '02-381, 382.

24 Г Р У Д Н Я

Ти ж даси Йому ймення ІСУС, бо спасе Він людей Своїх від їхніх гріхів (Матвія 1: 21).

Звертання уваги на ці незначні обставини, через які божественне провидіння приготувало народження нашого Спасителя і послання Євангельської звістки, зміцнює віру Господнього народу. Усвідомлення Божої турботи навіть над малими речами минулого дає основу для впевненості в Його мудрості й у тому, що Він подбає про ті риси Свого плану, які ще належать майбутньому, – виконає всі надзвичайно великі та цінні обітниці, які зосереджені в Тому, Хто народився у Віфлеємі. Усвідомлення божественного провидіння в більших справах божественного плану стимулює також віру в Господнє провидіння в особистих і більш приватних справах Його народу. WT '00-8.

25 Г Р У Д Н Я

Не лякайтесь, бо я ось благовіщу вам радість велику, що станеться людям усім. Бо сьогодні в Давидовім місті народився для вас Спаситель, Який є Христос Господь (Луки 2: 10, 11).

Хоча ми не можемо погодитись, що це належний день для святкування народження нашого дорогого Відкупителя, а зобов'язані наполягати, що воно відбулося близько 1-го жовтня (II том, стор. 54), однак, оскільки Він не висловив бажання, щоб ми святкували Його народження, то зовсім несуттєво, на який день припадає святкування цієї такої значної для всіх події. В цей день, який загально святкують, ми цілком властиво можемо приєднатися до усіх тих, чії серця є в стані любові та вдячності до Бога і Спасителя. Звичай в цей час року давати на пам'ять один одному маленькі подарунки виглядає для нас особливо слухним. Від Бога походить всякий добрий і досконалий дар. Він постійно дає, а ми постійно отримуємо від Нього. Але поміж усіма Його дарами є один найважливіший для нас дар – це дар Його Сина, щоб Він став нашим Відкупителем. WT '03-457.

26 Г Р У Д Н Я

Тільки будь дуже сильний та відважний (Ісуса Навина 1: 7).

“Будь сильний і відважний”. Є різні види відваги. Один вид породжений егоїзмом і самовпевненістю, інший вид породжений необачністю, яка нездатна враховувати труднощі ситуації. Але відвага, яку прищеплює Господь, яку повинні намагатися здобути всі духовні ізраїльтяни, – це відвага, яка, незворушно і спокійно дивлячись на проби і труднощі шляху і покійно визнаючи своє невміння впоратись із ситуацією, є підтримувана вірою в Господа – довір'ям до божественних обітниць, котре дозволяє зміцнитися Господом і могутністю сили Його. WT '02-285.

27 Г Р У Д Н Я

Дітоньки, – бережіться від ідолів (1 Івана 5: 21).

Ми повинні покладатися не на провідників, а на Господа. Це не означає, що ми не повинні довіряти провідникам і не повинні визнавати провідників, адже вся історія Господньої діяльності зі Своім народом (як образним, так і прообразним) показує нам, що Йому до вподоби використовувати людські знаряддя як Своїх представників у навчанні і веденні Свого народу від благодаті до благодаті, від знання до знання. Урок, який потрібно засвоїти, полягає в тому, що Господь є повністю здатний вести Свої справи, що хоча ми можемо шукати Його керівництва через людських представників, ми покладаємось не на них, не на їхню мудрість, їхню силу, а на мудрість і силу Господа, яка веде їх і нас через них. WT '02-284.

28 Г Р У Д Н Я

Буде пити з струмка на дорозі, тому то підійме Він голову (Псалом 110: 7).

Ми відчуваємо потребу прохати Господа, нашого Учителя і Голову, щоб Він щораз більше благословив нас тоді, коли ми з новою ревністю стараємося вірно і радісно пити зі струмка життєвого досвіду і набувати з нього мудрість, яка вишколить нас і приготує до Його служби в майбутньому, яка краще пристосує і приготує нас до Його служби також в теперішньому часі та зробить нас здатними через Його благодать звіщати Його чесноти в усіх важких обставинах і складностях життя, щоб прославляти Його в нашому тілі й душі, які є Його. Коли ми п'ємо зі струмка, навчимося від пташок, які, коли п'ють, постійно піднімають голову, мовби дякуючи Богу. Постійно складаймо вдячність нашому Господу за кожен присмак життєвого досвіду, за кожен урок, за кожне випробування – засвоюючи їх усіх для нашого духовного розвитку. WT '02-14.

29 Г Р У Д Н Я

Сій ранком насіння своє, та й під вечір хай не спочиває рука твоя, не знаєш бо ти, котре вийде на краще тобі, – оце чи оте, чи обоє однаково добрі (Еклезіяста 11, 12).

Всі з числа Господнього народу, відповідно до їхнього бажання бути служителями Правди, постійно повинні бути насторожі, щоб зауважувати нагоди для служіння, і повинні сподіватися, що Господь буде вести і використовувати їх. Де б ми не побачили докази посвячення Господу і Його Слову, ми повинні бути готові простягнути руку допомоги... Ми повинні бути готові передати далі отримане нами благословення, вважаючи це головною справою життя кожного, хто посвятив себе служінню Царю царів. WT '02-71.

30 Г Р У Д Н Я

Ти добром Своім рік вкороновуєш (Пс. 65: 12).

Коли ми переглядаємо керівництво божественного провидіння протягом минаючого року, нехай Божа доброта і милосердя підтримають нашу віру і довір'я до Нього і в наступаючому Новому році. Правильний погляд назад з боку справжньої Божої дитини дозволить їй не лише віддавати вдячність за минуле, але й піднімати очі та голову, усвідомлюючи, що наше визволення є ближче, ніж тоді, коли ми вперше повірили, і що Той, Хто почав добру працю в нас, може і хоче завершити її, якщо тільки ми будемо продовжувати підкоряти свою волю, своє життя, своє все Його мудрій та люблячій турботі. WT '00-365.

31 Г Р У Д Н Я

Чим я відплачу Господеві за всі добродійства Його на мені? Я чашу спасіння прийму і прикличу Господнє Ім'я! Присяги свої Господеві я виконаю перед усім народом Його (Пс. 116: 3-5).

Закінчення року є чудовою нагодою, щоб зробити нові постанови на наступаючий рік. Улюблені брати, зробимо багато добрих постанов стосовно того, якими ми хочемо бути, що хочемо робити, як хочемо страждати разом з нашим Господом, щоб з Його благодаттю ми могли вчинити його найкращим роком у нашому житті – роком найбільших надій, найбільших старань і, з Господньою благодаттю, роком найбільших успіхів у самопожертві, в доланні світу і його духа, у перемаганні себе і бажань плоті, в опорі противнику, в прославлянні нашого Господа і в благословенні Його народу. WT '99-286.

МОЛИТВА

Але не тільки воно, але й ми самі, маючи зачаток Духа, і ми самі в собі зітхаємо, очікуючи синівства, відкуплення нашого тіла (Римлян 8: 23).

Господній народ не повинен виставляти напоказ свої труднощі, оплакуючи свою долю. Навпаки, він має престол благодаті і вказівки Божого Слова, які навчають його, чому взагалі дозволені теперішні злі умови, і як, коли і чому наближається час, в якому з усіх облич будуть витерті всі сльози, і більше не буде зітхання, і крику, і вмирання. Тому, замість того, щоб стогнати перед світом, Господній народ повинен радіти і звіщати чесноти Того, Хто покликав нас з темряви до дивного світла Свого. Наше співчуття до бідного світу, який не має цих переваг, повинно так спонукувати нас розповідати їм євангелію, що наші власні біди відійдуть на другий план – частково забудуться. WT '02-40.

ТЕРПЕЛИВІСТЬ

Робіть усе без нарікання (Филип'ян 2: 14).

Всі ми можемо мати в нашій природній вдачі схильність до нарікання, ремствування, оплакування нещастя, які приходять на нас, навіть тих, що приходять внаслідок служби Правді. Але коли ми щораз більше розвиваємо в собі небесний характер, Господь, безперечно, буде сподіватись, що поступово ми щораз більше будемо досягати рівня, який Він виставив перед нами, на якому проби і труднощі сьогодення будуть більш ніж відшкодовані, переважені Його милостивими обітницями і свідоцтвами Його Духа, що всі ці речі разом допомагають нам на добре – доставляють нам більшу славу шляхом приготування нас до неї. WT '02-40.

ЩЕДРІСТЬ

Бог любить того, хто з радістю дає (2 Коринтян 9: 7).

Це стосується не тільки грошових справ, як загально вважається, але й усіх наших маленьких приношень і жертв для Нього та Його справи. Якщо ми хочемо подобатися Господу, зростати в Його ласці і бути більш близькими Йому, то ми повинні щораз більше приводити наші серця до стану, який Він схвалює, який Він любить, тобто до стану ревності, щедрості, готовності в кожній службі, яку можемо виконати. Біда багатьох християн полягає в тому, що вони не засвоїли повністю, яким великим привілеєм цього Євангельського віку ми втішаємося – що нам дозволено представляти Господу наші маленькі жертви і самозречення під запевненням, що наші недосконалі діла будуть прийнятні для Бога через Христа. WT '02-42.

ЧИСТОТА

І не беріть участі в неплідних ділах темряви, а краще й докоряйте (Ефесян 5: 11).

Наш докір гріху завжди повинен бути через живі листи нашого щоденного життя, яке, як яскраве і сяюче світло, повинно весь час докоряти поведінкою, поглядом, вчинком, інтонацією кожній схильності до темряви і гріха. “Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла та прославляли Отця вашого, що на небі”. Інколи для нас може бути властивим, а інколи навіть обов'язковим сказати або зробити щось на протидію темряві, але світло побожного життя, свідкуючи для Правди і виявляючи Святого Духа, без сумніву, є одним з найміцніших докорів гріху, який можна дати. WT '02-74.

Х В А Л А

[Він] дав пісню нову в мої уста, для нашого Бога хвалу (Псалом 40: 4).

Наповнення Духом Господа провадить до пісень і радощів не лише з уст, але й з серця – відсвіжаючи, заспокоюючи і підносячи не лише співака, але й слухача. Ця “нова пісня” в серці робить християнина істотою відокремленою і відмінною від усіх інших довкола нього. Через те, що ця пісня є в серці, вона мусить бути також на устах і мусить впливати на всі життєві справи, тому що ми не можемо не розповідати про ті речі, які так дивовижно піднесли і відсвіжили наші душі. WT '02-75.

ГОТОВНІСТЬ ДОПОМОГТИ

І коли терпить один член, то всі члени з ним терплять; і коли один член пошанований, то всі члени з ним тішаються (1 Коринтян 12: 26).

Кожен член, наскільки він є в згоді з Головою і Його духом любові до членів, буде швидкий до дії. Інколи в наших людських тілах рука може прийти на допомогу пошкодженному члену так швидко, що здається неможливим збагнути, що спочатку голова передала повідомлення, а потім наша рука, керована головою, подала допомогу. І так само є з членами Тіла Христа. Ті, хто є в повній єдності і взаєморозумінні з Головою, Господом, є до такої великої міри “одним духом” з Ним, так прагнуть виконувати Його волю, і так добре поінформовані щодо Його волі, що інколи здається, ніби вони діють майже автоматично, надаючи допомогу словом чи ділом, чи якимось інакше, тим, з ким мають справу. WT '02-103.

2 МОЙСЕЯ

4: 2 Лист. 26

20: 7 Лист. 8

33: 14 Вер. 18

5 МОЙСЕЯ

13: 3 Лют. 18

ІСУСА НАВИНА

1: 7 Груд. 26

24: 15 Груд. 5

1 САМУЇЛА

2: 30 Груд. 10

3: 18 Лист. 2

15: 22 Трав. 13

16: 7 Трав. 4

1 ЦАРІВ

18: 21 Груд. 16

20: 11 Груд. 1

2 ХРОНІК

19: 11 Жовт. 25

ЕЗДРИ

10: 11 Серп. 3

ЙОВА

34: 29 Лист. 28

ПСАЛМИ

16: 8.....	Лип.	3
16: 1.....	Черв.	18
17: 15.....	Черв.	13
19: 1-4.....	Черв.	3
19: 12-14.....	Серп.	12
23: 1.....	Груд.	15
23: 4.....	Серп.	21
23: 5.....	Трав.	10
23: 6.....	Вер.	22
25: 9.....	Січ.	31
25: 12.....	Лип.	6
27: 14.....	Січ.	4
29 : 11.....	Вер.	16
31: 1.....	Черв.	5
31: 3.....	Лют.	21
31: 15.....	Жовт.	27
31: 24.....	Січ.	22
32: 8.....	Лют.	23
34: 7.....	Лист.	18
34: 18, 19.....	Лип.	22
39: 1.....	Жовт.	1
44: 22.....	Трав.	11
50: 16, 17.....	Жовт.	11
59: 16.....	Жовт.	17
61: 4, 3, 5.....	Жовт.	17
63: 3.....	Жовт.	31
63: 5, 6.....	Квіт.	5
65: 11.....	Груд.	30
66: 8, 9.....	Січ.	1
66: 9.....	Лист.	22
75: 6, 7.....	Лют.	6
90: 12.....	Січ.	6
91: 1-16.....	Лист.	14
91: 10.....	Вер.	6
91: 11.....	Лист.	17
91: 15.....	Квіт.	29
95: 6.....	Серп.	2
97: 11.....	Черв.	19
107: 29.....	Жовт.	16
110: 7.....	Груд.	28
111: 10.....	Січ.	29
116: 7.....	Лют.	9
116: 12- 14.....	Груд.	31
119: 97.....	Січ.	19
119: 165.....	Жовт.	3

133: 1Вер. 13

141: 3 Лист. 1

ПРИКАЗКИ

3: 3 Січ. 24

3: 7 Лип. 28

4: 20, 22 Лют. 3

4: 23 Січ. 27

15: 23 Груд. 23

16: 5Вер. 29

16: 32 Бер. 14

18: 9Жовт. 18

18: 21Серп. 1

21: 3Жовт. 14

23: 7 Груд. 12

23: 26 Груд. 11

24: 16 Лип. 22

25: 11 Груд. 23

25: 28 Груд. 6

ЕКЛЕЗИЯСТА

11: 6 Груд. 29

ПІСНЯ НАД ПІСНЯМИ

2: 15 Лип. 30

8: 6Вер. 5

ІСАЇ

26: 3 Лип. 17

30: 21 Лют. 1

42: 2Серп. 7

52: 11Жовт. 11

53: 1 Лип. 4

53: 12 Квіт. 14

55: 3 Черв. 15

57: 15Вер. 20

61: 1-3Жовт. 28

62: 2, 3 Трав. 16

ЄРЕМІЇ

20: 9 Січ. 11

ДАНИЇЛА

3: 17 Лип. 29

3: 17, 18Серп. 31

6: 5 Лип. 27

ОСІЇ

6: 6Вер. 3

МИХЕЯ

6: 8 Січ. 15

АВВАКУМА

3: 17, 18 Трав. 15

МАЛАХІЇ

3: 2, 3 Черв. 17

3: 17 Квіт. 16

МАТВІЯ

1: 21 Груд. 24

4: 4 Лют. 25

3: 7 Вер. 27

4: 19 Жовт. 4

5: 7 Груд. 14

5: 8 Черв. 29

5: 11,12 Лют. 11

5: 16 Серп. 30

5: 44 Бер. 21

5: 48 Черв. 29

6: 8 Лист. 13

6: 16 Січ. 26

6: 23 Серп. 9

6: 24 Жовт. 30

6: 28 Жовт. 12

6: 33 Серп. 21

6: 34 Січ. 25

7: 26 Жовт. 7

8: 26 Жовт. 9

10: 8 Жовт. 19

10: 16 Жовт. 20

10: 25 Серп. 14

11: 29 Черв. 21

11: 29, 30 Лют. 17

12: 34, 35 Квіт. 19

12: 36 Квіт. 22

12: 37 Лют. 14

13: 23 Черв. 23

13: 30 Черв. 30

14: 31 Лют. 8

16: 24 Січ. 21

18: 6 Трав. 31

20: 22 Жовт. 22

20: 27 Жовт. 23

22: 39 Груд. 1

25: 15 Черв. 22

25: 28, 29 Бер. 17

26: 41 Лист. 13

28: 20 Лист. 30

МАРКА

11: 22 Жовт. 15

14: 8 Лист. 16

14: 38 Квіт. 1

ЛУКИ

2: 10, 11 Груд. 25

2: 49 Серп. 22

4: 22 Лип. 10

8: 15 Квіт. 23

9: 55, 56 Жовт. 6

10: 5, 6 Серп. 8

11: 1 Черв. 10

11: 3 Жовт. 21

11: 13 Груд. 4

14: 27 Вер. 11

16: 10 Квіт. 20

18: 1 Січ. 30

21: 19 Вер. 12

21: 34 Черв. 6

23: 26 Жовт. 24

23: 46 Квіт. 15

ІВАНА

1: 36 Лип. 7

6: 53 Квіт. 13

8: 31, 32 Бер. 20

8: 36 Лип. 12

10: 4 Лип. 9

13: 14 Трав. 23

14: 21 Черв. 1

14: 27 Трав. 29

15: 1, 2 Лип. 20

15: 18 Груд. 8

16: 2 Трав. 17

16: 22 Трав. 29

16: 24 Січ. 3

16: 33 Черв. 9

17: 11 Серп. 24

17: 17 Вер. 19

17: 20-23 Бер. 27

18: 11 Лип. 19

18: 37 Лип. 21

20: 27 Лист. 12

ДІЇ

7: 60 Груд. 13

9: 15 Вер. 1

17: 23 Серп. 20

20: 28-30 Лист. 14

22: 16 Груд. 2

24: 16 Лист. 24

РИМЛЯН

5: 3-5.....	Квіт.	28
6: 3.....	Лист.	7
8: 3, 4.....	Лют.	24
8: 13.....	Лют.	2
8: 13.....	Трав.	5
8: 14.....	Трав.	6
8: 17.....	Черв.	24
8: 28.....	Серп.	5
12: 1.....	Лист.	6
12: 11.....	Січ.	18
12: 12.....	Січ.	16
2: 12.....	Трав.	30
12: 21.....	Трав.	25
13: 10.....	Лют.	7
13: 12.....	Квіт.	3
13: 13.....	Квіт.	4
13: 13.....	Квіт.	11
14: 21.....	Трав.	31
15: 1.....	Трав.	19
15: 2.....	Квіт.	24
15: 3.....	Січ.	5

1 КОРИНТЯН

1: 30.....	Вер.	25
2: 2.....	Черв.	2
3: 13.....	Лип.	31
4: 2.....	Черв.	22
4: 7.....	Січ.	9
4: 12.....	Лип.	25
6: 19, 20.....	Січ.	2
7: 24.....	Січ.	23
8: 1.....	Трав.	26
9: 16.....	Трав.	7
9: 24.....	Квіт.	9
9: 26.....	Січ.	14
9: 27.....	Вер.	24
10: 16, 17.....	Квіт.	12
1: 1.....	Лют.	10
11: 31, 32.....	Бер.	22
2: 18.....	Бер.	8
13: 3.....	Лип.	15
13: 4.....	Серп.	26
13: 4, 5.....	Трав.	24
13: 4, 6.....	Лист.	10
13: 5.....	Лют.	13
13: 13.....	Серп.	23

2 КОРИНТЯН

1: 21, 22	Черв. 27
4: 8-10.....	Жовт. 29
5: 6, 7	Трав. 28
5: 14.....	Вер. 30
5: 16.....	Серп. 27
5: 17	Вер. 7
5: 20.....	Серп. 13
6: 8, 3	Лют. 16
6: 17	Вер. 15
7: 1	Трав. 12
10: 4-5.....	Лип. 5
11: 14, 15	Лип. 13

ГАЛАТ

1: 8.....	Вер. 17
2: 5, 11	Трав. 19
5: 17	Лист. 9
6: 1	Січ. 12
6: 7, 8	Жовт. 8
6: 10	Квіт. 2

ЕФЕСЯН

2: 8.....	Бер. 29
2: 20, 22	Вер. 26
4: 15	Трав. 14
5: 8, 10.....	Лип. 1
5: 18.....	Лип. 16
6: 18.....	Лист.27

ФИЛИП'ЯН

2: 1, 2	Серп. 10
2: 3	Трав. 27
2: 5	Квіт. 27
2: 7	Лист. 4
2: 12, 13	Груд. 17
2: 15, 16	Вер. 9
3: 13	Черв. 11
3: 13	Черв. 12
3: 13	Жовт. 2
3: 15, 16	Бер. 13
4: 4	Лют. 26
4: 5	Лют. 27
4: 6	Лют. 28
4: 7	Бер. 1
4: 8.....	Бер. 2
4: 8.....	Бер. 3
4: 8.....	Бер. 4
4: 8.....	Бер. 5

4: 11, 12 Бер. 6

4: 19 Квіт. 7

КОЛОСЯН

1: 27 Вер. 17

2: 6, 7 Трав. 9

3: 9, 10 Жовт. 10

4: 2 Черв. 25

1 СОЛУНЯН

4: 3 Лют. 5

5: 5, 6 Бер. 26

5: 6 Лист. 19

5: 14 Серп. 15

5: 15 Січ. 8

5: 17 Січ. 3

5: 18 Серп. 16

5: 19 Серп. 17

5: 21 Серп. 18

5: 22 Серп. 19

2 СОЛУНЯН

2: 10, 12 Січ. 1

1 ТИМОФІЯ

1: 5 Бер. 12

3: 15 Лип. 8

4: 12 Лют. 10

5: 8 Лип. 23

6: 12 Бер. 31

2 ТИМОФІЯ

1: 7 Трав. 22

2: 3 Бер. 28

2: 5 Серп. 7

2: 15 Груд. 20

2: 21 Груд. 22

2: 24, 25 Серп. 4

3: 4 Лип. 18

3: 12 Трав. 2

3: 16, 17 Трав. 21

4: 2 Серп. 28

ТИТА

1: 15, 16 Лют. 19

2: 14 Трав. 20

3: 2 Січ. 7

ЄВРЕЇВ

3: 1 Черв. 26

3: 13 Бер. 10

3: 14 Бер. 10

4: 3 Трав. 18

4: 9-11.....	Трав.	18
4: 10.....	Квіт.	26
4: 15, 16.....	Квіт.	21
4: 16.....	Січ.	13
5: 14.....	Трав.	3
6: 4-6.....	Вер.	17
6: 10.....	Бер.	9
10: 21, 22.....	Лист.	5
10: 23.....	Лист.	29
10: 32, 33.....	Бер.	23
10 : 36.....	Лист.	23
10: 38.....	Бер.	15
10: 38.....	Квіт.	8
11: 6.....	Квіт.	25
12: 1.....	Бер.	11
12: 3.....	Жовт.	5
12: 7.....	Січ.	20
12: 11.....	Черв.	16
12: 23.....	Лип.	8
13: 5.....	Лют.	22
13: 5.....	Бер.	24
13: 6.....	Груд.	18
13: 17.....	Лист.	17

ЯКОВА

1: 2.....	Лист.	21
1: 4.....	Лют.	12
1: 12.....	Груд	9
1: 13.....	Лист.	25
1: 26.....	Лют.	20
2: 18.....	Жовт.	13
3: 2.....	Лист.	1
4: 3.....	Серп.	29
4: 4.....	Вер.	8
4: 7.....	Серп.	6
4: 8.....	Черв.	18
4: 12.....	Лип.	25
5: 10.....	Січ.	10
5: 16.....	Лип.	24
5: 20.....	Черв.	8

1 ПЕТРА

1: 7.....	Черв.	4
1: 13.....	Бер.	18
1: 14, 15.....	Бер.	19
1: 22.....	Вер.	2
2: 9.....	Квіт.	30
2: 12, 19.....	Вер.	14

2: 23	Груд. 7
3: 14	Лип. 28
4: 12, 13	Квіт. 18
4: 16	Квіт. 6
5: 5	Черв. 14
5: 6	Квіт. 10
5: 7	Жовт. 26
5: 8, 9	Вер. 28
5: 10	Черв. 7

2 ПЕТРА

1: 5	Лист. 11
1: 10	Лист. 20
3: 11	Бер. 30
3: 17, 18	Бер. 25

1 ІВАНА

2: 1	Січ. 13
2: 5	Лют. 15
2: 6	Лист. 15
2: 15	Черв. 20
2: 25	Трав. 8
2: 27	Квіт. 17
3: 2	Серп. 25
3: 14, 16	Бер. 16
4: 12	Бер. 7
4: 16	Лют. 29
4: 18	Вер. 4
5: 18	Лип. 11
5: 21	Груд. 27

ЮДИ

3	Вер. 23
21	Січ. 17
21	Квіт. 9

ОБ'ЯВЛЕННЯ

2: 10	Серп. 11
2: 17	Лип. 26
3: 5	Січ. 28
3: 10	Груд. 3
5: 2	Груд. 21
18: 4	Лют. 4
20: 4	Лист. 7

**ПЕРЕЛІК ВІРШІВ СВ. ПИСЬМА ДО ЩОДЕННОЇ
НЕБЕСНОЇ МАННИ
ПЕРЕЛІК ТЕМ**

Активність у Господній службі обов'язкова – 18 Січня; 13 Березня; 4 Травня; 9 Вересня
“Алілуя! Що за Спаситель!” – 25 Вересня
Алябастрова пляшечка – 16 Листопада
“Ангел Господній” – 18 Листопада
“Без причини ненавидять” – 8 Грудня
Богоподібність – 30 Березня
Боже провидіння – 29 Липня; 5 Серпня; 24 Грудня
Божественно призначені провідники – 1 Вересня; 27 Грудня
“Боротьба, яка перед нами” – 11, 18 Березня; 9, 30 Квітня
“Будьте відважні, як Даниїл” – 27 Липня
Вдячність – 1, 9 Січня; 25 Червня; 16 Серпня; 31 Жовтня; 28 Грудня
Великий Очишувач – 17 Червня
Вечеря Господня – 12, 13 Квітня
“Вибраний рід” – 16, 20 Травня
“Вийдіть із нього, люди Мої” – 4 Лютого
Випробування і пересівання – 14 Листопада
Відвага – 26 Грудня
“Відлучіться” – 3 Серпня; 15 Вересня
Відповідь трьох євреїв – 31 Серпня
Відпочинок християнина – 26 Квітня; 18 Травня

Віра
8 Лютого; 29 Березня; 25 Квітня; 5 Червня; 4 Вересня; 9, 15, 16 Жовтня; 12, 13 Листопада
Випробування віри – 16 Лютого; 4, 7, 25 Червня; 6, 31 Липня; 2, 21 Листопада; 9 Грудня
“Добра боротьба віри” – 23, 24 Вересня; 25 Жовтня
Життя віри – 15 Березня; 26 Жовтня; 29 Листопада
Засновані у вірі – 9 Травня
“Згідно з вашою вірою” – 25 Квітня; 15 Жовтня
“Повнота віри” – 15, 25 Квітня; 5 Листопада
Віра і діла – 8 Травня; 7, 13 Жовтня
Вірність у малому – 20 Квітня; 30 Липня
Воля – 4 Травня; 1, 11, 16 Липня; 3 Вересня; 11 Грудня
“Вчасно-невчасно” – 28 Серпня; 23 Грудня
“Вчинки темряви” – 3 Квітня
Гефсиманія – 14 Квітня; 19 Липня
Гнів – 14 Березня
Голос “Доброго Пастиря” – 9 Липня; 17 Листопада
Гордість – 28 Липня; 29 Вересня

Горе
Значення горя – 28, 29 Квітня
Радіти в горі – 10 Травня; 115 Жовтня; 21 Листопада; 18 Грудня
Господні вівці – 21 Вересня; 15 Грудня
“Дармо дістали, дармо й давайте” – 19 Жовтня
Добрі постанови – 31 Грудня

Доброта і милість Бога – 22 Вересня

Довір'я – 26, 27 Жовтня; 2 Листопада

Дослідження Біблії – 19 Січня

Думка

Пильнувати наші думки – 10 Жовтня; 1 Листопада; 1, 11, 12 Грудня

Склад розуму – 9 Лютого

Шляхетні думки – 5 Березня; 3,13 Червня

Дух

“Духа не вгашайте” – 17 Серпня

“Дух здорового розуму” – 6 Січня; 22 Травня

Дух молитви – 27 Листопада

Дух страху – 4 Вересня

Духовна сонливість – 10, 26 Березня; 8 Квітня

Молитва про Святого Духа – 4 Грудня

“Наповнюйтесь Духом” – 16 Липня

Одурманення духом світу – 11 Квітня; 20 Червня; 8 Вересня

Ходити “за духом” – 24 Лютого; 6 Травня; 20 Червня

Єдність божественної сім'ї – 24 Серпня

Єдність з Господом – 18 Червня

Жниво

Поради для робітників Жнива – 4, 7, 8, 14, 20, 28 Серп. ; 4, 20 Жовт.; 30 Лист.; 2, 23 Груд.

Проби цього Жнива – 9 Серпня

“Забуваючи те, що позаду” – 2 Жовтня

Задоволеність – 6, 22 Лютого; 6 Березня; 28 Травня; 5, 16 Серпня

Заздрість – 5 Вересня

Законна боротьба – 7 Серпня

Заспокійливі запевнення і застереження – 4, 22 Січ.; 24, 27 Бер.; 4, 6 Трав.; 9, 15 Черв.; 1, 4, 16, 22 Лип.; 25 Серп.; 6, 16, 18, 20 Вер.; 17, 26, 27 Жовт.; 17, 18, 21, 30 Лист.; 30 Груд.

Застереження – 2, 4 Лют.; 26 Бер.; 8 Квіт.; 6, 28 Лип.; 9, 11 Серп.; 14 Лист.

Зло

Лихі здогади – 13 Лютого; 1 Грудня

Лихослів'я – 7 Січ.; 30 Бер.; 19 Квіт.; 25 Трав.; 14 Лип.; 1 Серп.; 10 Вер.; 1 Жовт.; 1 Лист.; 1 Груд.

Перемагати зло – 28 Квітня; 25 Травня

“Стережіться лихого у всякому вигляді” – 19 Серпня

Знання

Важливість знання – 25 Лютого; 3, 26 Травня; 2 Вересня

Зростання в ласці та знанні – 25 Березня; 14, 26 Травня

“Старайся поставити себе гідним” – 20 Грудня

“Зо страхом і тремтінням виконуйте своє спасіння” – 17 Грудня

Камінь спотикання – 16 Грудня

Карання – 20 Січня; 16 Червня

Корисні поради для дому віри – 1 Лют.; 16, 21 Квіт.; 8 Черв.; 4, 8, 21 Серп.; 9 Вер.; 2, 5, 12, 19, 25 Жовт.; 1, 11, 14, 19 Лист.; 1, 2, 23 Груд.

Критерій – 11 Березня; 30 Вересня

Ліха – 15 Травня

“Ловці людей” – 4 Жовтня

Любов

17 Січ.; 7, 29 Лют.; 7, 12 Бер.; 9 Квіт.; 24 Трав.; 2, 15 Лип.; 9, 23, 29 Серп.; 2, 30 Вер.; 14 Жовт.; 10 Лист.; 1 Груд.

Досконалий закон свободи – 24 Квітня; 31 Травня; 2, 12 Липня

“Любіть один одного” – 16, 23 Березня; 2 Квітня; 5 Липня; 2 Вересня

“Любіть своїх ворогів” – 21 Березня; 2 Липня; 13 Грудня

Любляча ревність – 11, 18 Січ.; 9, 31 Бер.; 7, 30 Квіт.; 2, 7 Трав.; 22 Лист.; 10, 29 Груд.

Любляче підкорення – 18, 21, 25 Лютого; 9 Квітня; 16 Червня; 3, 6, 19 Липня; 26 Жовтня

Потрійний вияв Духа Любові – 27 Червня

Марнотратство – 18 Жовтня

Методи проповідання Правди

Методи Ісуса – 7 Серпня

Метод Павла – 20 Серпня

Милосердя – 15 Січня; 6 Жовтня; 14 Грудня

Мир

Мир Божий і мир Христа – 1 Березня; 29 Травня; 17 Липня; 3 Жовтня; 28 Листопада

Миротворці – 8 Серпня; 13 Вересня

Молитва – 3, 6, 30 Січ.; 22, 28 Лют.; 1, 5, 7, 21 Квіт.; 1, 10, 25 Черв.; 24 Лип.; 2, 29 Серп.; 3, 21 Жовт.; 3, 13, 27 Лист.; 4 Груд.

“Мудрі, як змії, і невинні, як голубки” – 20 Жовтня

Наслідуйте нас – 10, 11 Лют.; 7, 10, 21 Лип.; 7, 22, 30 Серп.; 22 Жовт.; 15 Лист.

Наша жертва – 23, 24 Квітня; 1, 11, 19 Травня

“Не можете служити Богу і Мамоні” – 30 Жовтня; 4 Листопада

Несення хреста і самовідречення – 21 Січня; 30 Липня; 11 Серпня

Нести Його хрест – 24 Жовтня

Нове Створіння – 29 Березня; 17 Квітня; 11 Липня; 27 Серпня; 7, 20, 29 Вересня

Новий розум – 11 Липня; 11 Грудня

Обов'язки – 23 Січня

Обрізування – 20 Липня

Огняні випробування – 16 Лютого; 18, 29 Квітня; 17 Червня; 31 Липня; 29 Жовтня

Освячення – 5 Лютого; 1 Липня

“Очистіться ви, що носите посуд Господній” – 11 Жовтня

Перебільшення – 2 Березня

Перебування в Слові Господа – 20 Березня; 19 Серпня

Перемога – 28 Січня; 9 Квітня; 26 Липня; 14 Листопада; 6 Грудня

Переслідування – 5 Січня; 11 Лютого; 2, 17 Березня; 9 Липня; 8 Грудня

Пильність – 1 Квітня; 25 Липня; 10 Жовтня; 1, 3, 19 Листопада

“Пильнуйте і моліться” – 3, 27 Листопада

Пити з потоку – 28 Грудня

Піст – 26 Січня

Повноваження Церкви – 28 Жовтня

“Подумайте про Того” – 5 Жовтня

Покора – 12, 31 Січня; 23 Квітня; 26 Травня; 21 Липня; 4 Серпня

Помазання – 17 Квітня; 27 Червня

Поміркованість – 27 Лютого

Посвячення – 14 Січня; 2, 12, 30 Червня; 6 Листопада; 11 Грудня
“Посли замість Христа” – 13 Серпня; 8 Листопада

Послух

15 Лютого; 8, 13 Травня; 5 Липня; 3 Вересня; 7 Жовтня
Негайність послуху – 2, 10, 16 Грудня
Пошана – 29 Січня; 3 Червня; 21 Жовтня; 5 Грудня

Правда

Краса і вплив Правди – 21 Липня
Несення “свідчення про Правду” – 21 Липня
Призивати Ім’я Господа “надаремно” – 8 Листопада
Принципи праведності – 19 Травня; 17 Липня; 27 Липня; 10 Листопада
Прообразний Ілля – 11 Серпня
Противник – 28 Вересня
Прощення гріхів – 13 Січня
Радість – 26 Лютого; 10 Травня; 17 Червня; 27 Липня; 18 Грудня
Репутація – 4 Листопада
“Роблячи так” – 20 Листопада
Роздуми над минулим – 30 Грудня
“Розум Христа” – 27 Квітня; 11, 23 Липня
Розчарування – 3, 22 Липня
Самоаналіз – 22 Березня; 12 Травня; 9 Вересня
Самоконтроль – 6 Грудня
Святість – 2 Січня; 19 Березня

Серце

4 Травня; 11, 16 Липня; 11 Грудня
Серце, що роздумує – 12 Жовтня
Чистота серця – 27 Січ.; 3, 19 Лют.; 2, 4, 12 Бер.; 19 Квіт.; 12 Трав.; 29 Черв.; 10 Жовт.; 1 Лист.; 12 Груд.
Сини і дочки потіхи в Сіоні – 10 Серпня
Скромність – 7 Липня; 4 Серпня

Слова

Наші слова – 14 Лютого; 2, 30 Березня; 19, 22 Квітня; 25 Травня
“Слово, проказане часу свого” – 23 Грудня
Слово Господа – 19 Січня; 25 Лютого; 21 Травня
Служба – 23 Жовтня; 26 Листопада; 10 Грудня
Смирення – 10 Січ.; 10, 16 Квіт.; 23, 27 Трав.; 11, 14, 28 Черв.; 19 Лип.; 9 Серп.; 29 Вер.; 22 Груд.
Співчуття до стогнучого створіння – 26 Червня
Спокій – 28 Листопада

Спокуси

27 Вересня; 3, 21, 25 Листопада; 9 Грудня
Негайний і рішучий опір спокуси – 6 Серпня; 28 Вересня; 11 Листопада
“Справді учні” – 20 Березня; 12 Липня
Справедливість – 24 Січня; 3 Березня; 14 Жовтня
“Стародавнє минуло” – 10 Жовтня
Страждання в ім’я праведності – 6 Квітня; 24 Червня; 28 Липня; 29 Жовтня

Страх (належний страх) – 18 Грудня

Дух страху – 4 Вересня

Суд – 25 Липня

Сумління – 24 Листопада

Таємні провини і свавільні гріхи – 12 Серпня

Таланти

Закопування наших талантів – 18 Січня; 17 Березня

Мини і Таланти – 22, 23 Червня

Терпелива витривалість – 7 Липня; 29 Жовтня; 23, 29 Листопада; 3, 7 19 Грудня

Терпеливість – 12 Лютого; 23, 28 Квітня; 2 Травня; 15 Серпня; 12 Вересня

Тіло – 2 Лютого; 5, 12 Травня; 11 липня; 27 Серпня; 24 Вересня; 8 Жовтня; 9 Листопада

Умови прийняття Господом – 5 Липня

“Усе досліджуйте” – 18 Серпня

“Учень, якого любив Ісус” – 23 Липня

Характер

Благодаті християнського характеру – 8, 15, 24 Січ.; 10 Лют.; 7, 12, 26, 30 Бер.; 2, 4, 29 Квіт.; 23, 24, 26 Трав.; 7, 15 Черв.; 10 Лип.; 4, 16, 26 Серп.; 14 Вер.; 6 Жовт.; 10 Лист.

Незалежність і індивідуальність характеру християнина – 17 Вересня

Хвала – 31 Жовтня

“Храм Бога” – 26 Вересня

Християнська боротьба – 28, 31 Бер.; 9 Квіт.; 5, 25, 30 Трав.; 6 Черв.; 23 Вер.; 9 Лист.; 6 Груд.

“Царське Священство” – 24, 30 Квітня; 16 Травня; 30 Серпня; 26 Вересня

Церква – 8 Липня

Цілеспрямованість – 2, 12 Червня; 5 Грудня

Чаша – 12, 13 Квітня; 10 Травня; 19 Липня; 22 Жовтня

Чесність – 4 Квітня

Члени “Його Тіла” – 8 Березня; 16 Квітня; 18 Липня; 2 Вересня

“Шати світла” противника – 13 Липня

Шукайте божественного керівництва – 23, 25 Лютого; 16 Квітня

“Шукайте ж найперш Царства Божого” – 21 Серпня; 30 Жовтня

“Що могла, те зробила вона” – 15 Липня; 16 Листопада

“Що тільки...” – 2, 3, 4, 5 Березня

Язик

Загнуздання язика – 20 Лютого; 25 Травня; 1, 8 Серпня

Сила язика – 1 Жовтня

“Яким було постинано голови” – 18 Липня; 7 Листопада

Ярмо – 17 Лютого